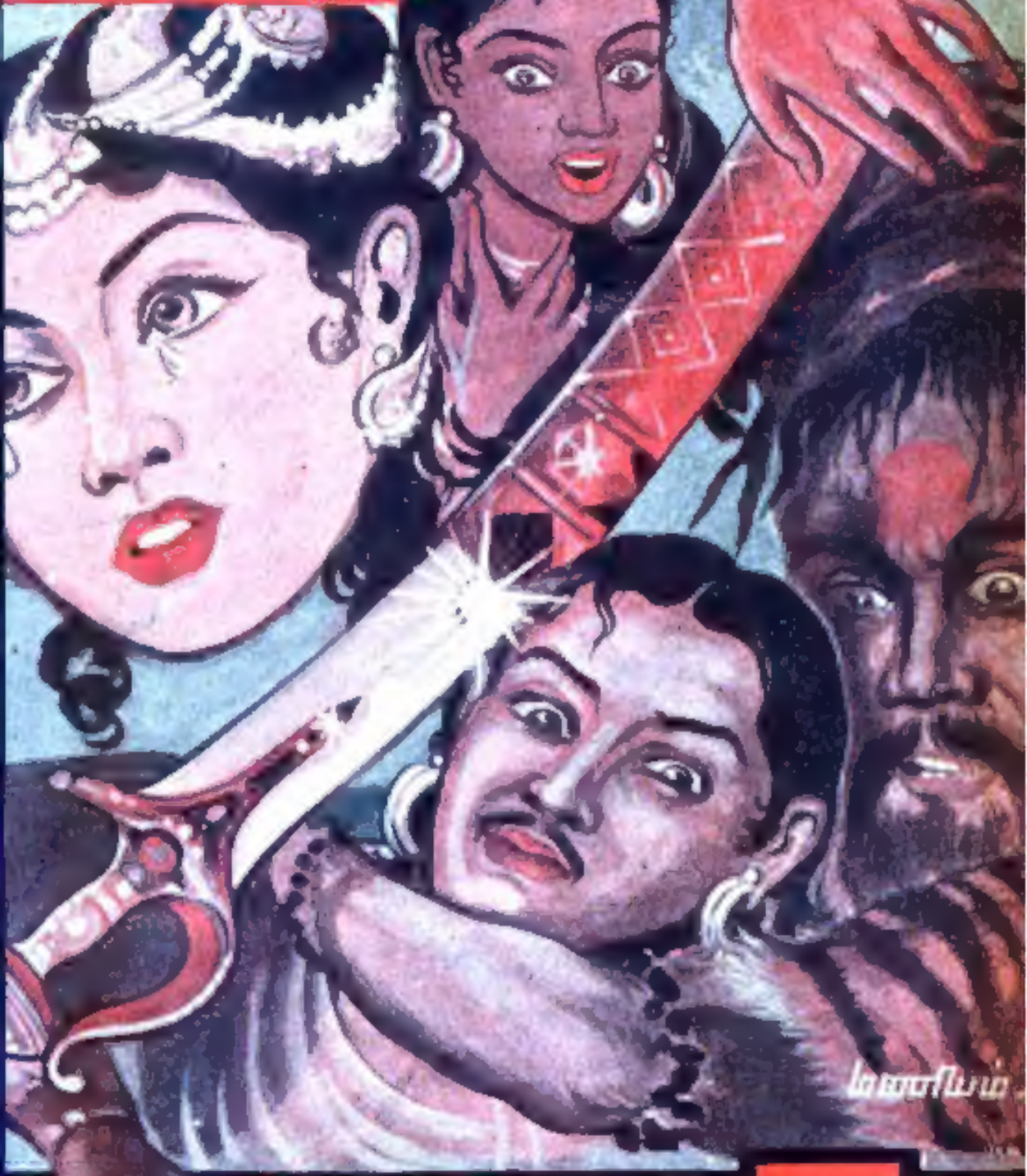

கல்கி

ALKI செப்டம்பர் 6, 1953

4

அனு

நாள் முழுவதும்

விருந்தினர் சந்தர்ப்பம்

புத்துணர்ச்சி

இரவு

அளிக்க...

சுருமலா நுண்ணெய்
ஹிமாலயா புகை
பெளடர்களை
உபயோகியுங்கள்

இவற்றை சந்தர்ப்பமாக வாங்கி பெறலாம்

ஹிமாலயா புகை 'மேக்' என்பது சந்தர்ப்பமாகத்தான் பெறப்படும்
சுருமலா நுண்ணெய் வாங்கலாம்.

கலைக்கொருங்கம்

மார்ச் 13
இதழ் 8

1953 செப்டம்பர் 6

தேயு
பக்கம் 21a

ஆத்திர மாகாணத்துக்கு ஆசிரியர் கிடுங்குத்த பந்துவர்?	...	3
முதல் வரவேற்பு	(கார்ட்டுன்)	4
ஜெயப்பிரகாஷ் விஜயம்	...	5
புது டி.கே.ஸி. நயிந்திருவிழா	மது விசேஷ கிருபா	6
பொன்னியில் செல்வம்	கவி	9
சுதந்திர இந்தியாவில் என் அனுபவங்கள்	கே. நடராஜன்	18
கரையும் இனிப்பும்	கிரி	21
இளவரசி பிரபா (பாப்பா மலர்)	சோ	26
சுதவு திறத்தது!	திரோனம்	28
அவன் தன்னை	புவல	33
மையிலியில் கல்யாணம்	சென்ட்ரல் கார்ப்பரேஷன்	37
மனோரமா	தமன் கார் வஸந்தலாமி தேவாமி - தா.வி.	43
கிராமம் செல்லும்	சுபாதி	51
சுதந்திரமற்ற சூடியாக	ஜெயமணி	57
வாழ்க்கையே தியாகம்	நிபதி ஏ. எம். பி. அப்பர்	61
மோகாசன சிவிரசா	வி. என். குமாரசுவாமி	67
மேல்வீதும் திழ்வும்	ஆர். எஸ். ஜானம்பா	88

"கவி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்கள். சம்பவங்களும் கற்பனையே.

தி பாஸுஸாரி பெனிமிட் சிட்டி பண்லி

(கித்திராவில் கித்திராவித்தம்பலம்)
3. கித்திராவாரி தெரு, திருவல்லிக்கேணி
தபால் பெட்டி எண். 414 - மதுரை-5
தொலைபேசி எண். 55054

சுதந்திர மாத் சிவிரசா கிடுங்கு மது

B	ரூ. 100/-	ரூ. 2500/-
C	ரூ. 50/-	ரூ. 1250/-
D	ரூ. 25/-	ரூ. 625/-
E	ரூ. 10/-	ரூ. 250/-
F	ரூ. 5/-	ரூ. 125/-
G	ரூ. 10/-	ரூ. 250/-

25 நாட்கள் - 25 பெயர்கள்

வாழ்க்கையில் வறதற்கும் முட்டாள்கள் கித்திராவில் தம் குடும்பத்தின் தங்களுக்கு கட்டிக் கொடுத்த வழி - சிட்டி பண்லி.

திருவட்ட எதிர்வாசு குழந்தை எதிர்வாசு நித்தமும் என்னிதந்த மக்களுக்கு உதவியுடன் இப்பம் தந்து வருகிற

எங்கள் மாதாந்திர சிட்டி வகைகள்

அகில இந்திய புகழ் செப்டம்பர் மாத சிட்டி வாரிசை

சேரக் கடைசி தேதி
10-9-53

2-வது வெள்ளி
செவ்வகம்

முதல் மாத் தேதி
11-9-53

ரூ. 25க்கும் அதற்கு மேற்பட்ட தொகைக்கும் இந்தியாவிலுள்ள அங்கீகரிக்கப்பட்ட பங்குகளின் சேக் பெற்றுக் கொள்ளப்படும். அதற்குக் குறைந்த தொகை கிடைக்காமல் 2 ஆகிறது இந்தியன் பேங்க்டின் ஆர்டர் மூலம் அனுப்பலாம். பெயர் குடியேறுகிற இவ்வாசை நிபந்தனைகளும் விவரங்கள் அரசாங்கமும் அனுப்பப்படும். 1953 செப்டம்பர் 11-க்குப் பிற்பாடு அகில இந்தியம்.

ஆய்வு செய்ய: கார்ட்: 2-1 மணி, மார்ச்: 2-5 மணி.

(பெயர் உத்தரவுகள்)

எம். வி. கார்மணிம், மாரிசு கட்டிடம்

நூற்றுக்கு நூறு
இனிய தமிழ் கேட்க வேண்டுமானால்
நூற்றுக்கு நூறு
இனிய தமிழிசை கேட்க வேண்டுமானால்
ஜெமினி ஒளவையாரை 'த்தான்
சொல்ல வேண்டும்.

—ரா. கி. சேதுப் பிள்ளை
தமிழ் பேரரசின்
சென்னை பல்கலைக் கழகம்

ஜெமினியின் ஒளவையார்

இய்யாழா தையேட்டர்களில்

ஆந்திர மாகாணத்துக்கு ஆசி

புதிய ஆந்திர மாகாணம் ஏற்படுவதற்கு முழுசாக இன்னும் மூன்றே வாரங்கள்தான் இருக்கின்றன.

வரப்போகும் அக்டோபர் மாதம் முதல் தேதி வியாழக்கிழமை ஆந்திர மாகாணம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டு விடும்.

இனி அது சிருஷ்டியாவதைத் தடுக்கும்படி ஆந்திர கோரிக்கைகளுக்குக் கூட இல்லை! பல மாதங்களுக்கு முன்பே ஆந்திர மாகாணம் உருவாகி இருக்கக் கூடும். ஆனால், பிரபல ஆந்திரத் தலைவர்கள் "ஆந்திர மாகாணம் உடனே நிறுவப்பட வேண்டும்" என்று கூறிக்கொண்டே, மேற்படி மாகாணம் ஏற்படுவதற்கு முட்டுக் கட்டிடமாக இருந்து வந்தார்கள்.

அதென்கை இப்போது பழம் கதைவாடி விட்டது.

அக்டோபர் மாதம் முதல் தேதி ஆந்திர மாகாணம் ஏற்படுவதற்கு இத்தியா பார்டிமென்டும் தயாராக உள்ளிட்டது.

புதிதாக அமையப் போகும் மாகாணத்துக்குப் பார்டிமென்டு அங்கத்தினர்கள் ஆசி கூறினார்கள். இனிமேல் பழைய வாக்கு வாதங்களையும் மனக் கசப்பையும் அறவே மறத்துவிட வேண்டும் என்றுார்கள்; சௌஜன்யத்துடன், ஒற்றுமையுடன், ஒத்துழைப்பு மனப்பான்மையுடன் புதிய மாகாண நிர்வாகத்தைத் தொடங்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

ஆந்திரப் பிரமுகர்களின் காராசமான பேச்சுகள் இப்போது மிகவும் குறைத்து விட்டன. எனவே, பார்டிமென்டு அங்கத்தினர்களின் கோரிக்கையும், முக்கியமாக, இத்தியா உள்நாட்டு மந்திரி டாக்டர் கே. என். கட்டஜுவின் நல் வாசித்தைகளும் ஆந்திர சர்க்கார்களின் செல்களில் ஏழும்படியான சூழ்நிலை உண்டாகி விடுகிறது என்று ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

புதிய மாகாண நிர்வாகத்தை ஏற்று நடத்தப் போகும் ஆந்திர மக்களுக்கு நமது மனமார்த்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

பார்டிமென்டியுள்ள புதிய ஆந்திர மாகாண மசோதாவைப் பற்றிய விவாதத் தின் முடிவில் டாக்டர் கட்டஜா ஒரு முக்கிய விஷயத்தை அறிவித்தார்.

சர்க்காரத்தில் அகில இத்தியா எங்கிலை கமிஷன் நியமிக்கப்படும்; இத்தியா முழு வதும் பாஷாவாரி மாகாணப் பிரச்சினையை அது பரிசீலனை செய்யும் என்று ஸ்ரீ கட்டஜா உறுதி கூறினார். அவர் அளித்த வாக்குறுதியின் பனனாக, மற்ற இடங்களில் எழுத் துள்ள பாஷாவாரி மாகாணக் கூக்குரல்கள் தற்காலிகமாக ஓயும் என நம்பலாம்.

பார்டிமென்டியில் சென்றவரால் பேசிய இரண்டொரு பிரமுகர்கள், பாஷாவாரி மாகாணப் பிரச்சினை சம்பந்தமாகப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் காங்கிரஸ் அளித்த வாக்குறுதியைக் கட்டிக் காட்டினார்கள்.

பாஷாவாரி மாகாணம் பிரச்சினை அவசியமா? அவசியம் இல்லையா?—இத்தக் கேள்வி இப்போது முக்கியமானது அல்ல. பாஷாவாரி மாகாணப் பிரச்சினை அவசரமா என்பது பற்றித்தான் யோசிக்க வேண்டும்.

கத்திர இத்தியா உடனடியாகச் சமாளிக்க வேண்டிய எத்தனையோ அவசர மான பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன.

இரண்டாயிரம் கோடி ரூபாய் செலவினங்கள் அடங்கி விடுக்கும் ஐந்து வருஷ ஆக்கத் திட்டங்கள் நிறைவேற வேண்டும். கத்திர இத்தியாவின் இன்னல்கள் தீர்த்து கபிர் வாழ்வு ஏற்படுவது, அத்திட்டங்கள் யாதொரு இடைபூறுமில்லாத துரிதமாக நிறைவேறுவதையே பொறுத்திருக்கிறது.

இந்த நிலைமையில், புதிய சேஷுக்கும் புதிய பிரச்சினைகளுக்கும் மூல காரண மாக இருக்கும் பாஷாவாரி மாகாணப் பிரச்சினை அவசரமானதா என்பதை யாவரும் உன்னிப் பார்க்க வேண்டும்.

யார் சிருஷ்டித்த பஞ்சம்?

இரண்டாவது உலக மகாபுத்தம் ஆரம்பமானபோது பனி பனிதமைய நெருக்கடியின் மொளிக்க வேண்டி யிருந்தது. இந்தியாவில் உள்ள காப்பித் தோட்ட முதலாளிகளும் அவர்களுடைய விவசாய தந்தைப் பாதித்த நெருக்கடியைத் தீர்த்துக் கொள்ளும்படி கேட்டது.

அப்போது இந்தியாவில் உற்பத்தியான காப்பித் தோட்டையில் ஐம்பது சத விதம் தான் இந்தியாவுக்குத் தேவைவரக் இருந்தது. மீதியை உற்பத்தி யாளிகள் வெளிவாங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய் தல் மூலம் ஈபம் பெற்று வந்தார்கள். வந்ததில் மூண்டதால் ஏற்றுமதி தடைப்பட்டு, காப்பித் தோட்டை இக் காட்டில் அபரிமிதமாகத் தேய்வி விட்டது. அப்போது காப்பித் தோட்ட முதலாளி களிடையே எழுந்த உத்தரம் அரசாங்கம் எக் கர், காப்பி போர்டு ஒன்றை சிபரித்தார்கள்.

காப்பித் தோட்டையில் விவசாய சிபாவமான மூதாயின் சினைபித்தல், ஜனங்களின் தேவைக்குச் செலவானது போக உபரிவாக இருக்கும் காப்பித் தோட்டைதவம் செய்கிறது உள் காட்டில் தேக்கம் ஏற்படாமல் தடுத்தல். — இவைதான் காப்பி போர்டின் முக்கிய கடமையாகும்.

காப்பித் தோட்ட முதலாளிகளின் கண்விடப் பாதுகாக்கும் விஷயத்தில் காப்பி போர்டர் தங்கள் கடமையை சிறப்பெற்றி வந்திருக் கிறார்கள். ஆனால் பொது ஜனங்களின் சக்தியை அனுசரித்து சிபாவமான விவசாய சினைபித்தல் விஷயத்தில் அவர்கள் தங்கள் கடமையை சிறப்பெற்றித் தவறி விட்டார்கள். இவ்வாறாக காப் பித் தோட்டை விவசாயத் துறவுகளுக்கு மூன் றிருத்ததைக் காட்டிலும் பன்மடங்கு அதிகமாக, காப்பித் தோட்டைப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா?

அப்போது இருத்ததைக் காட்டிலும் இப்போது காப்பித் தோட்டை உற்பத்தி அதிகமாகி யிருக்கிறது. உற்பத்தியில் பாதிக்கு மேல் வெளி வாங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்வப்படும் சிபாவமையில் உலக ஒரு ஏக்கரில் விவசாயம் ஏற்றுமதி செய்வதில் தடுக்கும் சக்தி போர்டுக்கு இல்லை வெளியே, அதைத் தடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு எக்காரைச் சேர்த்து அல்லவா?

பல வருஷங்கள் அவசரம் அளித்தும் உடற் தோட்ட முதலாளிகளோ, காப்பி போர்டோ விவசாய சிபாவமான அளவுக்குக் கொண்டு வரவில்லை. எனவே எக்கர் காப்பித் தோட்டை ஏற்றுமதி செய் தடுக்கும்படியான சிபாவம் ஏற்பட்டு விட்டது. ஏற்படுவதே காப்பித் தோட்டை ஏற்று மதி செய்வதற்கு எக்கர் கொடுத்த அனுமதியை முதலாளிகள் துஷ்பிரயோகம் செய்த தாயேயே, இப்போது எக்கர் தங்கள் கொண்மையை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டியதாயிற்று.

எனவே, இவ்விஷயத்தில் எக்கர் கொண்மைக் கண்டித்து, தென்னிந்தியா தோட்ட முதலாளிகள் சங்கம் சேன்றவரின் சிறப்பெற்றி நிர்மாணத்தை மக்கள் ஆதரிக்க மாட்டார்கள்.

காப்பித் தோட்டையில் விவசாய மேலும் கணிசமாகக் குறைப்பதற்கு எக்கர் மேலும் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றே கோருகிறார்கள்.

இந்திய எக்கரின் தொழில் மந்திரி ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் காப்பித் தோட்டை விவசாயக் குறைப்பதற்கு எடுத்த கருவியைப் பற்றி பாராட்டுகிறோம். அவர் மேலும் உறுதிபடவிடுகிற எடுத்த காரியத்தில் புரையெறி பெறவேண்டும் என்று விழைகிறோம்.

முதல் வரவேற்பு

ஆந்திர ராஜ்யத்தில் தலைநகரான கர்னூலில் தோட்டக்கள் நடத்த மூல் வகுப்பவர்களுக்குக் களை வசதிகளும் செய்து கொடுப்பதாக விசேஷ கமிட்டி ஸ்ரீ நரசிம்மம் அறிவித்திருக்கிறது.

ஜெயப்பிரகாஷ் விஜயம்

தமிழ் நாட்டில் பூதான இயக்கத்துக்குப் பங்கு இடவேதற்காக ஸ்ரீ ஜெயப் பிரகாஷ் ஸாராயன் என்று மாத்திலில் கற்றுப் பிரயாணம் செய்தார் அங்குடன் ஸ்ரீ காமராஜரும் பல இடங்களுக்குச் சென்று ஒத்தொழிந்தார். இயக்கத்தைப் பற்றிப் பிரயாணத்தில் பலமாகப் பேசுதல் 5,515 ஏக்கரா பூமிக்கும், ரூ. 86,518 ரொக்கமும் 32 பம்பு செட்ரையும், 345 வசிப்பாடும் 86 வானவெடிகளும் பூதான இயக்கத்துக்குக் கிடைத்தன.

அச்சில் பட்டிக்குப்போது 5,518 ஏக்கரா குறைவாகத் தொகுதாயிற்று. இது 5,518 ஏக்கரா நிலத்தில் குறைந்த பட்சமான பெறுமானம் பத்து டன்ஸ் ரூபாய் இருக்கும் வகைதான் என்னிப் பரக்க வேண்டும். பத்து டன் கற்றுப் பிரயாணத்தில் பத்து டன்ஸ் ரூபாய் வங்கோகாட வகுப்பிப்பது எனில் காரியமா? பணமாக வகுப்பில் பட்டிருந்தால் இதை மிகப் பெரிய சாதின என்று எல்லாரும் உடனே ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

இந்த 5,515 ஏக்கரா நிலத்தில் ஆயிரத்தானுபது விவசாயி உழைப்பானில் குறும்புகளில் ரூ. 10 பற்றாயிற்று. ஒவ்வொரு ஹீத் ஏக்கரா நிலத்துக்கும் ஒரு மொதும், ஒரு ஜோடி மாடும், விவசாயி ஒருவரையும் இருக்கு. உழைப்புத் திறனும் உரிமத்தில் ஊக்கமும் இருந்தால் சில வருஷங்களில் விவசாய குறைகளைக் கவராமல் போக விளையும் பூமிவாகச் செய்யலாம். இவ்வாறு ஆயிரம் இடங்களில் செய்து காட்டினால், அவை காட்டுக் கெடுவாய் ஊக்கமாவே அழகுத்ததைச் காட்டு அளிக்கும் நில பூமிவாக விளங்கும்.

பூதான இயக்கத்தில் பங்குக்கிட்டுக் கிடைத்த நிலத்தில் அளவைக் கொண்டு மட்டும் நினைக்கக் கூடாது. சாதி மலர்ந்தா லுப்பது ஆண்டு வரை கதிரி இயக்கம் உட்கிறப்போது, கதிரி இயக்கத்தை இடைவிடாமல் கற்றுத்தவித்தார். ஆயினும் மக்களில் தூற்றுக்கு கருவியாக வித்தார்கள் கதிரி உருத்திராக்கள். இதனால் கதிரி இயக்கம் பயனற்றது என்று ஆயிரமார் ஒரு காலும் இங்கு. கதிரி இயக்கத்தின் அடிப்படைத் தத்துவம் வாழ்க்கையில் சைவ தந்தைகளையும் விபாசித்துப் பயனற்ற சைவ சக்திவாச வளர்த்து வந்தது. அதுவேயே குடிசை அடிமைப் பட்டிருந்த சைவ பாரத நோய் கதிரிவாக அடைந்தது.

அதேபோலவே பூதான இயக்கத்தில் லுமமாகக் கிடைக்கும் நிலத்திலும் நோய் நோடிவாகப் பெறும் வங்குக்கிட்டுத் தவிர, மக்களில் மனப்பாங்கு கையில் அதன்மூலம் உண்டாகும் மாறுதல்கள் விசேஷ பங்குக்கிட்டு அளிக்கும் எப்பதில் லுமயிங்கு.

ஒரு பக்கத்தில் அடிக் செங்கம் குவித்திருப்பதும் இன்னொரு பக்கத்தில் கோடிப் பெறுமானம் தாண்டலு மானுதலான நிலைமைப் மாற்றியே நீர வேண்டும். இதுதான் கோக்கித்தைப் பார்த்தவர்க் கொடுமை இன்றிச் சாதிவாச லுமவாசியேயே கிடைப்பதற்குரிய குறிவினைப் பூமிவாக இயக்கம் உண்டாக்கி வருகிறது.

ஸ்ரீ ஜெயப்பிரகாஷ் ஸாராயன் தமது கற்றுப் பிரயாண அது வங்குக்கிட்டுப் பற்றிக் கூறுவா யில், "சக்திரித்" இடம் களில் பூமிவாகத் தொண்டிக்குக் கைக்கொடு வேகி செய்கிறார்களே அது அக்கொண்டி வங்கு பங்கு கிடைத்தது என்று தெரிவித்திருக்கிறார். தமிழ் நாட்டில் மேலும் இந்த இயக்கம் பங்கு பெற்று வரும் என்றும், அப்படி வங்குதான் தொண்டிக்கு வங்கு உருவம் உருவாக்கப் போகிறது என்றும் அறிவித்திருக்கிறார். அங்கிதம் ஊக்கத்துடன் உழைக்கக்கூடிய தொண்டிக்குத் தூற்றுக் கைக்கிதும் ஆயிரக் கைக்கிதும் தமிழ் நாட்டில் லுக் கருவியாக என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

சக்திரிப் போரில் அரும் பெரும் நீரக் செய்கின்ற பூமித் ஒப்பற்ற நீரில் கிடைக்க ஸ்ரீ ஜெயப் பிரகாஷ் ஸாராயன். தொத்துக்கும் நோய் மக்க லுக்கும் உதவப்பதற்குத் தவிர வேறு எதையும் கவனத்தில் கொள்ளாது விளங்கி. இம்முறை தமிழ் நாட்டில் பூதான இயக்கம் எப்படித்தான் கற்றுப் பிரயாணம் செய்வதற்காவே அவர் விஜயம் செய்தார். இதன் காரணமாக, அவர் பெரிய பொதுக் கூட்டங்களில் பூதான இயக்கத்தைத் தவிர வேறு எதையும் பற்றிப் பேசவில்லை. சோஷலிசம் கட்டுவாய் பற்றிப் பிரதானப்பதையே எடுக்கவில்லை. இது அவருடைய ஒப்பற்ற மே கைக் குறைத்துக் குறி எடுத்துக் காட்டினார்.

மறு முறை உடிய சக்திரித்தில் சோஷலிசம் கட்டுக்குத் தமிழ் நாட்டில் புத்தியிற் கதிரி பங்கு பெறுதல்களாக ஸ்ரீ ஜெயப்பிரகாஷ் கற்றுப் பிரயாணம் செய்வார் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

விரைந்து உதவுங்கள்!

"நீரும் எப்போதும் சோதனைகளில் மிகுந்து பித்தி விட்டோம்! என்று ஆதிரர்கள் ஆதங்கம் படுப்பவர்களுக்குச் சோதனை கொடுத்த தினும் கண்டமடைந்தவர்களுக்குத் தமிழர்கள் விவாகத்து உதவ வேண்டும்" என்று சாஜாஜி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். இத்தகைய உணர்வு ஆதிர சோதனைகளுக்கு ஏற்றும் முறையில் கொண்டு சாஜா சக்திரி கண்டி சிவாஜன் வேகி விட அதி சக்திரமாகச் செய்து வருகிறார்கள். சதிரி கெடுத்தா பங்கு தமிழர்களையும் சாஜாஜியையும் குறைவாகக் கருக்கல் உடைய ஆதிரத் தவிர வர்க்கல் உட. இந்த முறை குறை கொடுவாய் சாஜாஜி சக்திரித் துரித உதவுக்கொண்டி மனம் கிட்டுப் பாராட்டுகிறார்கள்.

தமிழ்ப் பொது மக்களும் சாஜாஜியின் விருப் பத்தை சிவாஜிவந்தவந்தி விவாகத்து லுக் கருவியாக

வேண்டும். பண உதவி செய்வ விருப்பமுள்ள வர்கள் "ஆதிரப் பிரகா" வருகித்து வரும் வேண்டிக் கண்டி சிவாஜன் நிலத்தில் செர்க்கும்படி "திருமணி" காரியாலயத்துக்கு அனுப்பி வைக்க வாய் (சிறுதகவல்களுக்கு "ஆதிராசர்" சோதனை சாகப் பார்க்கும் தமிழர்) வங்கு அனுப்பி வைத்த ரூபாய் 26-யும் "ஆதிரப் பிரகா" வருகித்து வரும் வேண்டிக் கண்டி சிவாஜன் நிலத்தில் செர்க்கும் விட்டோம்.)

பண உதவியைப் பெறவே துயர்மணிகள் அளித்து உதவி செய்வதும் கொள்ளத்திறும் கண்டி மடைந்தவர்களுக்குக் கவனித்திருந்த சோதனைப் பெருதவியாக இருக்கும் குறிவிவாக, வேகி விட கதிரிவாச நேரே இளஞர் லுமவாசிகள் துணி யானிகள் வருகித்து அனுப்பும் தொண்டிக்கு எடுபடு வர்க்கல் என்று கம்புகிறோம்.

புது டில்லியில் தமிழ்த் திருவிழா

[தமது விசேஷ திருபு]

○ ● ○

இங்கு பாரதிமண்டபம் குடான விவாதம் நோடு சில மையம் கைக்கவைய மிருத்த நேரம்— பழிவனும் பரிமாரிக் கொள்ளப்படுகின்றன. சமீபத்தில் சபையில் ஒரு ஆசிரி அக்கத்திவர் 'அக்கத்தி தெலுங்கிலிக் பாட்டினாத்த' போது தமிழ் அக்கத்திவர் ஒருவர் "சபையில் போலாம்; பாடலும் செய்வாரா?" என்று கேட்டு வைத்தார். ஆசிரிவர் விட்டுக் கொடுக்காமல் "என் பாடினோம்; நீ ஆடுமன்!" என்று ஒரு பொரு போட்டார்.

ஆனால் சபை வேறொரு நேரமூர்த் தமிழ்நாசை சபைப் பாடிவந்தவர்க்குத் திரிதிரிப்பு இத்த நுணைமைக் கவையாக்கின. தலைவரின் வட இத்திய 'எம். பி. க்கிளா இழத்தப் போட்டு, 'தமிழ் வகுப்பு' வடத்துக்குக்கி, இத்தப் பிராரம் போதாது என்று வந்துத திலாக தமிழ் செல்வத்தை உணர்ந்த திமி மீதிநி ஸ்ரீமார் தெலுங்கு என்று பெருமையும் ஒரு 'திருத்தநாச' வது மேற்கோளாக எழுத்தாக உருமல் பிராகத்த தையோ பதினியோ முடிப்பதிலுமாம்!

ஆனால் டுக்கித் தமிழ்த் சங்கத்தார் இத்தகர் எல்லாம் திருப்பி அடைத்து விடவில்லை. மதையாக டுக்கித் தமிழ்த் பெருமையைச் சொல்கிக் கொள்வதில் பயனிலினை என்று முடிவு செய்து, திறமான தமிழ்த் பெருமையை இதர இத்தியர் எனும் உணர்வும் கொழுந்துத் தலைவரின் தமிழ் மனம் வழுத்த 'தமிழ் விழா'வை வடத்தத் திட்டமிட்டு விட்டார்கள்.

கேட்கிற ஒரு வார காலமாய் புது டுக்கித் திட்டமுள்ள வாரிலில் கித்து கொள்வருத்த டுக்கித் செல்கித் ஓரே டியப்பிக்குறிகித் திடீர் திடீர், கனது திணைகளின்தும் வரும் ரீகி வண்டி கனிலிருந்து தட்டுத் கத்து வேலுடிபுடன் வட்டம் வட்டமாய்த் தென்னித்தியான் இத்தயுவதும், போட்டபாதத்தில் தவாராக கீதும் குருக்கிவர் அவர்களுக்கு மாஸுரிட்டு டுக்கிவிக் ஏதறி மல மாய் மதாரிது விருவதையும் கண்டு இத்தத் தமிழ்த் படைபெருப்பிவர் காரணம் புரியாத கிந்த திணைப்பில் டுக்கிட்டுவிக் செல்கித் வட மதாது விட்டார். "பாரதிமண்டபம் ஆசிரிவர் பிரிவினை விவாதிக்கப்பறும் வேறொருவர் அசெல் அனிலுருப் டுக்கிவத்தாரும் இவ்வளவு தென்னித்தியான் படைபெருத்து வகுக்கின்றாரா?" என்று டுக்கித் செல்கிட்டுக் பவம் கிதாத்த செல்கித்துத் செல்கித் 'மதாரி' ஒருவர் வட்டமெய்குத்து செல்கித் துக் கொண்டு. "இவர்கள் செல்கிப்போருக்கு வரவில்லை; கொன்மாரிக்குத்தாரும் வர்த்துக்காரர்கள்" என்று கொன்மாரிக் கொண்டு குடானை வித்தாரி, (செல்கி மதாரிவர்க அல்ல; உண்மையிலேயே டுக்கிவிக் இப்போது அபூர்வ மதாதி!)

"தமிழ் படைபெருப்பு இக்கம், ஸ்பா! இக்க ஆண்டி 29,30,31 தேதிகளில் 'தமிழ் விழா' கடைபெறப் போகிறது. அதில் கலந்து கொள்ளப் போகும் தமிழ் பிராக்கிவன் இவர்கள்!"

மேற்படி விவாதத்தைக் கேட்ட திறகுதாரும் வேறொரு வட்டமில் இத்த ரீகிவே அறிவாரிவிக் ஸ்பாம் கித்தித்து. அவரது கைகள் வழுக்கப் போல வகித்தாக் கித்தித் டுக்கிவிக் ஓரக்கினை வேட்டும் முயற்சிகித் இத்தயெ.

இத்தகிவ் பழக்கலம் கொட்டே தமிழ் வட்டமும் வட வட்டமும் இத்தத் தோட்டிக்குத் கித்திரம் வந்து. 'குமாரியோடு வட இவயத்து ஒரு மொழி வயத்து உனது ஆண்ட' என்ற சிலப் பதிவாரப் பாடல் தமிழ்த் ஆட்சி வட வட்டமும் பாரி இத்தத்தாதத் தோலிவு படுத்துகிறது. கால மடத்தாத் கிதாபித்து குமாரகுதார கவாரிவன் 'செய் கவாவிக்' அருத் பெற்று டுக்கித் பாதார வுடன் சம்பாஷித்த வரனாறும் உண்டு. இத்த வேகாவத்தையும் கம்பத் தவாராக இவ்வாத வர்க வட இவ்வாத 'தமிழ் விழா'விக் ஆரம்ப கிதப்பிலாக டுக்கித் தாதித்தினில் தமிழ் இவ்கியே அக்கிவ பயனி வக்த வட்டமெய்க் கண்டவர்க் தமிழ்த் ஆக்கித்தாத் ஓடுக்கொண்டிருப்பார்கள்.

தமிழ் வாரித்திக் கழகத்திவ் 'ஆரும் தமிழ் விழா' திணை கல்கிவ் ஆண்டி மாதம் 29ம் தேதி கல்கி 7-30 மணிக்கு வாரிவ்வமாய் ஆரம்பயித்து, இத்தாக் கருகிவனும், ஏறாறும், புரண கும்பகம் னும் அலக்கித்திவ் பெற்ற பண்ணைத் தோட்டித்த கிதாபத்துத் தமிழ்த் வட்டம்.

"வாரிவத்தாத் ஓடுக்கித்து வடத்த இத்தத் ஆக்கித்து அடாதுகித் விட்டதார்க் கடைபித்தியை ர்த்த ஆகிவிட்டது" என்று கிவாவி ஒருவர் தாக்கவத்துடன் அக்கவாரித்திக் கொண்டார்!

மக்கள் பொருக்கிவ் கத்திய மாணவிகள்; தமிழ்த் கவாவத்தாத் வேனிப்படுத்தும் செல்கித் துடன் காலுபிரம் பட்டுப் புடவை அணிகிற மாதர்கள்; டுக்கித் பெருகிவ் ஆரம்பித்த வட கிவாவன்தித் டுக்கித் செ. எல். கிருஷ்ணன்; வேறொரு கன்தி கிபுனார் பேராசிரியி டு. கிதய ராவன்; ரீகிவே உதவி மீதிநி ஸ்ரீ டி. வி. அன செல்கி; தமிழ் வாரித்திக் கழகத் தலைவர் ஸ்ரீ டி. எஸ். அனிலாசினிக்; ஸ்ரீமாவ்க்க் ஆர். சக்கர வர்த்தி, செ. ராமலாத்தி, டி. ராமலயா, மத்தும் டுக்கித் தமிழ்த் பிரமுகர்கள்; தமிழ்த் பிரதித்திகள்; சங்கவாத்தித்தும் வேறொரு தமிழ் வட்டமும் இவ்வாண ஏதாக்கவத்திவ் இவிய ஒவியும், வேற வேறெனும் காதறினியை வக்த வக்தன.

ஆக்கிவக்கு குழுமி கிந்த வட இத்தியர் இத்தத் கொளவாக் வட்டமெய்க் கண்டு 'எழுது கித்திர மென இவயப்போது' கித்தாரி, முக்கிவ் வேக் காரி பெற்றவருணபவனாக் வடத்திவ் மத்தி விட்டார்; சிவசிரோடிவ் இத்த ஓரக்கின்தும் கிந்த பதமயபாண குருக்கிவ் இத்தத் தெல்கித் வட்ட மெய. தமிழ்த் தாய் 'மலர் கைக புரித்து திவழித் திருக்கிவனம்' கண்டு 'மெய் கித்தித்திராது அவற்றிவ் இக்கம் உகித்த கித் துனிக் கித்தியை கித்தாதன. தெரு வேக்காரி தமிழ் முழக்கம் செல்து கொண்டு காவியம் கல்கி தியேட்டகா அடைகிறது.

நுதலிப்பி பாயு ராதேஜிதர்ப் பிரசாத் சேவாக
கட்டரை மணிக்கு வந்த ரேகிதபோது புரண
குயிபத்தலும், தமிழ்ப் பண்பாட்டுடனும் வர
மேற்கப்பட்டுத் திவட்டிக் உச்சரே அமுதத்
துக் செல்லப்பட்டார்.

திவட்டி மூலமதம் சரம்பி வழிந்த டுகித்
தமிழினிற் பாயுமிமையம் பாராட்டத்தக்கது.
எனம் டி. டி. கெய்யுணமாச்சாரி, ஸ்ரீ நுதலி பன்
ராம், ஸ்ரீ ப்ரம் பிரசாத், ஸ்ரீ அகத்தாபாயம்
சுயங்கர் மூலையர்க்கு உபயிற் றுக் வந்தா
யிற் அயர்க்கிடுக்தனர். மேலடிக் கித் திவட்டிக்கு
மூல்பாக ராஜ்யரபதி, உர ராஜ்யரபதி ஸ்ரீ ராதா
கெய்யுணர், வரபேதபுத் தலைவர் ஸ்ரீ கே. எம்.
கெய்யுணர், இந்த மூன்று 'டாக்டர்' களுடன்
இயங்கக் இத்திய உறம் கய்யுணர் மேல்மம்
தலைய ஸ்ரீ எ. குமாரசுவாமியையும் பார்த்த
போது மத்திரப் போன்ற இத்தியும், கத்தரத்
தெறுக்கும், தென்று தமிழும், சேவை மிக்க மிக்
கையும் கொது வித்திருத்ததானத் தோன்றியது.

ஸ்ரீ கே. எம். கெய்யுணனிக் பொதுக் ஆராய்ச்சி
புடிக், தமிழ்ப் பற்றுப் ரேகித கொண்டபோது
ஏற்பட்ட சனாயன வித்ததானத் இந்த டுகித்
விழா. அவரது உதரகத்திற் விளவாரியை
'தமிழ் வளர்க்கிக் அழைத்திற்' 'ஆதும் தமிழ்
விழா' டுகிதயா கசலிக் கூட்டப்பட்டத என்
பகதக் கோலிப்படுமபோது அவராயி, அவ
ரோடு உதழத்த டுகித் தமிழ்ப் சன் கிவாமி
கிவாய் குருக்கே போற்றத் தோன்றுகிறது.
அவரது கருக்கமாய வரபேதபு உதரக்குறுப்
பினார் ஸ்ரீ அவிஞ்சிவிக் கல் செட்டியார் தமிழ்
வளர்க்கிக் அழைத்திற் சத்பணிக் கியும், கிவிக்
கொடுகியப் பதிப்பையப் பத்தியும் வர்க்கிவாபாக்க
மாகச் சமைத் துருத்ததானத்தார்.

கினம் டி. வி. அழகசன் குட்டிய மானியை
ஏற்றுக் கொண்டு பாயு ராதேஜிதர்ப் பிரசாத்
"எனக்குத் தமிழ் தெரியாத குறைக்குப் பெரி
தும் வருத்தம்தான்" என்று தோட்கி, "பய
தென்னித்தியர்க்கு அழகாக தமிழ் திவட்டிக் கல்.
ஆதும் வட இத்தியினிடைபே தென்னித்திய
பாணமையக் ஏற்றுக் கொள்ளும் ஆர்வம் இக்
கந்தது வருத்தக் கக்கிது! இதன்கு ஏற்படும்
கஷ்டம் வட இத்தியிற் கருத்தார் தான்" என்று.

"செத் பிரசாரம் செய்வதற்குத் தரித்தியைத்
தென்னித்தியர்க்குப் படிக்க வேண்டுமென வந்

புத்தத வரும் விருப்பம்க்கிய. தரித்தியிற் மூலம்
சக்த பாணமையிற் வளர்க்கிக்கும் மூட்டுக்கட்டை
போலவதான என்ன வேண்டாம். வருக்காவத்
திய தமிழ் பய இத்திய மொழிக் கித் தோட்பாசு
வளமாயான தெய்வ பாணமையாக மார்த்திதும்
சக்பதிக் சக்தேகம்க்கிய. தென்னம் மிகுத்த
தமிழும் தரித்தியிற் தெப்பிக்கு உதயி புலிய
மேளமும் எக்பதே எனது வேண்டுமோக்"
என்று ராஜ்யரபதி உதயி போது கையிவார்க்
கினச் சக்தோஷம் ஏதோஷமாய் பரிமரித்தது.
விழாவுக்குத் தலமம் வந்த டாக்டர் ராதா
கெய்யுணர் தனது கல்பட்டமான பெர்க்கெடபே
இத்திய சக்தத்தகதப் புரட்டி கட்டிக் கவா
சார்த்தத மேல்புத்தியை கணு - பத்தராயு,
கவகத்தா-தம்மாவா, ஸ்ரீ ராமாணுஜர், ஸ்ரீ சக்த
ராத்-சக்பார்க், கருக்கமர்க்கு, ஆதவார்க்கு
குறக்கவர்க்கு தென்னித்தியர்க்கு தாய் என்று
உதயிபோது கடிபிக்குத் தமிழினிக் தோக்கக்
கிவிக்கின. "ஆதும் பாணமையிற் உயர்க்கிக்
மத்தது கட்டைக் இத்ததக்கும் இத்திய அரசவிக்,
கிஞ்ஞானம், சட்டம் குறக்கியத்திற் வளர்க்கிவிக்
சடுபடும் தென்னித்தியர்க்கு கிறைய உகவார்க்கு.
அவ்வனது வரவாற்றை வேலிவிகும் பொறுப்பை
இத் தமிழ் வளர்க்கிக் அழைக் மேற்கொள்ளக்
கெட்டுக் கொக்கிறேன்" என்று.

விழா-யிற் வந்த கொண்ட இயங்கை கனா
கய்யுணர் ஸ்ரீ எ. குமாரசுவாமி தான் தமிழ்
தான் எக்பகதப் பெருகித்திரோடு கிறிக்
கொண்டு தமிழ் கட்டுக்கும், அழகித்தும்
உன்ன கொக்காவத் தோட்பாசு கிவரித்தார்.
இக்கறைய அரசவிக் வானிக் குத்தித்தன இட்
மேலக்கக் கிவிக் கிவரவிக் கெய்வ கருக்கமாய உதயு
ஏற்படும் என்று இயங்கையப் பிரதித்தியான அவர்
உதயிவத அவரது சக்தகாரிக் வர்க்கவாசியை
கயிற் கிவரித்தியுதயோவாச.

இதனியாக கந்தி உதயி டுகித் சிவவகாசாக்க
மயம் சர்க்க டாக்டர் எம். ஆர். சக்தகனார்
ஆவகிவிக் கிட்டப் பெல்கக் தாய் தமிழ்க் கவா
சார்த்தத கிவரித்திற் கருக்கிவிக் என்று
கொண்டபோது தமிழ் கிவரிக்கத் தக்கக் பட்டுப்
புடையவையாய் கைகிவிக் தோட்டுப் பார்த்த
துக் கொண்ட வர். குமார்க்குக் கருத்தவா, கத்தர
ராமம் 'வாழிய சக்ததயிதழ அகிவியடியான
சக்தேக அகர்த்துடமேயே படி குடிக்கிக்
கட்டம் இடைவேலிக்குக் கிவத்தது.

சோஷலிஸ்ட் கட்டுரைப் போட்டி முடிவு

○*○

"சோஷலிஸ்ட் ஏன் வேண்டும்?" என்று கட்டுரைப் போட்டியில் ரூ. 100 பரிசு பெற்றவர்: ஸ்ரீ எம். கப்யு 127, மொகல் வீதி, இரங்கன்.

இந்தப் போட்டிக்கு வந்த கட்டுரைகளில் மேற் குறிப்பிட்டுள்ள மூன்று அவர்கள் கிளிக் கட்டுரைகள் பிரசுரத்துக்கென்று தேர்க்கெடுக்கப்பட்ட கருக்கின்தன.

1. ஸ்ரீ வி. எஸ். சேதுராம் எம். ஏ., பொருகாதார ஆசிரியர், பி. டி. கல்லூரி, மதனபள்ளி.
2. ஸ்ரீ எஸ். ராமசுப்பிரமணியம் பி. எம்., 103, புத்தத் தெரு, மதுரை.
3. ஸ்ரீ எம். கே. ராஜகோபாலன், 6. பெயாநுவார் தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

இந்த சோஷலிஸ்ட் கட்டுரைப் போட்டியில் மொத்தம் மூன்றுதத நூத்து பெயர்க்குக் கவத்து கொண்டார்கள். அவர்கள் அணவகுக்கும் நமது மனமார்த்த கந்தி.

பொன்னியின் சல்வன் கல்கி

அத்தியாயம் 39

காரிருள் சூழ்ந்தது!

ஆதித்த கரிகாலனுடைய பயங்கரமான வெறிகொண்ட சிரிப்பு, பாழ் களஞ்சியத்தில் ஒளிந்திருந்த வந்தியத் தேவனுடைய காதில் விழுந்து அவனுக்கு ரோமாஞ்சனத்தை உண்டாக்கியது. விரையில் ஏதோ விபரீதம் நிகழப்போகிறது என்று அவனுடைய உள்ளுணர்ச்சி கூறியது. சிறல் வடிவங்கொண்ட பமதர்மராஜன் கையில் பாசக் கயிறுடன் அந்த அகறையில் பிரசுரமொழி யிருந்தான். பாசக் கயிற்றை விசுவதந்தன் சமயம் போக்குக் கொண்டிருந்தான். ஆனால் வாரீர்து ஏறியப் போகிறான்? யாருடைய உயிரைக் கொண்டு போகப்போகிறான்? கரிகாலன் உயிரைவா? அல்லது கந்தினி தேவியின் உயிரைவா? ஒருவேளை அவர்கள் இருவரையுமே மரணம் நெருங்கிக்கொண்டிருக்கிறதா? சகோதரர் சகோதரியைக் கொல்லப் போகிறானா? சகோதரி சகோதரனைக் கொல்லப்போகிறானா? அல்லது இருவரும் ஒருவரை யொருவர் கொன்று கொண்டு சாகப் போகிறார்களா?—இம்மாதிரி ஏதும் நடவாது. தடுப்பதற்குத்தான் இளை யபிராட்டி தன்னை விதாந்து போகும்படி அனுப்பி வைத்தான். தன்னால் இயன்றதைச் செய்தாகி விட்டது. இருவரிடமும் அவர்களுக்குள்ள உறவைப் பற்றிச் சொல்லப்பாதி விட்டது. இருவருடைய உள்ளமும் இனரும்படியும் செய்தாகி விட்டது. ஆனாலும், பவன் ஏற்படுமா? வெறி கொண்ட கரிகாலனையோ, பிரமை பிடித்த கந்தினியையோ, கொடு ரச் செயல் எதுவும் செய்வாமல் தடுக்க முடியுமா? இந்தச் சமயத்தில் தான் ஒரு விஷ குறுக்கிடுவதால் ஏதேனும் கண்ணம் விளையுமா? ஒரு வேளை இருவருக்கும்

மத்தியில் தன்னுடைய உயிரைப் பறி கொடுப்பதினால், அவர்களுடைய குரோதம் தணிவுமா?—இவ்வாறெல்லாம் எண்ணி வந்தியத்தேவனுடைய உள்ளக் கடல் கொந்தணித்துக் கொண்டிருந்தது. இன்னும் சிறிது பொறுத்துப் பார்க்கலாம்.—தான் அவசரப் பட்டுக் குறுக்கிடுவதினால் காரியம் கெட்டுப் போக வேண்டாம் என்று பல்லாக் கடித்துக் கொண்டு சீன்றான்.

கரிகாலனுடைய வெறி கொண்ட சிரிப்பு அடங்கிய பிறகு, அவர்களுடைய சம்பாஷணை மேலும் தொடர்ந்தது.

"ஐயா! என் வாழ் வானில் தங்களுக்கு மிழ்ச்சி தரும்படியான காரியம் எதுவும் நான் செய்ததில்லை. சாரும் சமயத்திலாவது நான் சிரித்து மிழிவதற்குக் காரணமானது பற்றிச் சந்தேகமில்லை" என்று கந்தினி.

"ஆம், கந்தினி! இன்றைக்கு எனக்கு மிகச் சந்தேகமுமான தினந்தான். இந்தனை வருஷமாக நீ என்னைப் படுத்தி வைத்த பாட்டுக் கெல்லாம் இன்றைக்கு முடிவு ஏற்படப் போகிறது. இந்தத் தடவை நான் காஞ்சியிலிருந்து புறப் பட்டபோது ஒருவாறு மனத்தைத் திடப் படுத்திக் கொண்டு நான் வந்தேன். உன்னை நேரில் பார்த்த பிறகு ஒருவேளை என் மனம் சலித்து விடுமோ என்று ஸந்த கொண்டிருந்தேன். அதற்கிடையில்லாமல், நீயே வான என் கையில் கொடுத்து விட்டாய்!" என்று கூறிக் கரிகாலன் மீண்டும் சிரித்தான்.

"கோமகமே! எனக்கும் இன்று உதினத்தான். தங்கள் வகையினால் வெட்டுண்டு இறப்பதைப் போன்ற இனிமை

பாச மரணம் எனக்குத் திட்டப் போய் திங்க. ஒரு காலத்தில் தங்கள் என் கழுத்தில் பூமங்குட்டப் போகிறீர்கள் என்று ஆகாசக் கனவு கண்டு கொண் டிருந்தேன். அது சிதையேற முடியாமற் போயிற்று. தங்கள் கையிலுள்ள வான என் கழுத்தில் குட்டிக் கொள்ளும் பேரு வது எனக்குத் கிடைக்கட்டும். ஐயா! நேரம் ஆகிறது. ஏன் தாமதிக்கிறீர்கள்?" என்றான் கந்தினி.

"பல வருஷம் தாமதித்தாவி விட்டது. இன்னும் சில சீமியும் தாமதப்படுகிறதும் கஷ்டம் ஒன்றுமில்லை. கந்தினி! சிறை என்னைப் பாரி! கடைசி முகையாக என் னைப் பார்த்து என் கெளவிக் கு மறு மொழி சொய்! பூமங்குட்ட வேண்டிய கையினால் நான் ஏன் உனக்கு வான் மங்குட்ட வேண்டும்? நீ ஒரு காலத் தில் ஆகாசக் கனவு கண்டது உன்மை யாக இருந்தாய். இப்போது ஏன் அதை சிதையேற்றிக் கொள்ளக் கூடாது? அதற்குத் தடையாக நின்பவர்கள் யார் என்று சொல்லு! உன்னைக் கொன்று வதற்குப் பதிலாக அவர்களைக் கொன்று விட்டு மறு காரியம் பார்த்தேன்!" என்றான் கரிகாலன்.

"வேண்டாம். ஐயா! வேண்டாம்! உங்களுக்குக் கோடி புண்ணியம் உண்டு. என் காரணமாக, இனி வேறு யாரும் சாக வேண்டாம்! யாரும் தடையாக நின்பவும் இல்லை. என்னுடைய நிலை விதிதான் தடையாக இருக்கிறது!"

"அந்தத் தடையை ஒரு கோடியில் நான் தவிடுபொடி செய்து விடுகிறேன். நிலைவியின் பேசில் பராதந்தைப் போடாதே! பிரம்மா எழுதிய எழுத்தை நான் மாற்றி எழுதுகிறேன், பார்!....."

நீங்கினி குதக்கிட்டு. "பிரம்மா எழுதிய எழுத்தை மாற்றி எழுதலாம். ஆனால் ஒருவருடைய பிறப்பை மாற்றி அகலக்க முடியுமா?" என்று கேட்டான்.

"அதைப்பற்றிக் கேட்கிறதும், கந்தினி! நமது சிறை பிரதேசத்தில் உன்னைப் பட்டர் குலத்துப் பெண் என்றும். அதனால் உன் னுடன் சிறைகம் செய்யக்கூடாதென்றும் என் குடும்பத்தினர் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றியா? இல்லை! நீ பட்டர் குலத்தில் வளர்ந்தவரின் பன்றி அந்தக் குலத்தில் பிறந்தவன் அவ்வ என்பதை நீயும் நானும் முன்பே அறிந்திருந்தோம்."

"அதைப்பற்றி இப்போது சொல்ல வில்லை. ஐயா! தங்கள் அருமை நண்பர், வானர் குலத்து வீரர்—கொண்டு வந்த

செய்தியைப் பற்றியே சொல்லுகிறேன். பழையாகிற இளைய பிராட்டி. அவரது மாகச் சொல்லியதுப்பேய் செய்தியைப் பற்றியே கூறுகிறேன். நான் தங்கள் சகோதரி என்பதை இதற்குள்ளாகவே மறந்து விட்டீர்களா?"

"கந்தினி! அதைக்கு நான் உன் னிடம் அதைப்பற்றிக் கொள்ளப்போது, நீ அதை நம்பவில்லை. உன்னையும் என்னை யப் பிரித்து வைப்பதற்குச் செய்யும் இன்னொரு குற்றம் என்கும்து. பிறகு நானும் யோசித்து அதை முடிவுக்கு வந்தேன். அதை நீசபயம் செய்து கொள்ள வேண்டுமானால்....."

"வேண்டாம்! வேண்டாம்! எனக்கு அதைப் பற்றிச் சந்தேகமே இல்லை. கோமகனே! தங்களுக்குத் எனக்கும் இரத்த சம்பந்தம் ஏதுமில்லை....."

"பிச். என்ன தடை, கந்தினி?"

"நான் தங்களுக்குப் பாட்டனார் முகையிலுள்ள பழுவெட்டகரையரை மணந்தவன். தங்களுக்குப் பாட்டி முகையில் உன்னவன். இது போதாது?"

"கந்தினி! அந்தக் கதையைச் சொல்லி என்னை மறுபடியும் ஏமாற்றப் பார்த்த வேண்டாம். உலகத்தின் முன்னிலையில் நீ பழுவெட்டகரையரின் இளைய சகை யாக இருக்கலாம். ஆனால் உன்மையில் நீ அவரை மணந்தொன்ற விடில், ஏதோ காரணத்தொன்றால் அவருடைய அரண்மனையில் வந்திருக்கிறாய். முன் னொரு தடவை, தஞ்சையில் நான் வேட்டபோது, இவ்வாறுதான் கூறியாய். அப்போது நான் நமது ஆகாசக் கனவை உனக்கு நினைவிட்டினேன். அதை சிதையேற்றுவதற்கு நீ பயங்கரமான சிபந்திசெய்த விதித்தாய்! பழுவெட் டகரையரைக் கொன்று, என் தந்தையை யும், சகோதரிமையும் சிறையிலடைத்து விட்டு, உன்னைச் சோழ சிங்கநகரத்தில் ஏற்றி வைக்க வேண்டும் என்றும், வெறி கொண்ட தாட்சரரி நீ என்று நீர் மானித்துக்கொண்டு நான் காஞ்சிக்குப் போனேன். அப்போதும் நீ என்னை விட்டு விட்டாயா? இல்லை! ஓயாமல் ஓடிவர மல் களைவிதும் சினைவிதும்வந்து என்னை வதைத்துக் கொன் டிருந்தாய். சில சமயம் அழகு புலம்பி என்னைத் துள் பறத்தினாய்; சில சமயம் மோகனப் புன் சிரிப்புச் சிரித்து என் உயிரை வதைத் தாய்; சில சமயம் பீச்சியைப் போல் சிரித்து என்னையும் பீத்தனாக்கினாய்!..."

"கோமகனே! தங்களுக்குடைய மணப் பிரதேசக்கு என் பேசில் ஏன் குற்றம்

தங்களுக்கு மகத்தான பரவும் சம்பவிக்
கும். வேண்டாம்! இதோ என் கொஞ்சப்
பிளந்து பாருங்கள். வீரபாண்டியரு
டைய வானினாலேயே என் கொஞ்சக்
கிறிப் பாருங்கள். அதற்குள்ளே தங்க
ளுடைய திருவுருவத்தைத் தவிர வேறு
எதுவும் இராது. இது சத்தியம்! சத்தி
யம்! சத்தியம்!" என்று கூறியிட்டு
நந்தினி விம்மினாள்.

ஆதித்த கரிகாலனின் வெறி மீண்டும்
சிறிது தணிந்ததுபோல் காணப்பட்டது.

"அப்படியானால், என்னுடன் வருவ
தற்கு நீ ஏன் மறுக்கிறாய்? அகதையாக
சொல்லி விட்டு ஏன் என் கையினும்
உன்னை வெட்டிக் கொல்லும்படி தூண்டு
கிறாய்? உண்மையைச் சொல்லி விட்டு"
என்று அவறினாள் கரிகாலன்.

"ஆகட்டும்; இதோ சொல்லுகிறேன்
என்னுடைய கொஞ்சில் தங்களைத் தவிர
வேறு வாராக்கும் இடம் இல்லை. இது
இது சத்தியமான பொய்யும், என் தங்க
ளுடன் வர முடியாது. தங்களை மணந்து
கொள்ளவும் இயலாது. அதற்குத்
தடையாயுள்ள ஒரு பெரிய கரணம்
இருக்கிறது. அதைச் சொல்லுவதற்கே
எனக்குப் பயமா யிருக்கிறது. ஆம்,
கோமகனே! உண்மையில் அதைச்
சொல்லுவதற்காகவே என் இங்கே வந்
தேன்; தங்களையும் வரச் செய்தேன்.
அதைச் சொல்லி விட்டு என்னை மன்
னாக்கும்படி. கேட்டுக் கொள்வதற்காக
வந்தேன். இந்தத் தூர்ப்பாக்கியவாசியை
மறந்து விட்டுத் தங்கள் குலத்துக்கும்
பதவிக்கும் உடந்த பெண்ணை மணந்து
வாழும்படி கொஞ்சிக் கேட்டுக் கொள்
வதற்காக வந்தேன். ஆனாலும் அதைச்
சொல்லத் தயங்கினேன். அதைச் சொல்வ
லாம் என்று நினைக்கும் போதே பயமா
யிருக்கிறது. தங்களுடைய கோபத்தைக்
கொழுந்து விட்டெரியச் செய்வோமோ.
அதனால் இன்னும் என்ன தீங்கு பேசி
டுமோ என்று அச்சமா யிருக்கிறது.
தாங்கள் அமைதியுடனிருப்பதாக வாக்
குக் கொடுத்தால்....."

“சொல், ருத்தினி, சொல்! எவ்வளவு கப்பலான விஷயமாக யிருந்தாலும் கேட்டுப் பொறுத்துக் கொள்வன். சற்று முன், உன்னை மறந்து விட்டு வேறு பெண்ணை மணந்து சந்தேகமுடைய யிருக்கும்படி புத்திமதி கூறினாய்! அதற்கே நான் கோபித்துக் கொண்டவியிடுபே? வேறு என்ன உறினும்தான் கோபித்துக் கொண்டப் போகிறேன்? ஆனும் மறுபடியும் ஏதாவது கற்பனை செய்வாபோல...”

“கோமகனே! என் வாழ்க்கையே ஒரு கற்பனை, என் பிறப்பே ஒரு புனை கதை. என் வாழ்க்கையைச் சிறிது காலம் சீடிப்பதற்காகவும், நான் கொண்ட ஒரு மந்தை முடிப்பதற்காகவும் நான் பல முறை கற்பனைக் கதை புனைவ வேண்டியதாயிருந்தது. இனி அதற்கு அவசியம் ஒன்றும் இல்லை. இன்றுடன் என் பொய் வாழ்க்கையை முடித்துக் கொண்டப் போகிறேன். தங்களுடைய மனத்துள் பத்தை அதிகமாகக் கூடாது என்பதற்காகவே சில உண்மைகளை நான் அறிந்த பிறகும் தங்களுக்குச் சொல்ல வில்லை. தங்கள் என்னை வேறுத்துவிட வேண்டும் என்பதற்காகவே பல கற்பனைகளைப் புனைந்தேன். பல பயங்கரமான காரியங்களைச் செய்யும்படி கூறினேன். என் உள்ளத்தில் ஓயாத போராட்டம் நடந்து கொண்டிருந்தது. என் உடனையும், நான் எடுத்துக் கொண்ட சபதமும், தங்கள் பேரில் கொண்ட காதலும் ஓயாமல் போராடிக் கொண்டிருந்தன. இவற்றினால் நான் அடைந்த துயரத்தைச் சொல்லி முடியாது. கடைசியாக, இன்று அந்தப் போராட்டமெல்லாம் முடியும் தருணம் நெருங்கியிருக்கிறது. என்னைப் பற்றிய உண்மையைச் சொல்லி விடுகிறேன். அதைக் கேட்ட பிறகு என்னைத் தங்கள் கையினாலேயே கொன்று விடுங்கள்! ஆனால் வேறு யாருக்கும் தங்கள் தீங்கு செய்ய வேண்டாம்! வின் பாவத்துக்கும் பறிக்கும் ஆளாக வேண்டாம்!.....”

“பாவம்! பழி! இனிப் புதிதாக நான் அடையக்கூடிய பாவம் — பழி என்ன இருக்கிறது? ஆயினும், சொல், ருத்தினி! என்னுடன் சீ வருவதற்கு. — நம் இனம் பிரயத்து ஆளாகக் களவு சிறையேருவ தற்கு. — தனையாயிருக்கும் உண்மையான காரணம் என்ன வென்று சொல்! அது எவ்வளவு பயங்கரமான உண்மை யாக இருந்தாலும் சொல்! அதை அந்தத் திரைச்சீலைக்குப் பின்னால் யாரோ ஒளிர் திருக்கிறார்கள் என்று நான் எண்ணிக்

கொண்டிருந்தவகையில், ஒளிந்திருப்பது யார் என்று தெரியாதிருந்த வகையில், என் மனம் அமைதி இழந்திருந்தது. உன்னுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, என் உள்ளம் அதைப் பற்றியே எண்ண மிட்டுக் கொண்டிருந்தது. ஒளிந்திருந்த வன் மணிமேகலை என்று தெரிந்த பிறகு என் மனக் குழப்பமும் நீங்கியது. உண்மை தெரியாதிருக்கும் வகையிலே தான் பயம், கோபம், குழப்பம் எல்லாம்! எவ்வளவு கப்பலா யிருந்தாலும் உண்மை தெரிந்து போய்விட்டால் மனம் அமைதி அடைந்து விடும் அல்லவா?”

“கோமகனே! நான் சொல்லப் போகும் செய்தியினால் தங்கள் மனம் உண்மையிலேயே அமைதி அடைபடும். அதுதான் என் பிரார்த்தனை. ஆனால் அந்தச் செய்தி நான் தங்களுக்கு வருவதிரா, தங்களை மணப்பதிரா முடியாத காரியம் என்பதையும் நீருபிக்கும். என் வாழ்க்கையின் முடியு, என் துன்பங்களுக்கு விமோசனம், — மரணம் ஒன்றுதான் என்பதையும் தெரியப்படுத்தும். வானார் குலத்து வீரர் என்று கூடய அன்னைையைப் பற்றிய செய்தி கொண்டு வந்தார். அது உண்மை என்று நான் அறிவேன். சமூ காட்டில் வேறி கொண்டு அலைந்து திரிந்து கொண்டிருந்த மாதரிலையப்பற்றி நான் அறிவேன். அவன் என் அன்னை என்று அறிவேன். இது மற்றும் பலருக்கும் தெரிந்திருந்தது. ஏனெனில் அந்தப் பெண்ணை சில்குமம் எனக்கும் உருயத் தோற்றத்தில் அமைந் திருந்த ஒற்றுமையைப் பலரும் காணக் கூடியதாக யிருந்தது. என்னை என் தாயார் என்று சிலர் சந்தேகிக்கும்படி யிருந்தது. ஆனால் என் அன்னைையை அந்த கைய வேறிய காகிலே காரணம் இன்ன தென்பதையும் சில காலத்துக்கு முன்பு நான் அறிந்து கொண்டேன். அது என்னைத் தவிர வேறு யாருக்காவது தெரியுமா என்பதை நான் அறிவேன். யாரிடமும் இதுவகையில் நான் சொன்னதில்லை. இப்போது தான் தங்களைிடம் முதன் முதலாகச் சொல்லப் போகிறேன். ஸ்ரீயா! என் தந்தை யார் என்பதைத் தங்களுக்குச் சொல்லப் போகிறேன். கருணை கூர்ந்து எனக்குச் சற்று முன் கொடுத்த வாக் குறதியை சீரடிவப்படுக்திச் கொள் றுங்கள். ஆத்திரத்துக்கும் குரோதத்துக் கும் இடங் கொடாதீர்கள்.....”

இவ்விதம் பலமான பூர்வ பிடினைப் போட்டுக் கொண்டு ருத்தினி ஆதித்த கரிகாலரை மிக நெருங்கி அவர்

சாதங்கட மிக மெல்லிய எடுக்கிய
குரலில் "என்னைப் பெற்ற தந்தை.....
தான்!" என்று கூறினான். கூறிவிட்டு
விம்மி விம்மி அழத் தொடங்கினான்.

ஆதித்த கரிகாலன் ஆயிரம் தேள்
கொட்டியவனைப் போல் ஒரு கணம்
துடிதுடித்துத் துள்ளினான்.

"இல்லை, இல்லை, இல்லை! ஒரு காரணம்
இல்லை! நீ சொல்வது பொய், பொய்,
பெரும் பொய்!" என்று உரக்கக்
கத்தினான்.

மறுகணமே அவனுடைய ஆலோசம்
அடங்கியது. வேதனை மிகுந்த குரலில்,
"ஆம் எத்தினி, ஆம், நீ கூறியது உண்மை
யாகவே இருக்க வேண்டும். இப்போது
எல்லாம் என்ளுக்குத் தெரிகிறது. உன்
மனத்திலே நீழ்த்திருக்கக் கூடிய
பாரதாட்டத்தைப் பற்றிய உண்மையும்
தெரிகிறது. நீ எவ்வளவு துன்பப்பட்ட
புருக்க வேண்டும் என்று தெரிகிறது.
உன் குழப்பத்துக்கும் தயக்கத்துக்கும்
உன் பயங்கரமான வேண்டுகோளுக்கும்
காரணம் தெரிகிறது. அங்கறக்கு நீ
என்றுகூட காலில் விழுந்து மன்றாடிய
போது நான் உன் வேண்டுகோளை
மறுத்தது எவ்வளவு பெரிய கோடுகை
என்று தெரிகிறது! எத்தினி! உயலில்
வேறு எத்தனையோ திங்குளுக்குப்
பிராயசம் சித்தம் உண்டு. ஆனால் நான்
செய்ததற்குப் பிராயசம் சித்தம் இடை
யாது. எம் இருவருக்கும் எடுவில் உன்
தடை நீங்க வழியே இடையாது!
ஐயோ! இந்தப் பெரும் பாரத்தை இத்
தனை நான் எப்படி உன் மனத்தில்
வைத்துத் தாங்கிக் கொண்டிருந்தாய்?
எப்படி இந்தப் பாதனை இப் பூமியில்
உயிர் வாழ்வதைச் சகித்துக் கொண்
டிருந்தாய்? எவ்வது: எம் இருவருடைய
வாழ்க்கைக்கும் பரிசாரம் ஒன்றுதான்;
விமோசனம் ஒன்றுதான். இந்நேரம்
எத்தினி! என் பிராயசம் சித்தம்!..."

பிரதமக் கனஞ்சிபத்திலேயே யிருந்து வக்
தியத்தேவன் மேற்கூறிய சம்பவங்களை
கவியேவ்வாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்
தான். இடைவிடையே கரிகாலரின்
வேறி ழுர்த்தணயமாகிக் கொண்டிருந்த
போது அவன் அவர்களுக்கிடையேயே போக
எண்ணினான். பிறகு அதனால் என்ன
விபரீதம் நேரிடுமோ என்று தயங்கினான்.
அவர்களுடைய உணர்ச்சி மயமான
பெருக அவனை ஒருபுறத்தில் செயலற்றவ
னாகச் செய்து கொண்டிருந்தது. எத்தினி

தன்னுடைய தந்தை இன்னார் என்று
கூறியது மட்டும் அவன் காதில் என்ருக
விழவில்லை. ஆனால் அவன் என்னசொல்லி
யிருக்கக்கூடும் என்று அவன் மனதில் ழர்
ணகம் உண்டாயிற்று. அது அவனைத்
"திடுக்கிடச் செய்தது" என்றாலும், வேறு
எத்தனையாகக் கூறினாலும், அது வெறும்
சம்பிரதாயமாகவே இருக்கும். அம்மாதிரி
ஒரு பெரும் அதிர்ச்சியை அவனுடைய
அதிர்ச்சிகள் சிறந்த வாழ்க்கையில்
அவன் அதுபவித்ததே யில்லை.

கடைபிடிக்க, ஆதித்த கரிகாலன் அடங்
கிய மெல்லிய தழதழத்த குரலில், எத்தினி
கூறியதை ஒப்புக் கொள்ளும் முறையில்
வார்த்தை சொல்லிக் கொண்டிருந்த
போது, அவனுடைய ஆர்வமும் கட்டுக்
காலமும் கலந்தது. அவர் உரத்துச்
சத்தமிட்டுக் கொண்டிருந்த வரையில்
அவன் அவ்வளவாகப் பயப்படவில்லை;
இப்போதுதான் அதிமோக அஞ்சினான்.
என்ன செய்யப் போகிறோரோ என்ற
பெரும் கவலையினால், யாழ்க் கனஞ்சிபத்
திலிருந்து சிறிது தூரமாய் நீட்டிப் பார்த்
தான். பார்த்தவர்க்கு இலக்காக இடத்தில்
எத்தினியும் கரிகாலரும் இல்லை, ஆனால்
வேறொரு காட்சியைக் கண்டான்.
கவரில் பதித்திருந்த நீலம் என்னுடி
யில் அந்தக் காட்சி தெரிந்தது. வேட்டை
மண்டபத்தின் இரகசியக் கதவு துவா
ரத்தின் வழியாக ஒரு கோரமான
முகம் தெரிந்தது. அது மந்திரவாதி
ரவிதாஸனுடைய முகத்தான்! அடுத்த
கணத்தில் வேட்டை மண்டபத்தின் இர
கசியக்கதவு மெதுவாகத் திறப்பதை வந்தி
யத் தேவன் கண்டான். திறந்த கதவின்
வழியாக முதலில் ஒரு புலியின் தலையும்
பிறகு அதன் உடலும் வெளிவருவதை
யும் பார்த்தான். உடனே, அவனுக்கு
உடம்பில் உயிர் வந்தது; உள்ளத்தில்
ஊக்கம் பிறந்தது; கால் மககன்
செயல் திறன் பெற்றது. யாழ்க் கனஞ்
சிபத்தின் மகறவிலிருந்து தாவி வெளி
யில் பாய்ந்து செல்ல முயன்றான்.

அச்சமயம் பின்னாலிருந்து அவனுடைய
கழுத்தில் வஞ்சாயுதத்தை பொத்த ஒரு
கை கற்றி வளைத்துக் கொண்டது. அன்
னாந்து போகவினான். காரண முகக்
கொலங் கொண்ட ழர் ஆறாணுபாகு
வான் உருகும் கண் முன்பே தெரிந்தது.
ஆகா! இவன் யார்? இந்த எப்படி வந்
தான்! இது என்ன இரும்புப் பிடி?
எழுந்து பிரிகிறதே! ழுக்கத் திணறு
கிறதே! விழி பிதுங்குகிறதே! இன்னும்
சில கண நேரம் போனால், உயிரே போய்

விடுமே...! 'வந்தியத்தேவன் ஒரு பெரு
புயற்சி செய்து அந்த இரும்புக் கையில்
பிடியைத் திமிதித் தாக்கத்திக் கொண்டு
வெளியில் பாய்ந்தான். பாய்ந்த வேகத்
தில் தரைவீல் விழுந்தான். தலையிலே
ஒரு பெரிய பாளும்புவிட்டுப் போட்டது
போல் இருந்தது. ஒரு கணம் அவன்
கண்களின் மூன் கோடி சூரியர்கள்
கோடாறுகோடி கிரணங்களைப் பரப்
பிக்கொண்டு பிரகாசித்தார்கள். அடுத்த
கணத்தில் அவ்வளவு சூரியர்களும்
மறைந்தார்கள். காலைமுறமும் இருண்டு
வந்தது. வந்தியத் தேவன் அக்கணமே
சிவனை இழந்தான்.

யி! மூக் கனஞ்செய்தியிருந்த, அதன்
வாசலில் மெத்த வந்தியத் தேவனுடைய
உடம்பு மிதித்துத் தாண்டிக் கொண்டு,
ஒரு கோர பயங்கரமான காசாழை
உருவம் வெளிப்பட்டது.

பாழ்க் கனஞ்செய்தியின் அருகில் தடால்
என்ற சத்தத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்
பிப் பார்த்தான். காசாழை உருவம்
கையில் கத்தியை உருவித் கொண்டு
தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்டான்.
விழிகள் பிதுங்கும்படியான விவப்புடன்
அந்த உருவத்தை நோக்கினான். அவன்
வயிற்றிலிருந்து குடவ்கள் மெலிவ ஏறி
மார்க்கையும் தொண்டையையும் அடைத்
துக் கொண்டதாக்கத் தோன்றியது. கண்
களைத் துடைத்துக் கொண்டு, எதிரே
பார்த்தான். கரிசாவன் கீழே விழுந்து
மெட்டக் கண்டான். அவன் உடலில்

வீர டாண்டியனுடைய வான் பாய்
திருந்ததையும் கண்டான்.

அப்போது அவனுடைய தொண்டையிலிருந்து
விழுந்து விம்மலும் சிரிப்பும் கலந்த ஒரு
பயங்கரமான தொனி எழுந்தது. அது
அந்த அகையிலிருந்து கட்டிக் முதலிய
அசேதனப் பொருள்களைக் கூட நடுந்
கும்படி செய்தது.

"அடி பாதவி! எண்டாவி! உன்
பழியை சிறையேற்றி விட்டாயா?"
என்று கூறிக் கொண்டே காசாழை
உருவம் அவனை மேலும் நெருங்கி வந்தது.
அதே சமயத்தில் வேட்டை, மண்டபத்
தின் இரகசியக் கதையின் வழியாக
உள்ளே துறைந்த புதி உருவத்தின்
மறைவில் சலிதானதும் பிரவேசித்தான்.
காசாழைகளைப் பார்த்தவுடனே புதி
தாயத் தூக்கி விசி எறிந்தான். அந்த
அகறைக்கு இலேசாக வெளிக்காய் தந்து
கொண்டிருந்த விளக்கை அந்தச் செத்த
புதியின் உடல் தாக்கியது.

விளக்கு அறந்து விழுந்தது.
அது அணைவதற்கு மூன்றாம் ஒரு கண
காலம் மணிமேகலையின் பயப் பிராந்தி
கொண்ட மூகத்தைக் காட்டியது.

'கிறீர்' சென்று கூறிக் கொண்டு
மணிமேகலை அங்கிருந்து ஓடினாள்.

அகறையில் காரிருள் குழிந்தது.
அந்தக் காரிருளில் கோக்கி தழும்பிய
விம்மல் குரலும் வெறி கொண்ட சிரிப்
பின் ஓலையும் மரணத்தையாயில் கேட்
கும் மூனையும் ஓசையும் மணிதர்கள்
விவரத்த அங்குமிக்கும் ஓடும் காலடிச்
சத்தமும் கலந்து கேட்டன. (தொடரும்)

புதுச் சத்திரத்தில் சுதந்திர தின விழா

திருவன்குருக்கருகில் உள்ள திரு எந்த சித்தூரில் சர்க்கார் ஆதாரிக்
ஆதாரப் பதித்திப் பள்ளிக்கூடம் நடந்து வருகிறது. அந்தப் பள்ளியில்
குறியோருக்கு இரண்டு வகுப்புகளும் இளையோருக்கு இரண்டு வகுப்புகளும்
நாறு வகுப்புகள் நடவடிக்கையிலுள்ளன. உமார் 1960 மார்ச்சுமாதம் ஆதாரக் கல்வி
ஆசிரியர்களால் பதித்திப் பெற்று வருகிறார்கள்.

சென்ற ஆண்டு பதித்தியில் தேதி பன்னாறு மேற்படி பள்ளிக்கூடத்தைத்
சேர்ந்த ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் திரும்பிவிட்டுத் துத்து கமம் தூரத்திற் உள்ள
புதுச் சத்திரம் என்ற கிராமத்துக்குச் சென்று அங்கு சுதந்திர தின விழாவைச்
சிறப்பாகக் கொண்டாடினர். காரணம் அக்கிராமத்துத் தெருக்களைக் கூட்டிச்
சுதந்தம் செய்யும் பணி ஆதாரிக் சுதந்திர விழாவை ஆரம்பித்தார்கள்.

பின்னர், புதுச் சத்திரம் மாத்தோப்பிக் வந்து கோடி வணக்கமும்
பேரூதுக் கூட்டமும் நடத்தினார்கள்.

மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி திரு கே. பி. எஸ். மணியம் விழாவுக்குத்
தலைமை வகித்தார். பள்ளிக் தலைமை ஆசிரியர் திரு சுந்தராக நேயம்ஸ் விழா
வுக்கு வந்திருந்தவர்களை வரவேற்றுப் பேசினார். பதி கொத்தமங்கலம் கப்பு
அவர்கள் தாயின் மணிக் கோடியைக் கப்பத்தின் உடலில் ஏற்றிப் பறக்க
விட்டார். "கூடு" ஆசிரியர் சுதந்திர தினத்தின் சிறப்பையும் ஆதாரக்
கல்வியின் அவசியத்தையும் பற்றிப் பேசினார்.

திரு செல்வையாவும், திரு திரைமணிக்காரும் தந்தி கூறினார்கள். நாட்டு
வணக்கம் படைப் பெற்று விழா இனிது முடிந்தது. மாணவ ஆசிரியர்களாக
சமைக்கப்பட்ட சர்க்கரைப் பொங்கல் எல்லாருக்கும் வழங்கப்பட்டது.

பல் கூச்சத்தினால் கூசும் பல்லால்
அவதிகுக்கிறீர்களா?

காலதாமதம்செய்யாதீர்கள்... இன்றை
தீங்கள் பல் வைத்திய
ரைக் காணுங்கள்; வீடு
திரும்புகையில் ஒரு டபூர்
'பீனாகாவும்' வாங்குங்கள்.

சான்றிய முறையில் தயாரிக்கப்
பட்ட "பீனாகா" பற்பாசை, பற்
தைவு, பண்பற்ற எதுகன், வாய்
தாற்றம் (பயோரிசை) இவற்றிற்
குக் காரணமாகவுள்ள அபாயகர
மான கிருமிகளை எதிர்த்து அற
வே ஒழிக்கிறதென்பது பல நாட
வைகளில் செய்யப்பட்ட வைத்தி
யப்பரீகையினால் தன்கு திருபீக்
கப்பட்டுள்ளது.

பீனாகா (ரோஸ்)

சுத்தி வாய்த்த "ஸ்போரிசி
ஸ்டேனியட்" என்னும் பொருள்
கொண்டது.

பீனாகா க்ரீன்

இயற்கையின் ஆட்சிராதுக்க
கத்த தாசினியான சுத்தி
செய்த க்ளோரோபில்லும்
கொண்டது.

"ஸ்போரிசி" லின்
லிசேஷ குணம்
பொருத்திய
ஒரு பற்பாசை.

செய்தியா சிபா
லின் பித்தி தயார்
கிழவா பாகி N
லாஸிக்கு பிளாகா
நிபி பபேட்டை.
புயி பித்தி குலிது
மாசி சி லாஸிக்கு
பிளாகா சிதமலா
லாஸிக்குபிளாகா.

★ ★ ★ மகாவிழா பூரி உபவாசியை பாரதியாசின் இடையே மூலமாக பூரி சகுந்தலா பாரதியின் கணவர் பூரி கே. நடராஜன் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கடல் கடந்து சென்று போர்லியோ நிலில் அரசாங்க உத்தியோகம் பார்த்து வருகிறார். சென்ற மாதத்தில் விடுமுறை பெற்று அவர் இந்தியாவுக்கு வந்திருந்தார். அவருடைய அநுபவங்கள் செவ்வதரப் பின் வரும் கட்டுரையில் எழுதி யிருக்கிறார். அவை படிப்பதற்கு உற்சாக மளிப்பவை அல்ல. ஆயினும், கட்டுரையில் கண்டுள்ள உண்மை அம்சங்களைக் கருதியே வெளியிட்டிருக்கிறோம்.

சுதந்திர இந்தியாவில் என் அனுபவங்கள்

கே. நடராஜன்

நீங்கள் இந்தியாவை விட்டுச் சென்ற காலத்திற்குமுக்குமுக்கே ஆகியிருக்கிறது. நீங்கள் தங்கள் வெளி யட்டுக்குச் சென்றதன் காலம் என்போதாவது இந்தியாவுக்கு வருவது உண்டு. வந்தால், இங்கு சிறிது காலம் தங்கி இருக்க முடியும். இதற்கு முன் என் இந்தியாவுக்கு வந்தபோதெல்லாம் இந்த நாட்டைப் பார்த்துக் கொண்டு சென்று சென்றிருந்தேன். அவர்களுடைய முறைகளும் கொள்கைகளும் எப்போதும்போக ஒரே விதமாக இருந்தன.

அப்போது இங்கு கந்திரப் போராட்டம் நடந்து கொண்டிருந்தது. எந்தச் சுதந்திர உரிமைகளையும் பரிசீலிப்பதற்கு முதுகைதவர்கள் போராடி உயிர்த் தியாகம் செய்தார்களோ, அந்தச் சுதந்திர உரிமையை இந்தியர்களுக்கு வழங்கப் பரிசீலிப்பதற்கு மறுத்து வந்தனர். இந்தியர்களின் சுதந்திரப் போராட்டத்தைப் பரிசீலிப்பதற்குச் சில இரக்கமின்றி நமக்கு வந்தார்கள்.

ஆனால் 1932-ம் ஆண்டில் என் தாய் நாட்டுக்கு வந்தபோது, சிவகாம முற்றிலும் மாறிவிட்டது. சுதந்திர, சி. ஆர். தாய், தியாக, போர்போ, அனுபவங்கள் முதலிய மகாபுருஷர்களின் காலத்திலுள்ள மெது தன்மையிலே ஆறு வருஷங்களுக்குள் சுதந்திர எக்கரை தீவிரம் பிடித்தது. அன்றிருந்திருந்தேன். எழுது அபிமானமையும் விட்டியிலும் வெற்றி பெறுவதற்கு முக்கியப் பொதுப் பணியாக வாங்கியல் எக்கரை அநிவாரத்தில் இருந்து வருகின்றனர்.

அப்படி யிருக்கும், என் எதிர்பார்த்துக் கொண்டு வந்தபடி, இங்குள்ள பொதுமக்களிடையே 'சுதந்திரமடைந்த கட்டிடம்' என்ற குறையைத்தான் காணமுடியவில்லை. முன்னதாகட்டிலும் மறைகூறுதல் தான் அதிகமாக யிருப்பதைக் கண்டேன். இதற்குரிய காரணங்களையும் குறுகாது தெரிந்து கொண்டேன்.

நீலியில் பிரயாணம் செய்யும் போதெல்லாம், அநிலைகளின் எதிர்பார்ப்புகளையும் கொடுக்காமலும் பரிசீலிப்போ போகக் இருக்கிறது. சிப்பந்திகளின் பிடிமும் சிவாமாண கோரிக்கைகளுக்கிடையே இன்னும் அநிலைகள் மறுத்து விடுகிறார்கள். அதன் காரணமாகச் சேறும் கொண்ட சிப்பந்திகள் தங்களுடைய சொந்தத்தைப் பொது ஸ்தலங்களில் காட்டுகிறார்கள்.

சிப்பந்திகளிடையே தடுக்குத்தனமும், அவர் விட யுத்தியும் தாண்டலமாடுகின்றன.

உயர்வு, தயவு ஆயின், வருமான வரி ஆயின், கெட்டி ஆயின் முதலிய பல காலியாலயங்களிலும் ஒரு காலியத்தின் முடித்துக் கொண்டு வர விலையும் தாமதம் ஏற்படுகிறது.

உயர்வின் உயர் இப்பிரியல் பாய்ச்சலில் ஒரு காலண்ட் கதார்ப்புக்குப் பணம் வாய்க்க வரக்கு

இரண்டு மணி போய் ஆயிற்று. ஆனால் கைத்தாவி உயர்வோடு போய் கதார்ப்பு தாமதமாக வாய்க்கப் படுகிறது. அது போன்ற ஒரு கதார்ப்புக்குப் பத்திர சிவத்தின் பணம் வாய்க்க விட்டேன்.

பாரங்கம் வாய்க்கவந்தால் வருமான வரி ஆய்வுக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்குள்ள சிப்பந்திகள் எல்லாம் ஒரு மணி போய் வாய்க்க வந்ததற்காக, கடைசியில், மறுபடியும் காலியத்தின் வரும்படி என்னிடம் கூறினார்கள்.

முக்கியமாகத் தயவு ஆயின் திறமைக்கும் மேலானதும் இருப்பினாலும் இருந்து வந்தது. ஆனால் இப்போதோ காலியத்தின் மீது ஒட்டப்படுகிறது. அநிலை சிவாமுக்கை மாவமால் மறைத்து விடுகின்றன. வெளி காடுகளிலிருந்து மணி ஆயின் மூலம் வரும் கொள்கைகள் தந்தால்கொண்ட கொத்த உபயோகத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு விடுகின்றன. அல்லது சிவாமுக்கை தாபித்தப் பட்டு வரடர செய்ப்படுகின்றன.

என் தொல்விலும் தொத்தலும் கொடுக்கும் விதமாக, அத்தமந்தரம் பிரதாரக் காலியத்திற்கு அநிலை முக்கியத்தையும் கொடுப்பது, அநிலை தந்தால்கொண்ட காலியத்தின் திருப்பி ஆறுபுறம் முதலியவை வாய்க்கப்படுகின்றன. வருகின்ற வாய்க்க உயர்வின் வாய்க்கப்படுகின்றன.

முக்கியத்து வாய் வாய்ப்போ குறிப்பிடுவது போல், "இதன் மூலம் அவர் அநிலைகாலியத்தின்" என்ற வாய்க்க எக்கரை காலியத்தின் உயர்விலைகளைப் படுவது இன்னும் சிவாமுக்கை.

மறுகாலியம் பொருளாதார காலியம் மறுகுடிவாத தொழில்களின் வாய்க்கப்படுவது பொதுத் திருக்கிறது. ஆனால் அநிலை வாய்க்கப்படுகிறது. அநிலைகளின் முக்கியத்திற்குப் பண முட்டிக் கட்டிடம் போடுகின்றன.

குடிவாத தொழில் வாய்க்கப்படுகின்றன. பார்த்த என்ன வாய்க்க, சென்ற எக்கரை வித்து இவர்களுக்கும் பரிசீலிப்போ தெறு ஆன்கள் உற்பத்தி செய்யும் வாய்க்க இவர்களுக்கும் வாய்க்கிறது. ஆனால் அதை ஒட்டுவதற்கு காலியம் கொடுக்க இந்திய எக்கரை மறுத்து விட்டார்கள்.

உடனே வாய்க்க காலியத்தின் காலியம், அநிலைகளின் பரிசீலிப்போ மூன்று காலியம் காலியம், சிப்பந்திப்பட்டு காலியத்தின் பரிசீலிப்போ காலியம், கடைசியில் ஒரு பணமும் ஏற்படவில்லை.

பிறகு அவர் மக்களிடையே பரிசீலிப்போ, வாய்க்கப்பட்டு இவர்களை கொண்டு பரிசீலிப்போ தயாரிப்போ அங்குக்கு காலியம் காலியத்தின்.

இத்தகைய சிறிய விவரங்களுக்குக் கூட ஒருவர் வாய்க்கப்பட்டு காலியத்தின் போராட்ட வெளியு யிருக்கிறது. பணமும் செலவு செயல் வெளியு யிருக்கிறதெனில், வரி தெரிவாத ஏதாவதின் பரிசீலிப்போ காலியத்தின்!

[illegible]

கொலைய ஏனிலின் உச்ச சந்தானத்தின் வீதி நிரூபணமாக கிடைத்துக் கொண்டுக்கும் சர்க்காரும் சர்க்கார் ஊழியர்களும் தவறுடைபு மேற்படி எண்ணத்தால் இனி கிறித்த நாமதரிசினி வீட்டு விட வேண்டும். தங்கள் ஊழியர்களின் ஊழியர்கள் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். தங்கள் ஒரு தம் உதவபாத்ததை கீழ்க்கிப்பதான என்ன வேண்டும். தங்களுக்கு மேல் இருக்கும் உயர்தர உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு யாத்திராமல், நேரத்துக்கும் உடலுக்கும் தங்கள் பெரிய பாகங்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

சிறிதளவு மெய்யளவில் அதுவரையில் உரையாகித் துன்ப அநுபவமையும் குற்றம் சாட்டப்படுகிறதில் பங்குபட உண்மையே. ஆனால் உத்தமகே குற்றம் சாட்டுகின்ற சர்க்கார் ஹிப்னோசெஸ் பொறுதலுடனும் தாழ்ந்ததுடனும் அகற்ற வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். பொறுப்பையும், தேவையையும், சிறமையையும் குறைவையும் உணர்ந்து கொள்ளும் அ. செல்வ வேண்டுகிறேன்.

மது சர்க்கரையுடைய புகழை உயர்த்திக்
கொள்ளுகின்ற உறுதியும், வர்க்குறி
யை சிறையேற்றும் ஆதரவும் பெற்றிருந்தால்
தான் பழைய சமீபினைக்கு விடுபட்டு உயர்த
ந்தரத்தை அடைய முடியும்.

தீமது நாட்டில் சீமை வரும் வண்டிப் போக்கு
பரத்து விடுகல் பிடிவுல் அறிதல்பிரமுக இருத்
பெற்றது. சிவப்பூரிலும் மலையாளிலும் அழகில்
இருந்து வரும் விதிவழியும் ஓய்ந்திருப்போது
விரிஞ்சுளப் போக்குவரத்து விதிகள் மட்ட சக
வாணசுல சம்பந்த உத வேண்டும்.

வங்காளத்தில் போக்குவரத்துத் துறையில் நம் கடமைமிகும் ஏற்பாட்டுக்குக் கங்காப்பேர்திட்டம் மறு ஏற்பாட்டில் உலகாஸ்தானப் பேரரசு வெளியுறவுத் துறைத் துறை இச்செய்தியைத் தவிர வேறு துறைத் துறை முடிவாகும்.

பாதாளமேளையில், சந்தா ஒழுங்கு முறை
யை அமுலாக்கி நடப்பதில்லை.

சட்டம், சமாதானம் இவற்றைப் பாதகமாகவும் அறிவிக்கலாம் என்பார்களையும் ஒழுங்கு, சமாதானம், நாகரிகத்தை ஈழநாடு அம்சங்கள் எழுது அறிவிக்கலாம் போலியானது இல்லை.

இந்தியாவில் கட்டியுள்ளதற்கு கொடுக்கை பதவியைப்
பாதுகாக்க வேண்டுமாயின், வேறு விவரக்
கஷ்டத்தைத் தடுக்க சர்க்கார் முயற்சிக்க
வேண்டியது அத்தியாவசியம். அதே சமயம்
கணித பரவுதலிற்கும் சர்க்கார் தகுந்த முறை
களைக் கைக்கொள்ள வேண்டும்.

தற்போதையக் கல்வி முறை எழுந்தருளும் பராமக இருப்போரை உற்பத்தி செய்து வருகிறது. எனவே அம்முறை மாறி, திறமை வாய்ந்த தொழிலாளிக் தேர்ச்சியாளிக் கல்வி முறை ஏற்பட வேண்டும். எகிலோரும் இன்று வரையிலேயே தொழில் துறையின்க் "நெடுவரைத் துக் கல்வி உதவிாக இருக்க வேண்டும்.

கட்டாய ஊர்ப்பக் கணி அளித்தல் இன்னும் ஏற்படவில்லாதது இத்து வடுதெரது. மேலும் விவரக் கட்டத்திக்குப் பரிசாரம் பெரு தொகை க்கு இதுபற்றி போல் தோன்றுகிறது.

தூங்கிவிட்டபே உயிர்வாழ்ந்து கொள்ளுமா
பரவாயை தடுத்த வேண்டுகிறேன், அங்குமிங்குமிருந்து
பொதிய உணவு கிடைக்கும்படியான வழி வகை
செய்ய வேண்டும்.

உகந்ததறித் தொழிலாளரின் படுமோசனமான
அகிலமடைபக் கண்னாசக் கண்முடல்.

ஆயத் தொழிலின் பயத்துக்காக கைத்தறி நேச
வாசகத்தில் கஷ்டங்களை அடைவதில் செய்வது,
செய்யக் புரட்சியை வரவேற்பதற்கு ஒப்பாகும்.

இதன்படித் தர பெறுகிற கைத்தொகை உண்டு பண்டங்கள் பிரதானமாகவே நேரடியாகவும் எந்தக் கடனையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியதில்லை.

இந்தியா கடைப் பிடிக்கும் அளவாட்டிற்கு
தொடக்கமாக இந்தியாவின் மதிப்பு வெளிநாடு
களைப் பயிற்சி வழங்கிறது. இதற்குத் தேவையான
வெளி நாட்டிலிருந்து போதுமான பெருமதி
வெளியுருக்கங்கள். ஆனால் இந்தியாவில் எமது
கூலிகள் கிராமமாகவும் அநிதாயகத்திற்கு
கூலிகளும் பரந்த தீரு அந்தப் பெருமதி
மிகவும் உறுதியுடன் போலியிடும்.

உள்ளாட்சிக் மக்கள் எல்லாத் துறையிலும் ஒன்றோடு நிற மகாபாரத வளாகம், கொள் ளாறு களில் ஏன் அடைந்துள்ள கொள்கை எந்தநிலை எவ்வளவு விரிந்து விட்டிருக்கிறது?

3 வாசனைக் கலாரத்னங்கள்
கம் கம் ஜவாஜ் - கம்பால் - கமகம்
அகர்பத்திகள்

ம.எஸ்.சுகந்தாபாலயா,

வாசகத்திற்குரிய விவரப்பாடுகள், பெரும்பகுதி-2

சென்னை ஸ்டார் டாக்கீஸில்

செது விமல்காபாட ஒரே இத்தியாவின் உன்னதப் பித்தாத்தா

("இரண்டு ஏக்கர் நிலம்")

தீங்கன் பார்த்தீர்களா?

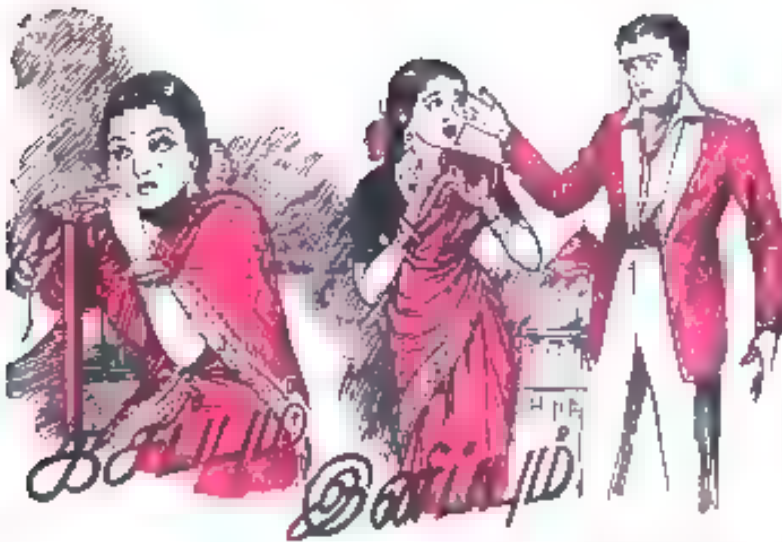

கதை தமிழில் சொல்லப்படும்

இதன்மீத பார்த்தாந் படத்தை இப்பொழுது கண்டு கவியுங்கள்
இதன்மீது ஓன்று காட்டுங்கள் : 3-30, 6-30 & 9-30 மணிக்கு

—ANDHRA DISTRIBUTORS—

POORNA PICTURES - VIJAYAWADA

“இரு”

“காமாட்சி” என்று உரக்கச் செல்லும் ராஜகோபாலன்.

“இதோ வந்த விட்டேன்!” என்று ஒரு வர் என் கமலா.

“செந்தைக்குக் கொடுத்தேனோ பணம், அதைக் கொண்டு வா!” என்னுள்.

அவன் தயங்கினான்.

“உம், எங்கிரு சேரமாசிறகு, சீக்கிரம்” என்று அவசரப்படுத்தினான்.

“செவ்வழிக்கு விட்டது” என்று உற் மென்று விழப்பினான் கமலா.

“என்ன, அதற்குள்ளேயா? இரண்டு ரூபாய் கொடுத்தேனே!”

“இங்கு, வந்த.....” என்று ஏதோ சொல்ல வந்திருந்தான் அவன்.

“இங்குப்பாவது, வந்தாவது. குடும்ப சீர்குலை நெரீயாமல் இப்படிப் பொறுப்பற்றுக் கூடித் தைம் டெத்தினால்...” உம், உன்னைச் சொல்வதில் திறமில்லை. எல்லாம் என் தலைவிதி!”

அதற்கு மேல் கமலாவாள் பேசாமல் கயிமா இருக்க முடியவில்லை.

“என்னத்தைப் பிரமாதமாக என்னிடம் கொடுத்த விட்டேன், அதை என் செவ்வழிக்கு விட்டேன்! இரண்டு ரூபாய் பிரச்சை காது!”

“பிரச்சைகாததான்! அதை ஏன் தொட்டாய்!” என்று உத்தியபொழுது அவளது கோபம் அவு டெத்து விட்டது.

“உங்கள் தனித்திர சீர்குலை இப்படி என்னு னாக்ருத் தெரித்திருந்தான் வான் அதை.....”

“என்ன சொன்னாய்?” — அடுத்த கணம் கமலா ின் கன்னத்தில் ஓர் அறையிழுத்தது.

அதற்கு மேலும் ராஜகோபாலன் அங்கே சிற்ப தற்கு விடுப்பவில்கு. காரியாவத்திற்குக் கிளம்பி விட்டான்.

அந்த அறிச்சியில் கமலாவுக்கு ஒரு வினாவு ஒன்றுமே புரிவதில்லை. சிறிது சேரம் சீறித்துத் தான் அவளுக்கு டெத்த சம்பவங்கள் ஒவ்வொரு ஓக சீர்குலைக்கு வந்தன. அப்பொழுதிருந்த மன நிலையில் அவளுக்குச் சாய்ந்து டட வேண்டி இருக்கவில்லை. காரியா அதறையில் அப்படியே சேர்வதற்கு உட்கார்த்து விட்டான். அவளது குழுவை உச்சம் அவளது வாழ்க்கையைப் பற்றி ஓராய் தொடக்கியது.

அவன் ராஜகோபால னுடன் தனிக்குடித்தனம் டெத்தத் தொடக்கி ஆற மாத காலம் தான் ஆகி வது. இந்த காலத்தில் என் தைக்குமே அவன் வாழ்க்கையில் இம்மாதிரி யான சம்பவம் ஏற்பட்ட தில்லை. எல்லா விடுகளி லும் போல் அவர்கள் விட்டதும் அங்கப்பொ ழுது தம்பதிகளிடையே ிது மனம் பூசல்களும், டெடய்களும் ஏற்பட்டிருக் கின்றன. இருந்த போதி லும் அவனோ அவளது அவனோ அவளாகப் பேசி தாக்கித் தங்கள் வாழ்க் கையை மேம்பாக்கிக்

கொண்ட விருப்பமில்லை. இதை அவர்கள் இரு வரும் உங்கு உணர்ந்திருந்தனர் என்பதற்கு இது என் வரையில் அவர்கள் கருவமாக டெத்தின வாழ்க்கையே போதிய சாட்சியமாகும்.

ஆனால் இந்த ராஜகோபாலன் அவனிடம் டெத்த கொண்ட வித்ததைக் கண்டு பயத்து போல் விட்டான். அதை மறுபடியும் சீர்கு துப் பார்க்கக் டெத் கமலா ின் மனம் விழும்ப வில்லை. ராஜகோபாலன் தன்னிடம் அங்கவது முரட்டுத் தனமாக, டெத்து கொள் வான் என்று அவன் எதிர் பார்க்கவே பில்லை. உண்மையில் அவன் சீர்குப்பது போல் ராஜ கோபாலன் அத்தகைய முரட்டுச் செயலும் படைத்தவனா?... இதற்கு அவனாகப் பதில் அளிக்க முடியவில்லை. அப்பொழுது அவன் மனம் அவளது டெத்த கால இன்ப காட்சிகள அப் படியே யும் பிடித்துக் காட்டியது.

அப்பொழுது கமலா கயிமா வயதை அடைந் திருந்தான். ஆனால் அவனோ தன் சீர்குலைக் கொஞ்சமும் உணர்ந்தவனாகக் காணப்பட வில்லை. வேடிக்கையுமே விளையாட்டும் அவளுக்கு வேண்டி இருந்தன. சொல்லப் போனால் அவளது குழத்தை உச்சம் இன்னமும் அவள் விட்டு மறைய விட்டாள். ஒரேசு சமயம் அவளது பெற் றிருந்த அவன் கயிமா விஷயமாகப் பெரிக் கொள்வது அவன் வாழில் விழும். ஆனால் அவளாக சொல்லாம் அவன் உன்னத்தைத் தொட்டன வாகக் காணப்பட வில்லை.

இக்கிலியிதான் ஒரு கான் அவன் வாழ்க்கையில் குறுக்கிட்டான் ராஜகோபாலன். அச்சம்பவம் அவன் மனத்தை விட்டு அவனிடம் பில்லை. இக் தைக்கு சீர்குலைக் கொண்டதும் அது அவன் உச்சம் தான் உணர்ந்ததைக் கெறி விடுவதாய் இருக்கிறது. என்ன இருந்தாலும் அவன் கண வகிச் சீறித்த முறல் செதிப்பு அக்கவா அது! அதை அவனாக மறக்க முடியுமா என்ன? இங்கு, எந்தப் பெண்ணிடதான் மறக்க முடியும்!

அன்று மாலை இருத்திருந்தாற் போல் மேகங்கள் இலண்டன. இடிஇடித்தது. அதைத் தொடக்கி தாற்போல் மறையும் ‘சோ’வேன்று பெய்யத் தொடக்கியது. அப்பொழுது அங்குமே போய்க் கொள்வதற்கு ராஜகோபாலன் அதைச் செறும் எதிர் பார்க்கவே பில்லை. அச்சமயம் எங்காவது சென்று ஒதுக்கிப் போவதைத் தவிர வேறு வழி பிடுகில் என்று பட்டது அவன் மனத்திற்கு. ஆகையால் ‘செ’டென்று அருகில் இருக்கும் விட்டுத்

நிலையம் பெறும் ஒரே சீர்தரும். நான் மேலாபர
விட்டுத் தகு சந்தர்ப்பம் உட்படம் தாவிடப்
பட்டிருந்தால் அவர் தவறியிருந்தால் சீர்தரும்.
மற்ற சிறு பேர்தரில் சீர்தரும். சீர்தரும்.
தம் தவறிய சீர்தரும் சீர்தரும் சீர்தரும் சீர்தரும்
சீர்தரும். ஆனால் மறுமே சீர்தரும் பெரிய
தொடர்மையு. சீர்தரும் மறுமே சீர்தரும் சீர்தரும்
மறுமே சீர்தரும் விட்டுத் தம் தவறியப் பதி
சீர்தரும் விட்டுத். சீர்தரும் சீர்தரும் தவற
தொடர்மையு சீர்தரும் சீர்தரும் சீர்தரும் சீர்தரும்
சீர்தரும் சீர்தரும் சீர்தரும். இதுவரைத் தவற
சீர்தரும் சீர்தரும் சீர்தரும் விட்டுத் சீர்தரும் சீர்தரும்
சீர்தரும் சீர்தரும் சீர்தரும் சீர்தரும் சீர்தரும் சீர்தரும்

ஆளும் நிர்வாகமே நடப்பதற்குப் போக இருக்கும் உள் பரிசுத்த அமைதியை ஜனங்கள் அருகே வந்த கொண்டு இருக்கிற உண்மை அங்குக் கவனித்துக் கொள்வதற்குத் தான் ஏற்படாத, பரமம், அமைதி ஆதரவாகியது. இந்த நேரத்திற்கென்றால் மனதில் ஏதாவது அகிலமோ அல்லவோ தொடங்கி சரஸ்வதி போலமானது உடனடியாகக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விரிந்தே வந்திருக்கிறது.

அதற்கு மேலும் அவர் கீழ்க்காட்டி பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். வயதான உங்கள் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. அவர் உங்களை வந்த தலையிடுவதற்கு எப்போது கொண்டு? அவர் தலையிடுவதற்கு இடம் இல்லை. அப்போது உங்களை வேலைக்கு இடுகிறார்கள். அப்போது கிணர். வேலைக்கு வந்தால் அவர்?

அப்பொழுது தன் அவை வாழ்க்கையிலேயே அவை உள்வம் முதல் தடவைவராகத் தீர்மானம் எடுத்ததற்கு நேரடிப்பெறு. மூன்றாம் நேர்ப்பாற் றுபுதுமையாக—அதாவது ஒரு இளைஞன்! அவ னிடம் ஒரு வயது வந்த பெண் வசிப்பது சென்று வரப்படிப் போவது! அதற்கு ஒரு அளவிலான காதல்வழியும் மூலத் தனித்தனியும் அவ்வளவு நேரம் இல்! அப்படி யென்றால் காலவாஸ்தவத்தின் அது இக்காலம்!—இப்படி அவை போயித்தத் தோன்றித் திருவாயில் வரத் துள்ளும் அநிலாபரம் அடிக்கத் தோன்றியது.

சென்ற ஆண்டில் எழுந்தது
சென்ற "மாமா" இப்போது
பெரியபாளையம் "மாமா" இப்போது
சென்ற சென்ற சென்ற சென்ற
சென்ற சென்ற சென்ற சென்ற

[illegible]

“ஆயாய்” என்று சொல்லும் அந்தந்த
பெயரை சிறுத்திச் சொல்லுகிறது.

11 இங்கே நீதங்கட ஸூயாமம் சாதி அடி
தேது, மழை எப்போதுதான் நீதங்கட தேய
வந்திர்' என்று சொல்லி சொல்லி.

சமஸ்கிருத இப்பொழுது ௨௩ அடங்கி
தமிழும் வந்த விட்டது.

“அதுமென்றால் உமரே வந்து இருக்கக், என்மையே ரேயு அப்படியே விளக்கு வேண்டுமென்று உமரேயே” இதை சொல்லிவிட்டு அந்த அம்மை இருக்கிறாள். யாந்ததையாவது நினைத்தால், எழுந்தோராவது சொல்லும் தவிர்த்து. “யாவதென்று, உமரே வந்து இப்போ உமரே இருக்கக், மறுபடி நினைத்து வேண்டாம்” என்று

கனதுக்கு அந்த அறையப் பெயர் வைப்பிற்று
விட்டு மறைத்து விட்டான் கனவர்.

தரவுகளைப் பட்டியலிடுவதே அந்த அமைப்பின் சிறந்த ஒரு அங்கமாகியிருக்கிறது. அவர்கள் தகுதியும் அதற்கு வேண்டிய முயற்சியும், அங்கீகரிக்கப்பட்ட அவர்களுடைய அமைப்பின் உதவியுடன் இயங்கும்.

இந்த வேதித் தொல்பொருள் பழை கிறபத
பொருள் காணப்பட்டது. எனவேயாகவே இம்
பொருள் எந்த கிரேக்கப் பொருள் அல்லவோ என்று
கொள்க. இதைப் போன்று அந்தத் தொல்பொருள்
பொருள் எந்திர அபகுதியை ஒன்று குடைய
மட்டுமேயாது உடைய அந்திர. அந்த பொருள்
தற்காலம் இங்கே உண்டு என்று எனவே
பொருள் காணப்பட்டது.

அவர் உதரே வந்ததும், "யுகந்தே தேவர்தம்" என்ற வழிதான் தரவேண்டாம்.

[illegible]

“இப்படி, மயங்கியோட...” என்று சத்தத்தினை
நாற்றியவராகத். அந்தக் கணம் அந்த
நாற்றியவராகத்.

“இங்கு, அப்பா! மழைநீர் வடிகால் கட்டுவதில் தாமதம் பிழைத்தா. நெல்வாடிக் காரம் அங்கே யாக அடிக்கத் தொடங்கியது வந்ததாம்.....” என்று தங்கப்பலாறு சொன்னாள்.

"தேர! அப்படியா! என்ன காரணம் தெரியவில்லை! உங்களுக்கு கூட அப்படித் தேயும் வேலையும் சற்று தோஷத்திற்கு வந்தால்' சற்று தேய்விட்டிருக்கிறீர்கள்."

"கோவ்வாய்" என்ற கோயில் கோபுர
தடல் வாய் நாய்கோயில் பக்கம் தன்
பரிணாமம் மேற்றிருக்கிறது. அவர் தன்னை
அது வந்ததில் அந்த கோட்டையின் பரீட்சை
கோவ்வாய்மேல் அந்தமேல் அவர் மூலம்
கோவ்வாய் பரீட்சை. அப்போது அவர்
அந்த கோவ்வாய்மேல் அந்தமேல் அவர்
அந்தமேல் அவர் கோவ்வாய் கோ
கோவ்வாய் கோவ்வாய். அவர் இன்று
அந்தமேல் கோவ்வாய்.....

தேர்தல் இடத்தில் அவர் சந்தித்த சிறிது நேரம்
பட்டன. அதன்பிறகு அவருக்கு அவர் சந்தி
யில் எம்மோர்மேல் பேசும் நேரம் வந்தது.
அவரின் பேச்சிலிருந்து மனம் அந்த நேரம்
அவர் மனம்.

தாஜமோவாபாதுக்கு ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் அவ்
பெயரில் வேண்டும். பெயர்வேண்டும் இல்லை. அவர்
அவ்வாறு தாஜமோவா பாதுகேடு வேண்டுகிறார்
பயிற்சிக்கு வேண்டுமென்று குடியில் குடிபிடிக்கிறார்
இருக்கிறார். மற்றபடி தாஜமோவாபாது ஒரு சாதி
வெட்டும். இன்னும் சிலவேளைகளில் பெயரில்லாதே.

மீதே தேர்தல்தொண்டையே அடைந்தேன். அந்த மகிழ்ச்சியை
உன் மன உபகாச வர்த்தமையே நெருக்கிவிட்டது
விடைபெற்றுத் தொண்டை. போனதுபோல
தான் அந்த மனவாசியைப் பட்டி ஒருவரை நான்
பரிசுவையாகச் சேர்த்தேன்! அந்த அமைதி
வந்தேயிற்றுத் தட்டிவந்தது; இன்னும் என்னை
அதோ வந்தேயிற்று.

அதற்குப் பிறகு கலாநிதி நடத்தலுடன் ஒரு அமைய மாநாடுகள் ஏற்பட்டது. அவன் நடத்தலுடன் மட்டுமேல்ல, அவன் வாழ்க்கையிலேயே ஒரு மாநாடு!—ஆம், அது அவன் தாலியாவை ஒட்டி மலர்ந்திருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு அவன்

44. அவர்கள் விட்டுக் கொடுத்த உதவாடத் திறப்பட்டு நாள்களாகக் காணாமல் அங்கீகரிக்கப்படாததால் மிகவும் வருத்தமடைந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் மேலதிகமாக (கேள்வியும்) காரணங்கள் பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு உதவிக்கப்படுகிறதா?

கல்யாணம் ஆகித் தனித் குடித்தனம் நடத்தத் தொடங்கிய பொழுது அவர் கட்டிக் கொடுத்த கடன் தான் எவ்வளவு! இதைக் குடியை காலத்திற்குள் கொடுக்க அவர் வாழ்க்கையில் கஷ்டம் தோன்ற ஆரம்பித்த விட்டதென்கூட அவர் குழுவைத் தான் எப்போதாவது துடன் வாழ்க்கை நடத்தப் போகிறது. இதை நினைத்து அவர் கண்களில் நீர் தளிர்த்தது.

“**6** **தான் அவர் இரண்டும் எப்போதிலாவது**
வந்தா” என்று கேட்டுக்கொண்டே வந்தார்.
 பக்கத்து வீட்டு வீரலாய் குழப்பத்தால் போதல்
 போதாது வந்ததவழி வீரலத்திற்கு அவர் அது
 பாய் உண்டு. அவர் தனிக் குடித்தனம் வந்ததி
 லிருந்து வீரலாய் அங்குக்கு வந்திருந்தான்
 விட்டார். அவரவர்க் குழந்தை உண்மையு
 வீரலத்தையே வந்திருந்தான். அவர் ஒருத்தி
 விட்டதால் அவர் எதைமேல் மயம் விட்டுப்
 போனார்.

"என்னை மஹா! அழகுமாயா என்ன?" என்று அவன் நோக்கிப் பிடித்தான் மீராவை. பிறகு "என், என்ன கடத்தி மஹா!" என்று கேட்டுக்கொண்டே அவன் வன் துடைத்தான்.

கமலா ஒரு புனிதரிப்பை வரலாற்றுக்குக் கொண்டு, "இன்றுமிகவும் அக்கர்! ஏதோ பகழை மிளகாய்கள்" என்று உறிக்கோலாகப் பேசுவதாம், "நன்றாக் கடிக்கிறேன் கமலா! ஏதெனிடம் சொல்லக் கூடாது விடுவோம்கூட!"

"இந்திய அகாச அப்படிமெண்டம் ஒன்று
யிதிலு" என்றுக் கவனம்.

“சரிதான், நான் வந்தது உனக்குப் பிடிக்க
விடும். அப்படித்தானே! நான் போகிறேன்”
என்று வாழிதான் விசுவம்.

"கதற்குள் கோமீததுக் கொன்சுபே" என்ற
அவர் வகையப் பிடித்துக் கொண்டார் கவலா.

“எல்லதான் டைரக்டர் எக்ஸிடர் சொல்
வேன்!” என்று அவன் முகவாய்க் கட்டையைத்
தூக்கி விட்டிருந்தான் சீசரஸன்.

1. ஒன்றுமில்லை. இன்று காலைச் சாப்பிட்டு...
என்று ஆரம்பித்தாள் கமலா. அதற்குமுன்
ஒவாபிடிக்குத் தாக்கத்தைச் சமூகப்படுத்தாது
செய்திருப்பதைத் தவிர்த்து ஒன்றை அடைந்தது
கொண்டு வந்தது அங்குக்கு.

19 ஏன், அது சேர்த்துத் கொண்டாடாதது.
அப்படித்தான் "

¹⁹ ஆகிய " ஏன்" தலைப்பை சித்தாந்த கருவர.

"அடி அடோ! இதென்ன அழகு! இதைப் புகழ்க்கணே இப்படித்தான். அந்தமிகவாமை போயிற்றுக் கொண்டுவரு. அழகம் வாய் போன நிலம் அவர்களுக்கு ஆரக்கூதம் மெய்யும் அவசரத்தின் தன்மையுள் புரியாது. சிலருக்கு தோன்றுவதற்கு வசிக்க, வேண்டுமளவும் நீயே பாசேன். உட்கார்ந்தால் 'அவர்' வந்து உன்மீது மனம்மீது கோடும் போகிறார், இங்கிலாந்து வந்து அப்படி அவரை அணைப்பின் சீக்கிரவதிகாரம் மறந்து விடுவார்' அப்படித்தான் உமார் ஈ"

“கொஞ்சம், அம்மா! அப்படி சீர்தரவில்லை நான்
யென்கிறேன்” என்று சொல்லுவது கண்டிப்பாக.

“சரி, சரி, பெரிசெத. பெரியம் சரங்கிடு.
மாத்திர அப்படிச் சொன்னேத.”

அவர் போன பிறகு கமலா ஒருவாறு சாதிட்டு விட்டுக் காலைவந்தைபெயர்வாய் சென்றுவிட்டாள். இருந்த போதிலும் காலைவில் நடந்த சம்பவம் அவள் மனத்தாழ்க்ட்டு இன்னும் அலைக்கிறது.

உடத்தில் வந்த உட்காந்த பொழுது அது அவர் பந்தை அடுத்துக் கொண்டிருந்தது. விளையச் சொல்லுவது போல் லாபியில் ராஜா போய்விட்டது மூல சிவ சகியினால் மீதுக்கலாய். அதற்குத் துடிதாற்போல் அவரால் வர்த்தை வர வாய்ப்பில் உதித்த விடையே அது அமைது. போய்தாதக் கைநி விட்டிருக்கிறது. அதன் பருந்து அவருக்கு அரை விழுந்தது. என்ன இருந்தாலும் அவர் அபிமானம் போன்றிருக்கக் கூடிய எல்பாது அவர் உணர்ந்ததன் செய்தான். இருந்தாலும் அவர் அவர் உணர்வு எதிர் மறந்தது.

அவர் மட்டும்தான் சின்ன பிரமாதமாக தப்பிச் சென்றது போல...! இருக்கிறதும் அவர்களை வெளியே இறங்கு குரல் கேள்வியிற்ற விட்டால்... அந்த மனவியை அவருக்கு அந்தக் கடிதம் உதவிக்கிறதா? மேலும் அவர் அந்த கேள்விக்கு கேள்வி கேள்வியிற்றால்...! சமயம் அவருக்கு வந்த விடத்து... இந்த பேச்சுமே கடிதம் கேட்டுத் தெரிந்த கொள்கையை எழுதியேய்யுள்ள அவர்களைப் போலத்தான் கொள்கையெல்லாம்...!

முதல் காசு மாலை வீசாமைப்புகை எடுக்கப்
போவதை கண்காணையும் தன்னாட்சி அமைத்துத்
கொள்ளும். கணராளுகலும் வெறும் கையாள்
தான் புறப்பட ஆவதற்காகும். ஆளுகும் கடைசி
வீதி விட்டா விட்டுக் கொடும் போன்ற எதற்
கும் இருக்கட்டும் என்று காண்போவாமை
கொடுத்திருப்பை எடுத்துச் சொல்லும். கடை
வீதி அந்தரகம் புறிய புறிய வாயில் தவிர்த்து
வந்து குவிக்கிறார்கள். கணரா அமைகிற ஆவற்
தான் பார்த்தான், அதற்குத் தகுந்தாற்போல்
கடைக்காரனும், “கேள்வல் வான்காவிட்டாறு
புறவாவிட்டாறு, பார்த்து விட்டாவது போவதன்
அமை” என்று அவைகள் எடுத்தப் போட்டான்
கணராவுகலே அவைகளைப் பார்த்தப் பார்த்து
செவ்வாய்க்காலம் வான்க வேண்டும் என்று ஆறு
தொகைகிறது.

இடைநிலை 'கமலா' என்று குரல் பிடிக்கிற
திருப்புகழ். அங்கே தோஷம் இரு வரலில் துணை
அங்கம் தான்மேல் எடுத்திருக்கிற 'கமலா' இந்த
வரலில் புதுவா என்று இங்கே! எனக்கென்றேயே
தொழில் பிடிச்சிருக்க. கான் ஒருகெளம் வரலில்
பெயரேதான். 4 ஆட ஒன்று வரலில் நெய்
வரலில் 'எனக்கு' என்று

“இங்கு, அந்த அண்டை.....” எந்த
தயக்கம் வரது சொன்னார் கணவர்.

"ஏன்! மாதக் கடைசி, பணயித்திட்டி எந்த
பெயரிக்கெழுதா கணக்கு?" ஏன்/ஏன் லிசாவம்.

என்ன இருந்தாலும் அந்த இடத்தில் விரைவில் நான் முன்பு எழுந்தவாடி தன் சொந்தவதம், விட்டுக் கொடுக்க முடியவில்லை.

“அதெல்லாம் ஒன்றாகிவிட்டது. இப்பொழுது எதற்கு என்று சொக்கித்தேன்” என்று மனம் வருத்தம் காட்டினார்.

“சரிதான். உபேசுவது அழகாயிருக்கே. இப்பொழுதில்லாமல் பின் எப்போழுத வாங்குவது

உங்கள்

நம்புகள்!

வலுவுள்ளதாக உறுதியுடன்
இருக்க வேண்டும் — அதையும்
உய்யில்லாத உழைப்பும்
நுழியாத கலையும் சிறந்த
தற்கால வாழ்க்கையில்

அஸ்வான்

சீண்ட காலமாய் மனோ பலமாய்
தேச துடனும் வியர்த்தமாகி
யிருந்தாலும் ஈடு கொடுத்து
போஷாக்கு அளிக்கக் கூடிய
ஒரு உயர்ந்த டானிக்

இந்தே ஒரு பாட்டில் வங்குங்கள். எம்
போதும் கையிருப்பாக வைத்திருங்கள்

சித்யோர்

முத்யோர்

தோயானிக்

யாவருக்கும்

உகந்தது

பெங்கால் கெமிகல்

கல்கத்தா : மம்பாய் : கான்பூர்

ஏஜன்டுகள் :

என். தோய் கேண்டர் & Co.

41, பத்தர் தெரு - சென்னை

இது பிரச்சியாதி ஷுன்மு

உலக மார்க்

அசல் ஷன்முக்ம்

பட்டணம் பொது

ORIGINAL SHUNMUGAM

SHUNMUGAM CO.

CHENNAI - 41

நாடித்தரும், அழகிதரும்
C. G. C. பிராண்ட் தங்க குளம் பூசப்பட்ட
தேதாக்கையும், தகைகளும் உபயோகியுங்கள்

5 வருஷங்களுக்கு உத்தரவாதம்

5 வருஷத்திற்குள்ளாக, நிதம்
மய்கிப்பட்டாக இவ்வாறாக வேறு
மாத்திக் கொள்ளலாம்.
தங்கக் கண்ணாடிகள், தே
தாக்கை, அழகிகள், பிராண்டிங்
காஸ்க் சீக்கை, புடவை சீக்கை, எம்
கி, தோடுகள் முதலியவைகளை தயாரிக்கிறோம்.

உங்களது மனக்கூடம்

C. G. C. தயாரிப்புக்களவே வேறுகள்

THE PIONEER INDUSTRIAL TRADERS
SOUTH SINTHI ROAD, CALCUTTA - 2

பட்டி எட்டாக்கோடுகள் :

என். கே. கத்தாவதம் & Co., சென்னை - 1

இளவரசி பிரபா

8. யார் இவர்?

விதர்ப்ப நாட்டை விட்டு எழு பேர் புறப்பட்டு வந்தனர். ஆனால் திரும்பிப் போகும் போது ஆறு பேராகத்தான் திரும்பிப் போயினர். எங்கே விதவான் பிள் தங்கி விட்டார்.

திரும்பிச் சென்ற ஆறு பேரும் வழி நெடுகக் கையில் கண்ட தென்னம் தனதில் வண தெரிந்த அதிசயத்தை நினைத்து நினைத்து மாதி மாதிப் பெருக் கொண்டு சென்றார்கள். கையில் பட்ட அதே பதிலை ஞாபகமாக எப்படித்தான் அந்தக் கெய்வச் சென்றோடு என்று வேறு அதிசயித் தார்கள். ஆனால் இவர்கள் யாரும் பிரபா கையப் பற்றிப் போயே இல்லை. ஏனெனில் யாருமே பிரபாகையப் பார்க்க வில்லை!

இப்படி நான்கு நாட்கள் பிரயாணம் செய்து விதர்ப்ப நாட்டை அடைந்தார்கள்.

அரசனின்மேல் தவிக்கும் அந்தாட்டு மக்கள், இந்த ஆறு பேரைக் கண்டதும் ஓரே படியாய்க் குறுகையடைத்து அரச வரம் செய்தனர். "நாடி ஒரு வந்து விட்டார்" "நாடி மத்தி வந்து விட்டார்" "நாடி மத்தி வந்து விட்டார்" "நாடி மத்தி வந்து விட்டார்" என்று அவரவர்களுக்குத் தோன்றியபடி யெல்லாம் இரைத்து பெரிய கூட்டத்தைத் தோற்று விட்டனர். கூட்டத்தைக்கூடத் தெரியாது என்பது தோல்புறம் தாமதமாகி

விட்டது. ஜனங்கள் யாவரும் "தங்கு நாடி குமாரசன் கொடுத்தானா?" "தங்கு யானா? அரசன் அப்பாட்டானா?" என்று கேள்வியைக் கேள்வி கேட்கத் தலைப் பட்டனர். இப்பொழுது நாடி குறையும், பிரதான மத்தியம் தோல்புறம் வந்து ஆரோசித்தனர். இந்த ஜனங்களுக்கு என்ன பதில் சொல்வது என்று யோசித் தனர். உண்மையைச் சொன்னால், மறு தான் வரிக் கொட்டக் கடினமில்லை யானால் விதர்ப்ப தோல்புறம் தோற்று நின்று விடும். அந்த ஜனக் கூட்டத்தைக் கண்டு, தங்கள் அறிவாமல் வரும் நாடி குமாரனும் வராமல் போய் விடலாம். ஆகவே, நான் கூட்டியே கொட்டை வானில் ஜனக் கூட்டத்தைத் தோற்று வைத்துக் கொள் வது தியாயமில்லை. ஜனங்களுக்கு உண் மையை அப்படியே சொன்னால் கூடாது என்று நினைத்தார்கள். ஜனங்கள் மனசில் பதியுபடியாக உண்மையான தம் எங்குத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டும். எப்படித் தெரிவிப்பது என்ற கேள்வி யேற்பட்டது. எவ்வாறும் கொஞ்ச தோல்புறம் யோசித்தனர். உடைமையில் நாடி குற "ஜனங்கள் ம் தான் சொல்லுகிறேன்" என்று எழுந்தார்.

"உம் ஜனங்களே, நம் குறை, நம் நாட்டுக்கு அரசனின்மேல் குறை, வேறு

செஞ்சாத்தில் தீயவர் போகிறது! அநாவது ஒரு மாதத்தில் தீயவெ லிரும் என்ருே பதிலாகத் தானில் தீயவெ லிரும் என்ருே ஒரு வாரத்தில் தீயவெ லிரும் என்ருே தீயவர் தீயவெ லிரும். அதுதான் இக்கி— தானியே தீயவர் போகிறது! எப்படி, எவ்வாறு, யார் அந்த அரண் என்னு மட்டும் இப்போதுதே போகவில்லை. அது சேர ஒக்கெய் காரணங்களுக்காக மிக சாஸி மாக கைக்க வேண்டி யிருக்கிறது. ஆனால் தானே பின்பாக உங்கல் என்னோருக்கும் தம் தாட்டு அரண் அறிமுகப் படுத்துப் போது, அந்த சாஸியத்தையும் தெரிவித்து விடுகிறோம். அது கை போதுத்திருக்கும் படி போட்டுக் கொள்கிறோம். இத்தனை தன் போதுத்திருத்த தீயவர் தீயவெ லிரும் மனிதர் தெரிந்தால் போதுத்திருக்கும் படி போட்டுக் கொள்கிறோம். இந்த உதவியைச் செய்யப்படி போட்டுக் கொள்கிறோம்" என்று.

"தீயவர் போதுத்திருக்கிறோம்! எவ்வாறு ஆட்டோய் மிக்கி!" என்று கூறிக் கொண்டு இவ்வகை தத்தம் இவ்வகை ஆக்குத் திருப்பிச் செய்தனர்.

இதேதற்போதேதில் தன் தபத்தின் கோட்டைக் கதவுகளைத் திறம் விடியத் தான் தான்கு மனிக்குத் திறப்பார்கள்.

விடியத்தான் தான்கு மனிக்குக் கோட்டை மனிதர் ஒலிக்கும். அந்தச் சத்தத்தைக் கேட்டு அதைத் தூக்கத்திலிருக்கும் கை எலி விழித்துக் கொள்வான். மென்னைக் கோட்டைக் கதவுகளைத் தூக்கி விட்டது கொண்டு திறப்பான்.

இன்று விடியத் தான் கோட்டைக் கதவு களைத் திறக்கும் கைகளை விழித்துக் கொண்டு போது, எதிரில் ஆறு போதல் பார்த்தவுடன் திருக்கெட்டான். உங்கலை உங்கலை கொண்டு பார்த்த போது, சாதுரு, சீதான் மத்தி, சோறுபி மத்த பாரிசா நுள் தின்று கொண்டிருப் பதைப் பார்த்து அமரில் போனான். ஆர், அவன் சற்றுந் எதிர் பார்த்து விட்டான். இந்த வேளையில் இவ்வகை வருவார்கள் என்று. கை அடங்கி ஒடுங்கிக்கொண்டும் போது ஒதுகித் து பாராட்டினதே இவ் வளவு அமைதியாக தேரத்தின் மக்கெய்க் தீயவர் வருவார்கள் என்று எதிர்பார்த்து முடிவாக ஒரு வேகமாய்?

அடங்கி ஒடுங்கிப் பவத்து தின்ற கை வளையையப் பார்த்து, "கை, திற!" என்று கட்டளை விட்டார் சோறுபி.

கதவுகள் திறக்கப் பட்டன. கோட்டை வளையிலிருந்து தேரக் கொடு இழுத்தார் போல் ஒரு சாலை சென்றது. அருகிற் தயிம ஆகவிட்டான், வானிலும் சந்திர விட்டான். ஒன்றாக ஒரு தந்திரத்தின் மட்டும் உன் மெட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

அந்த தந்திரம் ஒன்றில் கொஞ்ச தூய் வளர் சாலை தெரிந்தது. அதற்குப் பின்னர் சாலையும் இருக்க இரண்டாம் கதவு, "கதவும்" எவ்விருந்தது.

"சாது குமாரன் யார் போகிறான்!" "சாது குமாரன் யார் போகிறான்" என்று உணர்ந்திக் ஆகத்துடன் ஆறு பேர் எத்திருந்தனர்.

ஆனால் சாலைமீது ஆக தடமாட்டமே இல்லை. பட்டி இவ்வகை மட்டும் கிறித் துத்தென்று சத்தமிட்டுக் கொண்டு அங்கு மீங்கும் பதந்தன்.

செத்துதேரத்தின் மீதுக்கு வானம் சைக்கிள் ஆரம்பித்தது. "அதே அருகிற்றைய மாவிறு" என்று அவர்கள் உணர்ம் களிக்கத் தெரங்கியது. "இவ்விடம் சற்று தூக்கிதையாக இருக்க வேண்டும். சாது குமாரன் கைத் தெரமாக விட்டது!" என்று கூறிக் கொண்டனர்.

இப்படிப் பேசிக் கொண்டிருந்த போது, துரத்த ஒரு சௌந்திரம் உங்கல் தெரித் தது. "அதே! யாரோ வருகிறார் போல் தெரந்துகொண்டே!" என்று ஒருவர்.

"ஆமாம், தன் மக்களாகவேதான் வரு வதுபோல் தெரிகிறது!"

"அவர்கள் ஒருவேளை சாது குமாரனே!"

"ஆமாம்: அப்படித்தான் தெரன்று கிறது—தன்மீதுக்கொ கொட்டி இருக்கிறார் போல் தெரிகிறது!"

"கதவுத் தீய உங்கல் அணித்திருக் கிறார் போலவும் தெரந்துகொண்டே!"

"இவ்வகை வான் கூட இருக்கிறார் போல் தெரிகிறது!"

"வளர் சோம்ப இவ் வளராக இருக்கும் என்றுதான் தெரந்துகொண்டே!"

இப்படி ஒருவருக்கொருவர் பரிமாறிக் கொண்டனர். இந்த வேளை அந்த உருவம் தெருங்கி தெருங்கி வளர்வற்று. அப் போது அவர்கள் தூக் வானம் மாறலா வற்று, இத்தனை தானிகை போல் வளர்வன் அடைத்துப் போனார்!

"சூரியா, இவன் எங்கல் விட்டு மட்டும் கைப் பையன் அல்லவா?" என்று கை விவரபார் மெல்லிய குரலில்.

"அட, இவன் வான் மீது விடிய துறைய சேய்வளர்வளா!" என்று சோறுபி.

"எப்பத்தி மட்டத்தில் தேவாரம் ஒதுக் கொண்டிருக்கானே?" என்று சாதுரு.

"செத்த விதவாளின் சேய்வளர்வளா? என்னிடம் அடிக்கடி வுங்கல் துண்டுகளைக் கொண்டு வந்து கொடுத்ததுத் தெரிகுவன் போட்டுக் கொண்டு போவானே. அந்தச் சிறுவன் அல்லவா, இவன்! என்று கொண்டு கைகள்."

"மதுவான்கு என்ன? இவன் மூலிக் கைமலிக் வளப்போம்!" என்று ஆத்திர தத்துடன் கூறிஞர் சோறுபி. (தொடரும்)

கதவு திறந்தது! துவோணன்.

மேக மாடியில் கித்த கொண்டிருந்த கல்யாணி வீதிவழியே கொக்கி கொண்டிருந்தாள். தெருவில் காலை சிவந்தோன் என்னென்னவோ சிவந்த கொண்டிருந்தான். காரி காரியாகக் காப்பறி விதப்பாக்கள் ஒரு புறத்தில் கயிற் கொண்டிருந்தனர். சற்றுத் தூரத்தில் கைழக் கத்தாடி பொருவன் தன் மூன்று வயதுக் குழந்தையைப் போட்டுப் பேயாட்டம் ஆட்டிக் கொண்டிருந்தான். தந்துடைய பாங்கு தன் குழந்தை பருக உரிமை மீழ்ந்து விட்ட குதறியுடன் தாப்பப் பகையும், அதன் கண்டும் ஒருபுறத்தில் வந்து கொண்டிருந்தான். ஏழைமையான ஒரு இளம் தம்பதிகன் தங்கக் குழந்தையைச் சமீபித கொண்டு ஆஸ்பத்திரியை கொக்கி யிதாக்கித கொண்டிருந்தான். கைக்கோல் வண்டியில் எருதுகன் இரண்டும் பாரம் தாங்க முடியாமல் திணறித் கொண்டே ஊர்ந்த கொண்டிருந்தான். ஆனால், அதன் மீறிருந்த சாதிபேர, பாணியிற்மித பவன் செல்லும் அரண்ப்போல் இதுமாப்புடன் வீதிருந்தான்! இவை யெல்லாவற்றையும் அவனது கண்கள் கவனித்தனவே யன்றி, மனம் எங்கேயோ சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தது. சிவப்புத்திவாகு குரல் வெகு கரழிதையாக அழைத்துக் கொண்டிருந்தது. அவன் சற்றே வேகத்துடன் திரும்பினான். எதிரிலிருந்த வேங்கோரக் கெழவன் அடு கடுக்கி விட்டான்.

"என்னடா, என்ன! குழந்தைக்கு இப்போ என்ன வந்து விட்டதாம்?" என்றுக் கல்யாணி மிடுக்குடன்.

"ஒண்ணுமில்லை குழந்தை, பெரிய ஜயா வந்து விட்டாங்க; உங்களைக் கூப்பிட்டுக் கிட்டு வரச் சொன்னாங்க" என்று குழப்பத்துடன் மெய்வன்,

"எல்லாம் எனக்கு வரத் தெரியும், ஈ போ" என்று கம்பாணி. அவனது பதிலில் ஒலித்த கோபத்தைக் கண்டு மெய்வன் பயந்து திரும்பினான். ஆனால், சற்று நேரத்திற்கே கம்பாணி அவனது தாய் பாதேதி யம்மாளைக் கூப்பாடு அவளை வகுத்தது. "தட தட" வென்ற ஒலையுடன் கீழிறங்கி வந்த கம்பாணியின் முகத்தைக் கண்டதும், அவனது தாயருக்கே சொல்லி அச்சமாகத்தான் இருந்தது.

"கம்பாணி, காப்பிகூடச் சாப்பிடாமல் மாடியேன் என்ன செய்கிறே? அப்பாகுட வெளியிலிருந்து வந்து விட்டா—" என்று கூறிக்கொண்டு வந்த பாதேதியம்மாள் பாதி யிலேயே சிறுத்தி விட்டாள். கம்பாணியின் கீழ்க்காலில் ஆகிரோஷம் நீரம்பி வீசுத்தது. பின்னர், கம்பாணி குரதுடன், "என்டி பெண்ணே, உங்களைக் கைப்பிடிக்கிறேன், உடம்புக்கு ஏதாவது....." என்று கேட்டாள் தாயர்.

எங்கோ பார்த்துக் கொண்டிருந்த கம்பாணி எதிர்பெய்து கடை இரேழிப் புறத்தை நோக்கி விசைத்தாள். பாதேதி யம்மாளும் விடுவதாக இல்லை; அவளைப் பிள் தொட்டித்தாள்.

கம்பாணி 'சட்'டென்று திரும்பினாள். "அம்மா, எனக்கு ஒரு கேடுகாலமும் இல்லை; எனக்குக் காப்பியும் வேண்டாம், ஒண்ணும் வேண்டாம், வினா என் பிராணனை வாக் காடு?" என்று அவன் வெறுப்புடன் கூறிய பொழுது பாதேதி யம்மாள் கந்தம்பித்து சிந்து விட்டாள்.

"இங்கே பாருடி—ஓ பித்து, இப்போ தான் உங்கப்பா வெளியிலேயிருந்து வந்திருக்கிறார். நீகூட இரண்டு வானிக்கு முன்னால்

உன் தோழியிடம் அவளுடைய 'கையா கெடவே'கைப் பற்றிச் சொடுத்துக் கொண்டு இருந்தாயாம். அது எனக்குத் தெரியாது. அவர் கேட்டுக்கொண்டே இருந்து விட்டு, நேற்று சாத்திரி போய் எழுந்தது ரூபாய்க்கு அரை வாக் கிட்டுக் கொண்டு வந்து விட்டு, உங்களைத் தேடுகிறார். யோனும் இப்படி" என்று கயலும், நாய்க்கயலும் பிரதிபலிக்கப் பாதேதி கூறினாள்.

"அம்மா, ஈ சொன்னால் கேட்கமாட்டே? எனக்கு ஒரு கைகையும் வேண்டாம், வாக் கிட்டுக் கொண்டு வந்தால் என்ன? ஈ போட்டுக் கொண்டால் பார்த்து விடாதோ?" என்று பாணப் பிரயோகம் போன்ற வார்த்தைகளை உதிர்த்துக் கொட்டே மாடிப்படிக்கை நோக்கித் திரிந்து கம்பாணி.

சற்று நேரம் பாதேதி யம்மாளுக்கு ஒன்றுமே தோன்றவில்லை. பின்னர், முன்புறத்து நாலிய் பத்திரிகை பார்த்துக் கொண்டு உட்காக்கி இருந்த தன் கணவரை நோக்கி வந்தாள். அவனது தாய் வந்த திறும் ஏதேனோ விவரிக்க முடியாத குழப்பங்கள் சிவந்தது கொண்டிருந்தன.

"இப்படி எங்களைப் போனோரு பெண் பிரக்க வேண்டாம்" என்று கனிப்புடன் பாதேதி. அவனது குரலில் ஏக்கம் கவரிக் கிருந்தது. அவனது கணவர் சாமல்பா அவளை பொருத்தம் ஏதேனும் கவனித்தாள்.

"ஏன், இப்பொழுது உங்களுக்கு என்ன வந்து விட்டதாம்?" என்று சற்று நாலிய் கவந்த குரதுடன் சாமல்பா.

"வேறு என்ன வரவேண்டும்? இந்தப் பெண் விசைநேரம் எனக்குப் பெரிதாகப் போய் விட்டது."

"ஏன், அவளுக்கு எம் விட்டில் என்ன குறை வந்து விட்டதாம்?" என்று சாமல்பா புருவங்களை நெறித்தபடி.

"அவளுக்கு என்ன குறை? உடுத்திக் கொண்டது என்ன கைக்கிட்டுப் புடவை விலகியா? போட்டுக் கொண்டு மரக்காய் கைக்கிட்டு கைவிலகியா? ஊர் சலாக்கிக்குக் கால்கிலையா—இன்னும்—" என்று கூறிக்கொண்டே போனார். பாதேதி ஒருதரம் பெருமூச்சு எறித்தாள்.

"பிக்கு?"

"பிக்கு என்ன? வயசும் பதிலே குறைந்தது விட்டது. விசைபாட்டுப் போலத் தன் தோவளியும் வந்து விட்டுப் போய் வருகிறது இரண்டாகி விட்டது" என்று அடுக்கிக் கொண்டே வந்த பாதேதி சற்றே சிறுத்தி விட்டாள். ஏனெனில், எந்த ஒரு பொருளைப் பற்றிச் சொன்னால் அவளுக்குக் கோபம் வருமோ, அது அவளுக்குப் பழக்கமாகி விருந்தது.

"அதற்கு எங்களை என்னடி செய்யச் சொல்லுகிறாய்? அந்த மகாடையன் எங்களை ஏதோ ஒரு கிண்துக் கிணவாக் கிணத்து விட்டான்! அப்படியில்லாமல், ஆயிடியில்

தேர்தல் நெருங்கியும் பீஸ் கிழித்துக் கொண்ட சந்தர்ப்பம் எழுந்த பரபரப்புடன் நயன் பேட்டியைத் திரைத் திரைக்குத் தந்த பான கார்த்திகன் எடுத்த மேனாடி பிற போட்டிகள், முத்திரை விட்டபின் அவன் கை வாய்க்காய்கல் பிச்சிக்கும்போது அவன் ஒரு கணம் திகைத்தான். ஒரு கவரின் மேலிருந்து விலாசம் அவன் ஆசிரியத்தின் மூன்றாகியது. விளக்கம் மணி மணிவாச எழுத்துக்களுடன் குழப்பகொண்டிருந்த அவனது மாமனார் பெயருக்கு இருந்தது. அவன் அதை மூன்றும் பின்புறமாகப் புரட்டிப் பார்த்தான். எட்ட விசேஷமான ஒரு காரியத்தைச் செய்வது பற்றிச் சந்தர்ப்பம் அவனது மனம் போராடிற்று. இதற்குள் வாகத் தபால் வந்தது வந்து விடவே, அதை ஒரு புரத்தின் எதிர்த்து விட்டு மூட்டையைக் கட்டி மூத்திரை விட்டான்.

அந்தக் கடிதம் யாசாசி எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பதை அவன் கவனித்தவுடனேயே உச்சரித்து அவனை வென்றது. சாஸ்திரம் அனைத்துப் பிரித்துப் போட்டிருந்தான். தனிப்பிரிவு தத்துவம், பஞ்ச மலாசத்தின் கல்யாணத்தான் இதைப் பொருத்திருக்கிறது என்று பிரித்தான்.

அப்படிச் சம்பந்தம், அந்த இடங்களிலும் தங்கி
உள்ளவர்களை அழைத்து வந்தார்கள்.

உள் விஷயமாகத்தான் உள்விடத் துறியில் பட்டினத்தையே வைத்துவிடுவர். உள் விடத்தையே விட்டு வெளியே போய், உள்விடத்தைவிட்டு வெளியே போய் விடுவார்கள்; திரைப்படத்தில் பிள்ளை — உள் விடத்தில் தெய்வத்தோடு போய்விடுவார்கள். ஆனால், உள் விடத்தையே பணம் மட்டும் உள்விடத்தில் போய்த் தேடி வெளியே வந்து குறிப்பாகப் போய்விடுவதில் தவறு இருக்கக்கூடாது. உள் விடத்திலே வெளியே, அங்கேயே உள்விடம் இருக்கிறது.

என் தங்கை பெற்ற பெண்தான். அதன் காரணத்தினால் பெண்கள் மீது வலிமையுடன் வளர்ந்து வந்தார்கள். ஆனால் பெண்கள் மட்டுமே தான் மட்டுக்கு வித்தியை துணிவிடவில்லை. ஆபத்தானதையும் புத்திரம் தந்துதருவதையும் செய்தார்கள். என் சொசைட்டிக்கு குழந்தை பதார்த்தத்தினாலும் தான் அது உட்கொண்டு விட்டது. இத்தகைய காரணத்தினால் காரணத்தினால் புகழ் பெறும் அந்தக் காரணத்தினால், என் கிணைப்புகள் தான் வித்தாக.

மகள் ஒரு பொருளின்மீது ஆசைப்படுவதாகக் கனவு கண்டால் உடத் தலக்காமல் சென்ற வாங்கிக் கொடுத்திடுக. போன்றும் மணியும் பட்டாடைகளும்பாச வாங்கிக் குவித்திருக்க. இந்த மெய்யால் கான் பாக்கியவாசிர்தான். ஆனால் அகல வெய்வாயுத்திற்கும் கான் அருகதையுள்ளவ னிவ்வ. அந்தக் கனவுகள் வாயும் பீரோவுக்குள் ரெபே கைத்துப் பூட்டியிருக்கிறேன். ஏனெனில் தாய்கள் தேடிக்கொடுத்த ஒரு ஏழைக்கு முயாந்த னின் மணிக் கான். இந்தக் கனவுதலையிவ்வ வந்தவையிவ்வ. மனத்திலுப்பிடக் கருக்கிறேன்.

தற்போது, தமிழ்நாட்டிலேயே எல்லா வகை வசதிகளுக்கும் வசதியாக இருக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசும் இப்போதிலேயே இந்தியா முழுவதும், எல்லா இடங்களிலும் வசதியாக இருக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்த காலக் காலகாலம் கால இயாத அகதி
யென இருக்கிறது. இது காலக் கால
காலகாலகால இருக்கிறது. கால காலகால
இயாத காலகால, காலகால காலகால காலகால
காலகாலகால காலகால காலகால காலகால

தாய்மை — அப்பாவோ, அம்மாவோ—பாரும்தான் துண்டாய் அறிவுப் பிரகாசமான வழத்திற்காக வகுத்தாயில் ஏன்மேல் மன்னிக்க வேண்டுமென்றே. கல்யாணத்தின் மேலானதில் தாய்மையின் தெரிய வேண்டுமாயின், அதன் உரிமை வெற்றித்திற்குகிறது என்பதைதான் தாய்மை அறிவிக்கின்றது என்பதென்றே.

தருவது கீழ்க்கண்டவாறு. மொத்தம் பணியில்
முன்மூன்று மாதங்களாகிய செப்டம்பர் முதல்
நவம்பர் மாதங்களில் மூலக்களப்படி 91 டிராபிங்
பயிப்பதற்குள் முதலமைச்சர் கருதுவர்.

— 2013 年 12 月 31 日

கடித்ததைச் சமர்ப்பித்த தடவகளுக்கு மேல் கத்தரம் படித்த விட்டான். அவனது இரண்டு வருஷத்திய மூப் போராட்டங்களும் கணத்திற் விடை பெற்றுக் கொண்டு விட்டன. அடுத்த மெ சீமிக்ஷனில், தன் ஐரகவைய சோக்ஷி விசார்த்த வந்தான். அவனைச் சபாரதபடி, அறையின் கதவுகள் திறந்துருத்தன. உட்புற மெய் நாய் கோவலிடப்பட்டிருந்தது. அவனது தனிக் கொவலன் கத்தரங்கக் கொடிவிட்டு உலர்ந்தப் பட்டிருந்தான்.

தேவமாத வர்த்த லோகம்புகூத்த கத்த
தத்துவக் கண்டதும் கல்யாணி ஒரு கணம்
கடுங்கி விட்டாள். ஆனால் அவரது, அவை
வும் அன்பும் மிகத்தில் போய்க் கயிறி
மெல்லிய ரூபிக் 'கல்யாணி' என்னும்
அநேதபடியாக, என்ன பேசை தென்பத
அவனுக்கு விளக்கவில்லை. அவனது ம
கடப் பையனிருந்த அந்த கடிதம் செப
யின்கி அவனது தலங்கி வைத்தது!

“இதென்ன கடிதம்? இது ஏது உங்களுக்கு?” என்றுக் கவியணி, விவரம் கவனம், காணம் முதலும் அவன் முகத்தின் நேர்த்து பிடிபிடித்தாள்!

சத்தியம் ஒரு தாய்மொழி குவித்துப் பார்த்து விட்டு இயேசு கைகத்தான்.

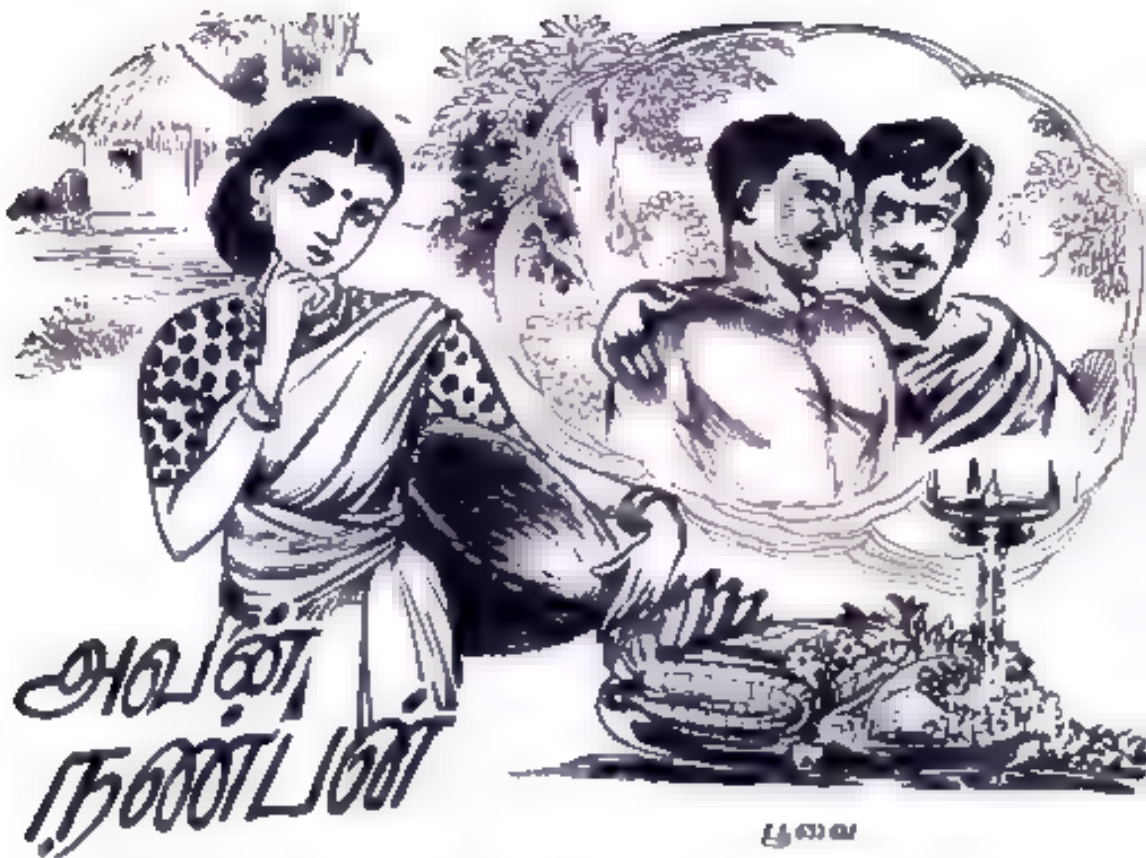
“இந்த வீட்டுக்காரப் பெண்ணிடம் கொடுத்து ‘போஸ்ட்’ பண்ணியது உங்க ளுக்கு ஏற்படக் கிடைத்தது!” என்றான்.

“இந்தப் பாரும் வட்டாசத்தில் எம்
‘தபாலாயின்’ ஐந்துதானே பிடுக்கிறதா?—

கல்பாணியில் முகத்தில் வெட்கம் தழும்பு
நின்றது. “அப்படித்தான் இருக்கும்; பிற
கடுதாளைப் பிழிப்பது எவ்வளவு குற்றம்?”

“அதுவா, அது என் உரிமை!” என்ற அழகுநாகக் கூறிவிட்டு, லாஸ் விட்டு நகரைத் தான் கரிதாம். பின்னர், “அது இருக்கலாம்; நான் புட்டி வீசுத்த எதாவது ஏழைத் திருக்கலாம்—ஊம்?” என்ற குரலோடு திரை அடைந்தான்.

"இதுவா?—இது என் உரிமை!" என்று உத்தரோகாண்டே அப்பாது ஹையோஸியீ கலத்த கோண்டார் கல்யாணி!

பூவை

அவன், நண்டன்

“ஓயே, காவேரி! சீக்கிரமா ஒரு வர, வானத்திலே மய்யும் மந்தரமும் அமரக் கண்படுகிறது. போட்டுத் தூத்தம் விழுத்து மண் கிணர்ச்சாக் கூடத் தேவலாம். ஆத்தா தான் பெரிய மணக் செல்வ வேணும். மறை பேந்தாக் கருக்கலிலே விதை பாகவாய், ஆடிப்பட்டம் தேடி விதைத்துச் சொக்து வாய்க்கவே, தூதும், இந்தா, காவேரி சீக்கிரமாக இந்த எருக் குப்பையை எம்மாய் ஒன்றுச் சொத்துக் கொட்டியிலே சீர்ப்பு. நான் வந்ததும் சீர்ப் பண்ணிக் கொள்கிறேன். நான் புறப்பட்டுப் பக்கத்து எருக்கைக் கொட்டவே ஆவுடை, கெளரியா சொல்லு பேரையும் என்ரு காரிக்கு அறத்தாய் கிக்குப் போதாதுக்கு ஏற்பாடு பண்ணிட்டு வாரேன். விடிஞ்சா கொட்டுக்குச் சாட்சி களை ஆசர்ப்படுத்தியாக வேணும். நான் நொறுக்குத் தொன் சீன்று, உருக்குசொர்ப் பழவின் எம்ம சொக்கலிங்கம் காண்குக் கொட்டியே பொய்ச் சாட்சி சொக்தாய் போகிறான் எனக்கு எதிரியா. எம்மக்கூடப் பெத்துக்கிட்டானும், சீலாயத்துக்கு விரோத மாகச் செல்வப் போரான் பவல், பரக்கலாய்; அப்பாவே ஆத்தா விட்ட வழி... ..!”

பஞ்சாட்சாய் துண்டை எடுத்த உதறித் தொளிக் போட்டிக் கொண்டு மெய்ப்பினன், தன் கணவன் சொல்லுவதையே கவனித்துக் கொள்கிறான் காவேரி, கணவனின் தலை

மறைத்ததும் அவன் எவிக் சொந்த வேலையை இட்டு சீர்ப்ப மண் வெட்டியையும் உடை யையும் எடுத்தான்.

வானத்தில் கருமகங்கை முழங்கின; சிறு சிறு தூத்தம் துளிகை பூமியில் தெளிந்தப் பட்டன. மண்ணிலிருந்து ஒருவகை வானக் குப்புபுகென்று மெய்ப்பினன்.

“காவேரி!”

தலைகீழ் கம்மாட்டிக் இருந்த குப்பைக் கூடைகை உரிய இடத்தில் சீர்ப்பித்து விட்டுத் திரும்பினான்; விவரங்கையைச் சொந்த தலைப்பினும் துடைத்துக் கொண்டு காவேரி தலை சீர்த்தான். அடுத்த நொறு அஞ்சகம் கிள்ளும். அவன் கைக்குத் ஏதோ பொட்டலம் அடங்கியிருந்தது.

“வா, தங்கலி, அத்தி பூத்தாப்போவே இருக்கிறீது!”

“ஆமாம் அக்கா, மூச்சு விட்டா மூச்சுக் கேட்கும் அப்படிப் பக்கத்துக்குப் பக்கமா இருக்கிறேயின்னு பேருதான். ஒருத்தர் மூஞ்சியை ஒருத்தர் காணுகிறது கூட ஒரே அநிசயமாகத் தான் இருக்குது. அக்கா, உங்கிட்டே ஒரு சேதி சொல்வனும், ஆமாம், உன் மச்சான் எங்கே!”

“மச்சான் ஊருக்குப் போயிருக்கிறார், என்ன சேதி, அஞ்சகம்...?”

“உன் மச்சாண்கூடப் தொழன் சொக்க விங்கம் இருக்கிறேனா அவர் போன்சாதிக்கு

அவரையா ஒரு அப்பா ரூபா தேவைதான். அவர் பொன்னு வேறே ஆளாவிருக்கு. அதுக்கு காசா விடுத்து எட்டுத் தந்தையும் என். புதுச் சேலு ஒன்றைக் கொண்டுவிட்டு அடமானம் வச்சுக்கிட்டுப் பணம் கொடுக்கச் சொன்னா. எங்கிட்டே சொல்லக் கூடக்கும் வழி ஏது? உங்கிட்டே வந்தா காசியம் கூடகருமேன்று வரிதேன். பிறக்கிற மாசம் வட்டியோடே பணத்தைக் கட்டிப் புடவைவைத் திருப்பிக்கொளாம், அக்கா” என்று அஞ்சும். கையில் கொணர்ந்திருந்த புத்தம் புதிய கங்குடிப் புடவையை கஞ்சப் பிரித்துக் காட்டினான்.

காவேரி ஒரு சிறிது நேரம் அசையாது விளங்க. பொய்கைவாசியப் போனான். அவன் பார்வையின் அந்தப் புடவைதான் குடைசட்டினம் கழன்றது. அஞ்சும் கொணர்வார்க்குதான் அவன் காதுகளில் எதிரொலித்தன. அவன் என்னினான்: “என் மச்சாதுகாடா பழைய தோழன் சொக்கலிங்கம். அவருடையே இப்ப இவருக்கும் பரம காவிரி? சொட்டுப் பட்டியே, பணத்துக்கும் பவுகக்கும் பங்கு. பொய்ச் சாட்சி வேறே சொக் கப்போற அந்த ஆளாயின் பொண்டாட்டி தானே அவன்...? அவளுக்கு இரக்கப் படவேண்டுமா? அம்மாடி, இது மச்சான் காதில் பட்டாக அப்பறம் என் தங்கையர் சிவியிலாவே! ஊனாகம். கூடாது...”

“அக்கா”

“தங்கச்சி, உனக்கு விஷயமே ஒன்றும் தெரியாது போலே என்னிடம் வந்திருக்கிறேயா வினா ஏதாக்கு வாய் வளர்த்தாய்? புடவையை நீயே எடுத்துக்கொண்டுப் போ. இப்போ எங்கிட்டே பணத்துக்கு வகை வில்லே, ஊம்! பொய் ஏதுக்குச் சொல்ல வேணும்...? அந்தப் பொன்னு செத்தி எத்தின்புருசன் சொக்கலிங்கம்தான் எங்களை மோசம் பண்ணிப்பிட்டாரோ! ஏன் இப்போ அவுஸ்குக்கோ சலிச்சு எங்கட கஞ்சுக்கு காயை விட்டு எடுக்க முடியாது. அவனிடம் சொல்லிவிடு...? ஒன்றும் இதை மெனக்கிட்டு உன் மனசுக்குள்ளாற போட்டுப் பூட்டி வைக்காதே. எப்ப சொண்டு பேரும் எப்பவும் போலே அக்காளும் தங்கச்சியுக்கோ. போய் கா, பெரிசாத்த தூத்தல் விழுவிடது...” என்று அஞ்சுகதிடம் அந்தப் புடவையைக் கொடுத்துத் வழியனுப்பி விட்டான் காவேரி. அவளுக்கு ஆத்திரம் ஆத்திரமாகப் போய்க் வந்தது.

“அதிரைக் கூத்தா விருக்கிறதே! அண்டித் தெடுத்தவர்களுக்கு ஆபத்துக்கு உதவியும் ஒத்தாசையுமாக்கும்...உம்...!”

★

“பூவம்...!”

பெண்ணுக்குப் பெண்ணாகின்ற தருணம், காவேரியின் பெண் இடையம் அப்படிப் பட்ட சொல்லத்தான் உலித்து அதே கிணலில் பதிக்து போய்க் கிடந்தது...!

மண்பெட்டியும் கூடைமுகைக் குப்பை மெட்டியும் சிந்தவளுக்குக் கை ஓடவில்லை; கெஞ்சோடியது: கிணவு மறந்தான்; தன்னை மறந்தான். மறைத்து சென்ற அந்தப் புதிய கங்குடிப் புடவை அவன் பணக் கண்ணி விட்டு மறைவாயம், மறக்காமல் கட்டித் கதைவைச் சொக்கத் தொடங்கியது. அந்தக் கதை அவன் கதையை ஓட்டியது. இவ்விடமென்றால், காவேரி இரேசன் தன் ஆசை மச்சான் பஞ்சாட்சாத்தின் வேகக் கண்ணாட்டி யாகி விடுகக் முடியுமா? இவ்விடமென்றால் பஞ்சாட்சாத்தின் கவலையைப் பரிசாகத் தன் தோழன் சொக்கலிங்கத்தின் மூலம் அவன் மனைவிக்கு அந்தப் புடவையை அளித்திருக்கிறான் முடியுமா?

புலத்தருடியிடம் சரி, பக்கத்துக் குடி யிருப்பு வட்டாசாத்திலும் சரி, தோழமைக்குப் பஞ்சாட்சாத்தின் - சொக்கலிங்கம் ஜோடியையும் போல வேறொருவரைக் கண்ணால் காண்பதைப்பற்றி குறித்துக் கொள்பதாம். துரே கப்பிச் சொக்த இரட்டைக் காவல் போல இவ்விடம் பழகினான் இருவரும். எங்கேயும் எப்போது பார்க்கிறதும் அவர்கள் இரண்டு பேரும்தான் கூட்டாளிகள்! செல்வத் தேவன் கருணை இரண்டு பட்டுச் சேறும் சாதிபுமாற தென்றால் அந்தப் புண்ணியம் இந்த இரண்டு இனக் காவல்காரர்களும் சொக்த. மணியக்காரர் சிதம்பரத் தேவன் விட்டுப் புழக் கடை னட்டு மாமரத்தில் மாமி பழங்கள் காணும் என்று அந்தமும் மறை மூலமான பொறுப்பாளிகள் இவர்களேதான்.

ஒரு சமயம், ஸ்ரீரங்கோலில் குதிரை எடுப்பிற்கு கைமாறத்தில் தெருக்கத்தா எட்டி ன்றான். பஞ்சாட்சாத்தின் சொக்கலிங்கமும் இவ்வாய்மா? எட்டைக் ஆரம்பிப்பதற்குக் கிட்டிப்புன் விளையாட்டினான்; கல்ல பாக் கிலவு; பின்னர் கொண்டு வந்திருந்த வில்லினும் கவன் விசிக் கல் எதிர்தான் பஞ்சாட்சாத்தின். மறுகணம் அவன் கையில் புள் ஒன்று தஞ்சை மடைத்தது. அதே சமயம் “ஆத்தாடி?” என்ற அறியைக் குழைத்த ஒய்யார்க்குரம் பஞ்சாட்சாத்திற்குக் கவலாகு தந்தது. அவன் குறுங்கிப் போனான். அழகு குறுங்கப் போன் கைக் குறுங்க, இவ் கைக் குறுங்க சிந்து கொண்டிருந்தான் காவேரி. அப்போதுதே பஞ்சாட்சாத்தின் அந்தக் குட்டியின் மேல் ஒரு ‘கண்’ போட்டு விட்டான். மறுபடியும் அவன் போட்ட கண்ணை விட்டு எடுக்கும் சமயத்தில் அவனிடம் ஜோடிக்கண்கள் சிதம்பர சமயம் பேசின. அவை காவேரியின் மேல் விழிகள் என்பதைச் சொல்ல வேண்டுமா, என்ன?

தோழனின் கொஞ்ச அந்தக் காட்டுப் பிடம் கமலம் கொண்டதை அந்தக் கொக்கலிங்கம் ஓடிப்போய்த் துற சென்று தைய லிடம் செதி சொன்னான்; செதி அந்திதான். பஞ்சாட்சாத்திற்கும் காவேரிக்கும் பரிசும் போட்டு, பாக்கு மாத்தி கல்ல காலில் மூன்று

முடிச்சுப் போடப்பட்ட பின்னால்தான் கொக்கலிச்சத்துக்கு கலிய ஸூசை வந்தது.

"கொக்கலிங்கம், இதோ பாரு, கங்குடிப் புடவை. இது உன் பெண்ணாதிக்கு. இப்பவே கொண்டு போய்க் கொடுத்துயிடு. காவேரீப் பொண்ணுக்கு இதிலே ரொம்பச் கருத்து..." என்று குஷாகாகச் சொல்லிய பஞ்சாட்சரம் தன் திருமணப் பரிசாகத் தன் கண்பலிடம் அரிதப் புடவையவைச் சமர்ப்பணம் செய்தான். தாங்க முடியாத மகிழ்ச்சியுடன் சொக்கலிங்கம் அதைப் பெற்றுக் கொண்டான். "பஞ்சாட்சரம், காளி ஆத்தா புண்ணியத் திலே நாம் ரெண்டு பேரும் இன்னிக்குப் போல என்னிக்கும் உசிரும் உசிரும் கலந்த கண்பரிசாகப் பழகிப் பாடி ஆவேணாம்" என்றும் சொக்கலிங்கமும் குதூகலம் தாங்க முடியாமல்.

மகழத் துணிகம் ஈரம் சொட்டி சிந்தை. "என்னை மச்சாக்கிட்டே ஸ்பூயிச்ச சொக்கலிங்க அன்னாச்சி வீட்டுக்கு ஆபத்துக்கு உதவி செய்வதான் வேணும். அந்த மனுசன் மனசு மாறிப் படுத்தடியா கடத்தாலும், அதக்கால கார்ப்பனும் கடக்கலாமா? அப்பது ரூபாயை என்னி இப்பவே கொடுத்துட்டு வரேன்....." என்று முடிவு செய்து கொண்டு உன்னை வைட்குக் துழைந்த காவேரீ, அரிசிப்பாளை அடுக்கினும் கலவிட்ட தருளம் பார்த்து. "காவேரீ" என்ற அழைப்பு அலைபாய்ந்து வந்தது. தொப்பரை மகழலில் சிக்கித் தீர்ந்து பஞ்சாட்சரம்.

"அம்மாடி, கலிய வேணாமப் போச்சு. என் இவரு விசேஷிக்கு இப்பொழுது பணம் கொடுத்து ஒத்தாசை பண்ண வேணாததை அறிஞ்சா. அப்பாவே என் தலைவைச் சேயிப் பிடுவாரே. அவரு கோபத்துக்கு என்னிய பதில் சொல்ல முடியாதே..." என்று சினைத் துக் கொண்டே காவேரீ, தன் மச்சாணுக்குக் கொடியிலிருந்து மாற்றுகை எடுத்துக் கொடுத்தான்.

மக்தாசம் கலிச்சுது; வானத்திக் தாசைக்கே குழந்தைகள் சில கண் சிமிட்டி வினை வாடிச் கொண்டிருந்தன.

*

வீரீசம் முடிப்பில் வில் வண்டி சிந்தது. பஞ்சாட்சரம் பறந்து கொண்டிருந்தான்.

"ஏய் காவேரீ, சிக்கிரம் பணத்தை என்னைக் கொண்டு வா. இன்னிக்கு ஒரு பச்சை ரோட்டு வேட்டையிடும். வாகைக் கட்டி வயித்தைக் கட்டி, மண்ணிலே உதழ்ச்சை பணம் கடைசியாக் கொட்டுக் கச்சேரிக் கு இப்படித் தண்டத்துக்குத் தண்ணியாக் கதையது. அதுக்காக வந்த வயிதை விட்டுவிடு. முடியுமா? என்னமோ, கம்பனுக்கு விடி மோட்சம் காட்ட வேணும். இன்னிக்குத் தீர்ப்பை வெண்சாத்தான் நெருப்பைப் பதி எரியுது நெஞ்சு. அந்தப் பய மகன் சொக்கலிங்கம் இன்னிக்குத்தான்

க ள் கி

(வாரம் பற்றிய)

சத்தா விவரம்

ஒருசுருடல் ஆதாமாதம்

இந்தியா } ரூ. 12-0-0 6-8-0
இலங்கை }

பரிமா }
மரீனா } ரூ. 12-4-0 8-2-0
வேளிதாடு }

ஒத்தா—வி. பி. பி. மூலம் அனுப்புவது கிடையாது. தனது செய்தி மூலம் பணம் அனுப்ப வேண்டும். இலங்கை ரெபர்சல் மட்டும் வி. பி. பி. மூலம் சரிதாத் தொகை வைச் செலுத்தலாம்.

ஆதம் அனுப்புவது சத்தா ரெபர்சல் தகவல் சத்தா ரெபர்சல் குறிப்பிடவும்.

வாராஜி - கலி காவேரீயை - கொண்டு

கூட்டுதலிப் போய்க் காட்டி சொல்லப் போகிறது. காளி ஆத்தா, இம்மிடட என் பேரிலே தப்புத் தண்டா கிடையாது. நீ அறிவாதா? சீயாவம் பரிக்குயின்னுலாய் கலே...தாவே, என் மானத்தை இன்னிக்குக் காப்பாத்த. நீ தான் தீர்ப்பிலே வந்து நீதி போவேணும்....." என்று கூறி உடனே அவன் அப்பிருக்கு புறப்பட்டான்.

அன்றுதான் அந்தநாள் மாஜிஸ்ட்ரேட் கொட்டியும் வழக்கில் தீர்ப்பு. பஞ்சாட்சரத் துக்கும் அங்குர் மாஜி இ. மூ. பெரியண்ணத் தேவனுக்கும் சில வினையாக எழுந்த சிறு தகராறு வளர்ந்து, வாய் மூதறித் கைகலந்து அடிதடி ஏற்பட்டுக் கடைசியாகக் கொட்டிப் படி ஏறிவிட்டது. பஞ்சாட்சரம் கெல் கொடுத்துதான் குற்றப் பத்திரிகை பதிவானது. கெள் டடத்தா ஈரங்கெள் பய முடிந்தன. எதிர்த் தரப்புக்காரன் பணக்காரன்; அடா பிடிச் காரணங்கட. இக்கலயெங்கும், பஞ்சாட்சரத்துக்குப் பரம்பரை பாத்ரீய மாகச் சொத்தமான பத்துக்குறித் துண்டு 'தாமத்யுச் செய்து' உரிமைகொருவாறு? இக்கலயெங்கும், ஐரே தட்டிய ஒன்றாக உண்ட பஞ்சாட்சரத்துக்கு எதிராக அவன் கண்பன் சொக்கலிங்கத்தைச் சரிக்கட்டித் தனக்குச் காட்டி சொல்லுவதற்கு ஏற்பாடு பண்ணுவதும்பாறு?

பஞ்சாட்சரத்துக்கு டடக்கும் விவாச்சியத் கதப் பற்றி அக்கதைவில்கு; விசேஷிக்கார னுடைய காவியாட்செயல் பற்றிக் கூட அவன் அக்கதை கொன்னவில்கு. ஆனால், 'உயிர்த்தோழன் சொக்கலிங்கம் இப்படித் தன்னை ஆபத்தில் கையிட்டுத் தன்னை ஆழக் குழிநோண்டி மண் ஸூப் பாரக்கிறேன...' என்ற ஆத்திரம்தான் பஞ்சாட்சரத்தைப்

பாடாதிப் படுத்தியது: இராத் தூக்கத்தை மறக்கப்பட்டது: ஆகவே கஞ்சிமைப் குழிக்கவும் மறந்தான்: சிரிப்பியிங்: கேனிக்கை விக்கிங். கண்பாக்கிடைபே யிவடி ஏதப்பட்டது. கண்காசி விசைத்தந்து கானி அப்பிடை தேர்த் திருவானந்து கண்பாக்கிடைபே விசையாட்டாக எழுந்த பேச்சு வாதம் கடைசியில் கணியாடி முற்றிப்பது. அன்று தேரட்டு இருவரும் தருவாரோடு தருவர் பேசுவதிலும்: கண்பாதிக்கிங். அத்தர் எமயம் பார்த்துத்தானு. அத்தர் தேரட்டு கணுயம் முக்கிக்க வேண்டும், பஞ்சாட்சரத்திற்கு விசேஷமா? பஞ்சாட்சரத்திற்கு எதிர்க்கையாள் சொக்கிக்கம் தேரட்டியும் எட்டியும் சொல்லுவதாகக் கணயத்திற்கு சொடுத்த சிதம்பர சபியம் கண்பாடியோ எதிர் பெரியவண்ணையும் விட்டு கழுவி, கணசெங்கும் பரவிக்க கடைசியில் பஞ்சாட்சரத்தையும் அடைத்த விட்டது. பஞ்சாட்சரம் தக் கண்பாக்கிங் கண்பிக்கைத் துரோகத்தை என்னி என்னி எக்கிக்க குமுறிப் புரண்டான்! இதை பெருமையம் சொக்கிக்கம் கண்பாடி அதிர்ந்திருப்பான்...?

✱

⁴ "5/10 and 1/2 and 3/4..."

“மதம், உதட்டியவரை? தேவன்
படைக்க...மதம்...”

* காரணம், தென்மேல் கங்கை பக்கம் சிந்து நதியைப்போல அறுவாசித்து கங்கை நீர்ப்புச் செல்லுதல் பிழை."

“அம்மாவா, ஆதார கவிதை மட்டவந்து தெரியுமே. மதுரைக்கு வந்ததில் பிட்டு. உட்பட, கருணம் வந்ததில் நீதின செல்வ தினசராலும், தெருவம் வந்ததில் வந்ததிலும் தினசரிலும்...”

“காவேரி, தென்னை மரக்குத் தரிசு
காப்பத ரொம்ப உண்மை. ஆறு முதலியவை
இன்னிக்கு விவசாயமே சம்பந்தம் நீதி
பாதி, எதிரிக்கு தாது ரூபாய் அபராதம்
போடத்தகுது முன் காரணமாகிடுத மனித
தென்னை மரம் உண்டு, பொன்னே...”

"என்ன, விடுவதைப் பொறுத்தீர்களே...?"

= விடுவதைதான் காணே, விடுவதைதான்
என் தொழுவதன் அடித்த தெய்வம்...

"Geduld!"

“ஆமா; சொக்கலிங்கத்தான் என் மனநிலை காரணத்தினால் ஏற்பட்டது. சிவபிரமணத்தின் சொல்லுக்குக் கேட்காமல், என்னை தரப் புகுந்து ஆதரவு காட்டி, இப்படி சிவபிரமணத்தின் கண்ட பீடநாசம் செய்ய சொக்கலிங்கத்தின் வாக்ஞாபத்தினால்தான் எப்போதும் சொக்கலிங்கம்...! அவன் மனம் இப்படித் திருந்துகிற மாதிரி சிவபிரமணத்தின் சொல்லுக்குக் கேட்காமல், இப்போது மனப்பாப் போய்விடுகிறது. சொக்கலிங்கத்தின் வாக்ஞாபத்தினால் ஏற்பட்டது.”

போது, அவன் விட்டபேசுவே குரல் கேட்டுத்
வண்டியை விட்டபடிக்குக் கேட்டேன். கோட்டி
பேசுவே வேறுபட்டதுதான் - அதையும் என்
க்குச் சாதகமாகத்தான் அப்படி விவாத
கதை தனித்து சொன்னதும், ஏதோ
அத்திரத்தியே முன்னடி எதிர்த்துச் சாட்சி
சொல்லுகிறதான் தங்காட்டி விட்டதும்
சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால், அதே நேரத்தில் சாட்சிதான்
அந்தச் சங்கடப் புடவை - அதான் என்
அவனுக்கு உடையான் பரிசாகக் கொடுத்த
அந்தச் சேவத் தனிமை அவன் பென்
டாட்டி எடுத்த அவன் கண்ணியைப் பட்
வந்தான். புடவையைக் கண்டவரையு
தன் மகனாகத் தெரிந்து மனம் மாறி என்
கவந்தான் சாட்சி சொல்லமாட்டான்
தான் அவனுக்கு ஆக வந்த அப்படிச் சேவ
தான். கடைசியே அவன் தந்திரம்
படுத்தி விட்டது. எப்போதும் அந்தப் புட
வைதான் கடைசியாகச் சொல்லியிருக்கிற
மனதைச் சொல்லுப் போட்டு மாதிரிச் சேவ
புதுதான் பென்டாட்டியும் சாட்சியும் சாட்சியும்
பேசிக் கிட்டிருந்தார்கள்.....சாட்சி, என்
இருந்ததும் சொல்லியிருக்கிற என்னை அது
தான் தொடர் கட்டுகிறதென்றால் பழனி
வனிக்கையா? வர மனம் அவன் தங்கி
பென்னுக்குச் சடக்கு சத்தாரத்தானால்.
பணம் தேவைப் படுகிறதைக் கொடுத்த,
சாட்சி போல் அந்த விழாக்கள் தென்பாடு
உத்தரவேண்டும். சரி, சாட்சிக்குச் சேவையா
தரு விருத்த பண்ணிப் படுவோம்! சொல்
லியிருக்கிற போய்க் காலையோடு உடிக்
கிட்டு வரேன்; சாட்சி, இப்பத்தான்
இப்பவும் வருது, இத்தக் கிழமை என் உட்
டானி சொல்லியிருக்கிற சங்கடம். என் முடி
கண்ணியுக்கு வரக்கூடக் கொடுத்திருக்க
புடவையை வர மனையா உத்தரவே
அனுப்பி, அதை அடக்கு வந்திருக்கிற பணம்
என் கேட்டு அனுப்புகிறோம்...அப்படிச்
செஞ்சு உட உன் மனதைச் சேவையா
தானும்.....! உ அப்படி முன்னி முன்னி
'இக்கூ' என்று மறந்திருக்கட்ட. அன்னிக்கு
அந்தப் பென்னுக்கு எப்ப வேரிலே என்
சத்தான சேவையும் தோண்டியே; இப்பத்
தான் என்னைத் தோண்டி.....சாட்சி,
சொல்லியிருக்கிறதும் அது சங்கடத்திற்கும்
சேவையே இன்னிக்கு விருத்த பண்ணிப் படு
வோம்.....பேசுவே.....பேசுவே.....! என்னை
அந்தச் சேவையானால்.....!"

காவேரி அப்படியே பெண் பதுமை போல
பிரயித்து சிந்து விட்டாள் !

✱

அதே காரண சொல்லிவந்ததின் முதல் பெயரின் சடங்குக்கு, அவன் உயிர் தோழன் பஞ்சாட்சத்தின் முதல் பரிசு கொட்டுமோனம் முழங்க வாய்வாய் சென்ற சுவபவந்ததப் பறித்ததான் சூயத்தரிசுயத் திரையின் திறந்த வாய் முடியால் பெய்த சொல்லெழுத் ததாய்.....?

மைதலியின் கல்யாணம்

சௌமிய தாராயணன்

அடே! அம்ம வடி பெரிய இடத் திலா அவர் சம்பத் தம் செய்துகொண் டிருக்கிறார்?"

"அவரது சம்பத் தம் செய்தார்? பையனைப் போல் பார்த்தாரா. ஐந்த ம் வாக்ஸுதா அரிதச் சிரமமெல் லாம் அவர் சிறிதும் எடுத்துக் கொண் டவெ யில்லை."

"பிறகு எப்ப டித்தான் இந்த இடம் அவருக்குக் கிடைத்தது?"

"அதைத் தான் சொல்ல வருகிறேன். இவ்வியூ

நிலையும் என் னன்பர் சாதியும் சித் துண்டி சாப்பிட்டுவிட்டு, நோட்டலிலிருந்து வெளியே வரும்பொழுது, யாரோ ஒருவன் பின்னாலிருந்து என்மீது மோத கல்ல வேளை யாகக் கீழே விழுந்து விடாமல் சமாளித்துக் கொண்டு அவனுக்கு சைக்கிளம் அச்சரிசை செய்வா யானெடுத்தபொழுது அவன் "ஸார், தயவு செய்து மன்னிக்க வேண்டும். வாகனம் பழத்தோல் வழுக்கி விட்டது. வேறொன்று யில்லை" என்று சொல்லிவிட்டுக் சென்றான்.

சாதி தொண்டையைக் களைத்துக் கொண்டு, "பார்த்தாயா".....என்று ஆரம்பித்த "சரி, இதை ஒட்டி உன் குட்டியப் பிர சங்கத்தை ஆரம்பித்துவிடுவாயே" என்றேன்.

"ஆமாம் சேன்! இந்த வாகனம் பழத் தோலின் அபூர்வ சக்தியைப் பற்றிக் கதை கதைபாகச் சொல்லலாம்."

"ஆரம்பி, ஆரம்பி! உன் வயிற்றுக் குள்ளே குறு குறுவென்ற இரண்டு கப் ளும் சிரம் அல்லவா வேலை செய்கிறது" என்று சொன்னேன்.

"போன வருஷம் விபர்ட்டி இன்ஃப்யூரன்ஸ் மானேஜருக்குக் கல்யாணம் ஈட்டித் திடுவதத் தைப் பற்றிக் கேள்விப் பட்டிருக்கலாம்."

"ஆமாம்!"

"அந்த மானேஜருக்குக் கொடுத்த பெண் யாரென்று தெரியுமா...?"

"தெரியாது!..."

"அதைத்தான் சொல்ல வருகிறேன். கிங்ஸ் சர்க்கிள் ஸ்டேஷன் ஒட்டி "குப்தா சைன்" இரண்டாம் மாடியிலிருந்து சங்கக்ஷணவத் தெரியுமா உனக்கு?"

"ஆகா, கங்குலத் தெரியும்."

"சாட்சாத் அவர் பெண் மைதலியைத் தான் விபர்ட்டி இன்ஃப்யூரன்ஸ் கிளை ஆபீஸ் மானேஜர் சாரங்கபாணிக்குக் கொடுத்திருக்கிறது" என்றான்.

தான் கம்பெனி சாரங்கபாணியைப் பற்றி உனக்குத் தெரிந்திருக்கலாம்..."

"ஆமாம். பெரிய பணக்காரர்; மலிகாப் பூசில் காங்கு வீடு; மாம்பலத்தில் இரண்டு மூன்று பங்களா. அவர் தகப்பனார் ரீடயர்ட் ஐட்டர்; பெரிய வக்ஷாதிபதியாவீர்தே!"

"போதும். இனிமேல் என் சொல்வதைக் கேட்டுக் கொண்டு வா."

சாரங்கபாணி, எம். ஏ., பி. எம். எல்லாம் படித்து முனைவை மூறுக்கேதறி விட்டுக் கொண்டு பிறகு விட்டில் கம்மா விருப்பதை வரவேதனை போல் உணர்ந்த தன் தகப்ப னுரை அச்சரித்த. விபர்ட்டி இன்ஃப்யூரன்ஸ் கிளை ஆபீஸ் மானேஜராக சிபாரிசுப்பட்டு பம்பாய்க்கு வந்து சேர்க்கான். வெஸ்ட் டென்ட் நோட்டலில் ஐக்கை, பிரோக் யூ மேத்தர் நோட்டியல் ஆபீஸ், ஆபீஸ் போய் விட்டு வருவதற்குக் கம்பெனியில் புதுமாடம் பிழ்ச்சி காற் கொடுத்திருந்தார்கள்.

கன்ஸிப் பருவத்தைக் கணவெகத்தில் அடைத்து விட்ட மைதலி அதன் பிறகு தன் வாழ்க்கை எந்தை போல ஊர்வதை உணர்ந்தான். மெட்ரிசுலேஷன் பரீகைத் தெறிவிட்டு, அதற்கு மேற்கொண்டு படிக்க வசதியோ, உதவியோ இல்லாமல் சிறை வாசம்போல விட்டிலடைத்து கொண்டிருக் கும் பொழுது அவளுக்கு ஈனவேதனை அதிக மாகியது. தகப்பனுரை அடிக்கடி சார்ச்சிப் பதும், தாயாரிட்ட வேண்டியச் செயல்பி பிடி வாதம் செய்வதும், தயக்கேதிராக விட்டிய் சிறிசெய்து கொண்டிருக்கும் பாட்டியைத் தம் ஈனநிற்குள் வைத்து கொண்டும், அன் ணன் தம்பிமார்சுதுடன் சதா கண்டை சச்ச ரடி செய்து கொண்டும், வாட்களை வருஷக் கள் போலவும், மாதங்களை யுகங்கள் போல வும் எழித்துக்கொண்டு வந்தான். அநோடு கூட ஒரு நாள் அவனுடன் சேர்க்கு படித்தது

கொண்டு வந்த சிலா தனக்கு கைப்பிடிபார்ட்மெண்டில் வேலை கிடைத்திருக்கிறதென்ற சொல்வதும், கைவிடக்கூடாது கொள்ளவில்லை.

அந்திரவே அவன் தகப்பனுரிடம் விஷயத்தைச் சொல்லி அவரை இணங்க வைத்த விட்டான். ஒரு கம்பெனியில் டெலிபோன் ஆபிரேடராக அவளுக்கு வேலை கிடைத்தது. கைவிடக்கூடாது சர்தோஷத்திற்கு எவ்வளவு இல்லை. வேலையும் கஷ்டமில்லை, சம்பளமும் சிறைவகை கிடைத்தது. சங்கடங்களுக்கும் பழம், மேட்டி விருத்த சரிவை சேக்கிச் செல்லும் பராவண்டிபோல் சற்று பதப்படிபட்ட கண்ணப்பட்டது.

"குதிரைமாரி வளர்க்கும் கிடங்கும் பெண்ணை வைத்துக் கொண்டு இப்படியா வேறாமென இருப்பது!" என்று தன் தரவாரிடமிருந்து சொற் பராவண்டி சங்கடங்களுவைத் தாக்க அவரும் பற் பல திசைகளிலிருந்து ஞாநகல் கிடைத்திருக்கலானார். எவ்வளவோ பித்தாக வந்து கைவிடையைப் பார்த்த விட்டுப் போயினார். சில இடம் மனநிதர்ப் பிடித்தது, சில இடம் பிடிக்கவில்லை, ஆனால் ஒரு வருடம் ஒரு மகனாகும் ஒரு வர்க்குதத சிவமாவகவில்லை.

வேறுக்கை மூழம் போடுமா? சங்கடங்களுவை எல்லாம் ஒட்டமிருந்தால் இருந்த இடத்திலே இருப்பாரா? கங்கத்தையுக்கோ, டெய்லிசோ, கங்கலியாகுமாரிசோ பந்தம் கொண்டு வர வட்டமிட்டு வரக்கூடக் கட்டிக்கொண்டு வந்துவிட மாட்டாரா? பிரமதேவனின் பரிபூர்ண கடைகத்திலும் அவர் குடும்பம்பெருகியிருக்கும், மற்ற வங்கியின் வரப்பிரதானம் மாத்திரம் இவ்வளவிலிருந்தது.

கைவிடையின் ஞாநகத்தைப் பார்த்தவர் மென், "அடே, இவன் கலியாணத்திற் காகவா கலங்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? அட, சாமச்சிதிரா! இவளுக்கு வரப்பிரதானம் மகனாக சரி! உங்கள் பெண் எதி

நிலை வந்து விழப்போகிறது சரி! பேசாம விருங்கன். வருகிற தெந்திர மாதத்திலே சான் சொல்வியடி கலியாணம் கட்டக் கிவ்வியென்றால் சான் பெண்கள் மாததிக் கூப்பிடுகிறீர்" என்று அவன் தகப்பனுரிடம் சொல்லி விட்டுப் போனார்.

மகனாகவும் கெளுங்குவதற் கிருதியாக வானத்தில் மேகக் கூட்டங்கள் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தன.

கைவிட திசைதோறும் ஞாநகப் பிரேதங்கள் வழியாகப் பிரேதங்கள் மெத்தா சோட் கட்டக் கட்டத் தன் ஆயில் போய்வந்து கொண்டிருந்தன.

பிரேதங்கள் மெத்தா சோட்டிலிருந்து சாங்கப்பாணி வக்கிடுக்கெடுத்து போக ஆகக் கூடி "மெட்டைத் தெருவக்கு"ப் போய் வந்து கொண்டிருந்தன.

எவ்வளவோ தடவைகள் அதே பாதையில், கைவிடையும் சாங்கப்பாணியும் சோத்தோ தவித்தோ பார்த்தும் பார்த்தாலும் சென்று கொண்டிருந்த போதிலும் பிற்காலத்தில் அவர்களிடையே உண்டாகப் போகும் கெளுங்கிய பந்தத்தைப் பற்றிச் சிந்திப்பது அறிந்தவர்களில்லை.

சங்கக் கிபெயில் டிபன் சாப்பிட்டு விட்டு கைவிட ஆய்க்குத் திரும்பிக் கொண்டிருந்தான். அதே சமயம் சாங்கப்பாணியும் கிதாவா சரி கெட் தெருவை சோக்கி கிதாத்தவந்து கொண்டிருந்தான்.

இதற்கிடையில் பிரேதங்கள் சமயம் கலியாணம் செல்லும் ஞாநக அழகர்களை இரண்டு வரகைழப்

பழக்கம் உரித்துத் தின்று விட்டுத் தோஷம் அந்த கடை பாகவதியைப் போட்டு விட்டுத் தன் அருள் பெருக் கொண்க. அறிவாதவனாய், அங்கு உயிற்றுப் பிழைப் பிற்காக, அடித் தோண்டி மெய்க் கத்திய வண்ணம் போங்க் கொண்டிருந்தான்.

வழக்கம் போல மைதிலி, பிரோஷ் ஷா மெத்தா தோட்டைக் கடத்தி எதிர்ப்புறத் திவள்ள மெடைவின் மீது சென்று கொன் டிருந்தான். அப்பொழுது அவன் பின்னும் "டக்டர்" என்று ஓலையிட, அவசரமாக வந்த கொண்டிருந்த சார்க்கப்பாணியின் பூட்டின் அடியி் பாகத்தில் அப்புகை எரிந்து விட்டுப் போன வாகனப் பழத் தோல் அங்குடன் சிக்குக் கொண், சில தடவையிற் சார்க்கப்பாணி மேலே விழ, அதே சமயம் அவன் மூன்றாம் சென்று கொண்டிருந்த மைதிலியின் மீது அவன் ஒருவன் தாக்க அவனும் "ஐயோ" என்று அவனிக் கொண்டு எதிர்ப்புறத்திலிருந்த கெதுவின் மூட்டிக் கொண்டு, பிரகண்ட தவறிக் மேலே விழுகிறது விட்டான். கெதுவியின் ஒரு புறத்தி லிருந்து சத்தம் பெருகிக் கொண்டிருந்தது.

"டாம், காண்டென்ஸ்" என்று சொல்லிக் கொண்டு எழுகிற சார்க்கப்பாணி, தன்னுள் தாக்கப்பட்ட ஒரு பெண் சிலையிழந்த மேலே

விடப்பதைப் பார்த்து, சந்தர்ப்பமும் ஒடுக்கம் பெற்றுள். பெரிய கட்டம் கடிவிட்டது.

"ஐயோ பாவம், அடி பவமோ!" என்று சொன் மைதிலிக்காக அனுதாபப்பட்டார்கள். "மக்களே நான் செப்து கொண்டு வந்து விட்டால் என் தலை தெரியாத போலிருக் கிறது" என்று மறைமுகமாகச் சார்க்க பாகவதியை சித்தித்தார்கள்.

"கட்டத்திலிருந்த ஒரு பார்ஸிப் பெண் மைதிலிக்கு முதல் சித்திரை செப்தான். "என்னைப்போயிருக்கா! உடனே ஆஸ்பத் திரிக்கு எடுத்துக் கொண்டு போய்கள்" என்று கட்டத்திலிருந்து ஒருவர் சொல்ல, அந்தக் கணமே சார்க்கப்பாணி ஒரு டாக்ஸியை அமர்த்தி, மைதிலியை மைதிலி ஐரிங் ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு சென்றான்.

தன்மீது என்ன பழி நேர இருக்கிறதோ என்று மனம் கலங்கினவனும், ஆப்பரேஷன் ரூமிக்கு வெளியே சார்க்கப்பாணி சில கொள் ளாமல் மோதும் மேலும் கடந்து கொண்டிருக் தான். பிறகு சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் மைதிலி தனியிடம் கவியிடும் பெரிய கட் டுடன் வெளியே கொண்டு வரப்பட்டு இரு வர்ட்டில் கொண்டு செல்லப்பட்டான்.

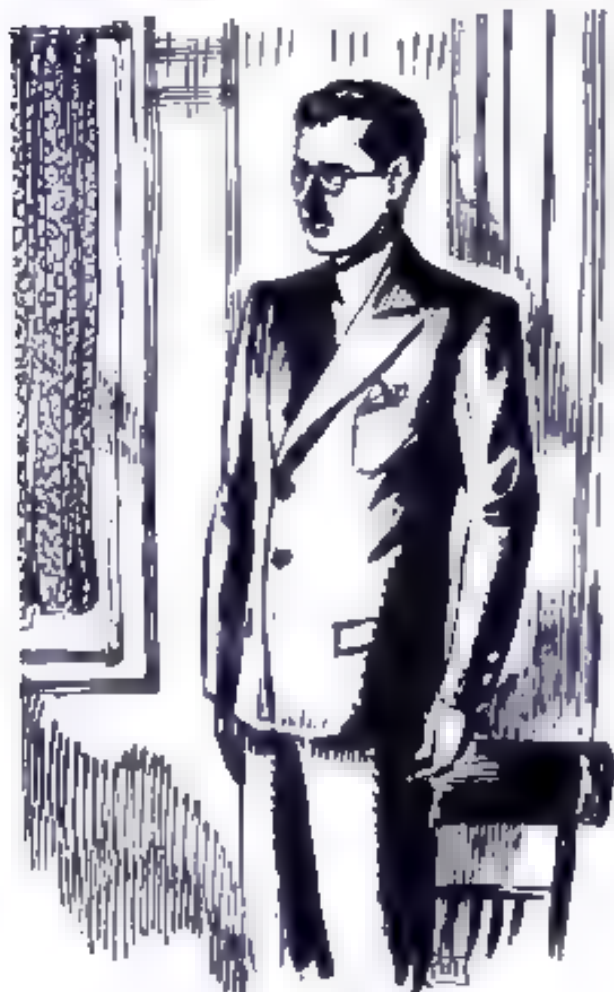
சார்க்கப்பாணி, பரபரப்புடன் டாக்டரை அணுகி, எப்படி இருக்கிறதென்று விசாரித்

தான். அவர் சொல்ப அபாயமில்லை; சரி வரவில்லாம் என்ற சொல்ல, சார்க்கப்பாணி ஒருவாறு மனத்தைத் தேற்றிக் கொண்டு, மைதிலியை ஒரு மூறை பார்த்து விட்டு ஆயினார்க்குத் திரும்பினான்.

மைதிலிக்கு நேர்ந்த விபத்தை டெலி போன் மூலம், சங்கண்னியின் கண்பர் கானுடையவர், 'வாரோ ஒருவன் உக்கன் பெண்டின் அடித்துக் காயப்படுத்தி விட் டானும், மைதிலி ஐரிங் ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போயிருக்கிறார்களாம்' என்று சொல்ல, சங்கண்னா பதறிப் போய் ஒரு டாக்ஸியை அமர்த்திக் கொண்டு ஆஸ்பத்திரியை அடைந்தார். அவர் மைதிலியின் கட்டியின் அருகே நெருங்கவும், அதே சமயம் ஒரு வாரி பன் அங்கிடத்தை விட்டு நேர்ந்த செல் வதையும் கவனித்தார்.

மைதிலி கண்களைத் திறந்த பொழுது தன் தகப்பனார் கைவெயோடு உட்கார்த்து கொண்டிருந்ததைக் கண்டான். முதலில் எக்ஸ்ட்ரெமீட்டோம் என்று அவருக்குப் புரியவில்லை. பிறகு "அப்பா, என்ன... இங்கெப்படி வந்தேன். என் தலையி் என்ன கட்டு? ஐயோ கை வலிக்கிறதே" என்று மூண்டிருந்தான்.

"என் சொன்னால் நீ கேட்பாயா, நேருக்கும் போக வேண்டாம்; வெட்டிக்கும் போக வேண்டாம் என்று சொன் னான். நீ மேலே விழுகிறது விட்டாயாம். வாரோ இரக்க சித்தையுள்ளவர் உன்னை இங்கு கொண்டு வந்தார்களாம்" என்று கருக்கமாக உறிமுடித்தார்.

மீது திடம் ஆயினாக்குத் செந்தராரங்க பாணிக்கு வேறுபே ஓடவில்லை. சரா கமழி லிக்கு சேர்த்த விபத்தைப் பற்றியும், அவன் எப்படி யிருக்கிறோனா என்றும் வேதனையா யிருத்தது. அவன் காலத்திற்குத் தாந்தான் காரண மென்று வலியு கொண்டு அன்று சாயங்காலம் அவனைப் போய்ப் பார்த்து விட்டு வருவோமென்று மனம்பி ஆஸ்பத் திரியை அடைந்தான். மைதிலியின் கட்டிலின் பக்கத்தில் வயது முதிர்ந்த தம்பதியை இருக்கக் கண்டு சந்தித் தயங்கினான்.

அவன் அவளை ஒருங்க ஒருங்க கமழி லியின் கைகள் பிரகாச மடைந்தன. அவன் நோற்றத்ததைக் கண்டு அவன் கைகள் அதிரபத்தால் விரிந்தன. அவன் இருதயம் படபட வெண்டதுக்கே, சத்த ஓட்டம் அதி விசுவாசம் பெருக, அவன் மூலம் சூப்பென்று வியந்தது. இருவர் கைகளும் வலிந்தன. பரிசுவலியை வேகத்தில் கட்டுண்டு பரவா மடைத்தான். அவர்களை உன்னக்களையும் உணர்ச்சிப் பெருக்குப் போக்கி வயிற, இருவர் மனதும் ஒன்று சேர்த்து கிரம மான ஆகாயத்தில் பறந்த திரிவது போல் உணர்ந்தார்கள்.

தங்கையே மறந்த ஒருவரை போருவர் கை கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்த சாரங்கபாணியையும் மைதிலியையும் கை வித்த, தங்கண்ணுயின் சங்கரம் தன் கைவலி எச்சரிக்க, அவரும் விஷயத்தைப் புரிந்து கொண்டு, சாரங்கபாணியிடம் பேச ஆரம்பித்த, அந்த அநரமணி சேரத்திற் குன்றாக, அவன் வரலாறு முழுமையையும் கேட்டு அனலிசை ஆரங்கதமடைந்து. தம் பெண்ணுக்காக அவன் எடுத்துக் கொண்ட சிரமத்திற்குத் தன் உதவியைத் தெரிவித்துக் கொண்டார். அவர் கேட்ட கேள்விகளுக்குப் புண்ணாக தவறப் பதிலுரைத்து அவர் மனதைப் புண்காக்கித் தமையர் செய்த தோடு மங்காமல், வைத்தியர் சேவையு முழு தும் தானே ஏற்றுக் கொண்டதற்குச் சேர்ந்த விடை பெற்றுக் கொண்டார்.

சாரங்கபாணி மைதிலியின் மனவிலிருந்த ஒரு காலியை இடத்தை விடாதித்துக் கொண்டு தன் சினைவு எழுத்து என் அதிகரிக்க, மைதிலியின் சினைவு கொன்றாத தவிப்பை அதைப் படுத்தினான். அதே போல் மைதிலியைப் பற்றிய சினைவுகள் அவன் உணர்ச்சித் தியாயித்தன.

மீதுதான் ஆஸ்பத்திரியை விட்டு நீங்கி, வேறுக்குச் சேர்த்த பின் அடிக்கடி சாரங்க பாணியைச் சேர்த்துப் பரம்பர எட்டை வளர்த்துக் கொண்டு வந்தான்.

இவர்களை இப்படி யிருக்கையில், சாரங்க பாணியின் தம்பையார், தம் பிள்ளையின் விவாக விஷயமாக யிஷயம் சித்ததை காட்ட வாரார். காரணம் அவர் மனைவியின் எச்சரிப் புத்தான். அவளை எப்படியாவது மன மோடையில் பார்க்க வேண்டும் என்று அந்த அம்மான் ஆவல் கொண்டார்.

இந்தச் சமயம் பார்த்துச் சாரங்கபாணி, மைதிலியைப் பற்றி, அவன் குடும்பத்தைப் பற்றி, அவளுக்கு சேர்த்த விபத்தைப் பற்றி பெல்லாம் தன் தண்பனாளுக்கு எழுதினான்.

சாரங்கபாணியின் தண்பனார் வெகு முற் போன்ற கொண்களோடு கொண்டுவராத வாய், அவன் மனசை விசாரித் தங்கையை மனம் புரியத் தனக்கு யாதொரு ஆட்சே பனையும் இல்லை பென்றும், எந்தரும் மைதிலியைப் பார்க்க ஆவனவிற்குத்தே தென்றும் பதில் எழுதினார்.

அக்கக் கடிதத்தைப் பார்த்த சாரங்கபாணி துக்கினான், குறித்தான், தண்பனார மனமாரப் புடித்தான்.

எதிர்பாராத அதிருஷ்டம் தங்கண்ணு யின் குடும்பத்திற்கு மூன்றாம் தோல்விட பட்ட மெல்லிய நிகழ்வின் பின்னால் சேர்த்துக் கொண்டிருந்தது.

ஒரு கை வெள்ளிக்கிழமை. சாரங்கபாணி டெலிபோனின் மூலம் தங்கண்ணுயிடம் தானும் தன் தாய்தந்தையரும் பெண்ணைப் பார்ப்பதற்காக வரப்போகிறே மென்று அறிவித்தான்.

தங்கண்ணு அப்படியே அந்தப் போனார். ஆபீஸை விட்டு இரண்டு மணிக்கு மைதிலி விட்டுக்குச் சென்று விட்டார்.

தங்கண்ணு வந்தவர்களை உபசரித்தார். அவர் மனைவி வெகு பரிசுடன் சாரங்க பாணி யின் தாயாரை விசாரித்தான். மைதிலி தன் சேனத்தையத்திலும், சாணத்திலும் அடக்க ஒடுக்கத்திலும் சாரங்கபாணிக்கும் மேலாக அவன் பெற்றோர்களின் மனத்தில் இடம் பெற்ற விட்டான்.

இவ்வளவு தூரம் ஆகி விட்ட பிறகு தங் கண்ணுயின் பணக் கஷ்டம் எங்கேயோ ஓடி ஒளிந்த கொண்டது.

ஒரு சபை முடிந்ததற்கில் ப்ரிமரி மைதிலி யின் கழுத்தில் சாரங்கபாணி மங்கலம் பத்தை அணிவித்தான்.

"என்ன சாதி, இதையும் கட்டுக் கதை என்று சொல்லு!"

"என் சொல்லத்தான் வேண்டுமே....." என்றான்.

"சரி, அது கிடக்கட்டும் இன்னொரு முக் கியமான விஷயம். என்ன வேண்டுமேனோ."

"எனது.....!"

"தங்கண்ணுயும் அவர் குடும்பமும் இப் போழுது இங்கிலா. மார்பினை சாரங்க பாணி கொடுத்த மாரிப் பவத் திலுள்ள 'மோகன் விவாக' லில் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டேன்."

"வாழைப் பழத் தோல் வழுக்கி விட்டா லும் கிட்டது. தங்கண்ணுயின் குடும்பத் திற்கு அதற்குடம் அடிக்கிறது" என்றான்.

"ஏன், உனக்கும் அடிக்கும்...அடிக்கும்... எங்கேயாவது வாழைப் பழத் தோல் கிடந்தால் மிதித்துப் பாடி!" என்று சொல்லிக் கவலையென்று சிரித்தான் சாதி.

100% தூய்மையானது, செளந்தர்ய கைலங்கள் சேர்ந்தது

பாமாலிவ் அழகை எடுத்துக்

காட்டுகிறது

உங்கள் சருமத்தையும்
கத்தப்படுத்துகிறது

புதுமலரின் நறுமணம்
100% கத்தமான
நுரைக்காஞ்சியம்
அதிக காலம்
உபயோகிக்கலாம்

இதர உயர்ந்த சோப்புகளின் 'சாதாரண கவனிப்பை' விடவும் உங்கள் சருமத்துக்கு உகந்தது பாமாலிவ் அழகு முறை. ஆம், இதர உயர்ந்த சோப்புகளின் 'சாதாரண கவனிப்பை' விடவும் உங்கள் சருமத்துக்கு பாமாலிவ் சோப் உகந்தது என்பது 1285 மாதர்களிடம் 36 நிபுணர்கள் நடத்திய சோதனையில் மறுக்க முடியாதபடி நிரூபணமாகி யிருக்கிறது.

பாமாலிவ், அதன் அழகுமுறையைக் கையாளுங்கள். 100% தூய்மையான அதன் மெல்லிய, நறுமண நுரையை தினசரி மும்முறை 60 விநாடிகள் தேயுங்கள். 14 நாள், அல்லது அதற்குள்ளாகவே உங்கள் சருமம் மென்மையும் புதுமையும் பெறும்.

பாமாலிவ் - அழகுக்கு அழகு செய்யும் அருமை சோப்

12. புண் ஆறியது

கொந்தா எட்டைச் சென்றாள். அப்போது தான் குடிலிக்குத் தன் ஒருத்திக்கு மட்டும் அல்ல, தன்னைப் போன்ற அனாதைப் பெண்களுக்கு இந்த இடம் அடைக்கலம் அளித்திருக்கிறது என்பது தெரிந்தது. அதை அறிந்த அவளுக்கு ஒரே ஆச்சரியமாய் போய் விட்டது. மனிதன் புண்ணியமும் செய்கிறானா? ஆதாவதற்குக்குக் கூதாவு அளித்திருக்கிறான்? அனாதைகளுக்கு ஆசிரமம் ஏதாவது இருக்கிறதா? ஆனால் தியவாழ்க்கை வாழ்ந்த பாவப் படுகுழியில் விழுந்த பெண்ணுக்குத் தாய் வாழ்க்கை அருள வாரும் இதுவரையில் ஆசிரமம் ஏதாவதோ, அடைக்கலம் அளித்தவோ முன் வரவில்லையே என்ற எண்ணம் அவள் உள்ளத்தில் எழுந்தது.

இந்த உலகம் புண்ணிய காரியத்தைப் புண்ணிய காரியமாகக் கருத வில்லையா, அல்லது இந்தப் புண்ணிய காரியம் இது வரை இந்த உலகத்தின் கண்ணில் படாமலே இருந்த விட்டதா? தீய வழியில் இறங்கி உடல் வீழ்ந்த உயிர் வாலும் மடமை சிறந்த பெண்களுக்கு, உலகத்தின் பரமமாய் உயிர் வாழவும், உலகத்தோடு கோள் எவரும் தீய வாழ்க்கையைத் தூய வாழ்க்கை வாக்கிச் சென்று வாழவும் உதவுகிற கோடுகள் வேண்டும் என்று ஏன் இந்த உலகத்துக்குத் தெரிய வில்லை? எத்தனை இனங்கள் இதுவரை தீண்டத் தாக்கவயமாகக் கருதப்பட வில்லை? அவையெல்லாம் இன்று தீண்டத் தகுந்தவையாக ஆகி விட்டவையா? இந்த உலகத்திலே வாழும் பெண்களாவான மக்கள் வெறி தவறிய மாதிரித் தெரட்டு இப்போது வாழச் சிறிதும் காணவில்லை; அவர்களை ஒருபுறமாக ஒதுக்கித் தள்ளி இழிவு படுத்தி, தான் ஆனந்தமாய் வாழவும் காணவில்லை. ஆனால் அவர்களை வெறி சிறந்தவர்களாக ஆக்கி விடும்

என்று ஏன் ஒரு தர்மத்தையோ சேர்ந்த வாதியோ முன் வரவில்லை? அவர்களைப் பற்றி ஒரு வாதத்தை என்னும் ஒரு வாதத்தை என்ன வாதத்தையாகச் சொல்லக் கூட அவர்கள் முன் வரவில்லையே, ஏன்? தாழ்த்த சமூகத்தினரின் பெயர்களைச் சொல்லக் கூட அவர்கள் அஞ்சுகிறார்களே, ஏன்? பெண்கள் சொல்லவே கூடும் அந்தப் பெயர்களை, அவர்களுடைய பரிதாப நிலைக்கு இரங்கி அவர்களை உயிர் தூக்கி விடும் பணியில் எங்கே கவனம் செலுத்தப் போகிறார்கள்? தீண்டத் தகுந்தவன், அக்கலிய மதத்தினன், கண்டனன், கொடியான ஆவியவர்களைப் பற்றி வேல்வாய் இந்த உலகம் கவலை எடுத்துக் கொள்கிறது. 'தீண்டத் தகுந்தவனைத் தீண்டத் தகுந்தவனாக ஆக்கு, அக்கலிய மதத்தினனைப் பரிசுத்தப்படுத்தித் தன் மதத்தின் சேர்த்துக் கொள், கண்டனனைச் சமோதரனாகப் பரிசு, கொடியானவரின் தூக்குத் தண்டனையை எடுத்துச் சென்ற அவன் வீழ்ந்து கிடக்கட்டும்!' அந்தெல்லாம் வானவாய்க் கோஷம் போடுகிறது. தன் உரிமையை நிலைநாட்டத் தவிர வேறென்ன. ஆனால் இந்தப் பெண் இளம் என்ன பாவம் செய்ததோ, பூசியவில்கையோ? எல்லாவற்றிலும் சிறந்தவெட்டித் தன்மையாக இந்தப் பெண் இளம் ஏன் இப்படி ஒதுக்கித் தள்ளப்படுகிறது?

சேர்க்கையும் வெறியும் தவறிய பெண் எந்த இயத்தின் சேர்க்கைப்பட வேண்டியவன்?

இது ஒரு சேர்க்கையா? அவளும் மனித இனத்தைச் சேர்த்தவள்தான். அவளுக்கு இதுதவறு என்று ஒன்று இருக்கிறது. இவ்விஷயத்தை மக்கள் ஏன் இப்படி மறந்து போய் விடுகிறார்கள்?

தங்களை வெறி தவறுதலர்கள் என்று கூறி இறமயப்படுத்திக் கொள்ளும் புண்ணியத்தாக்கங்கள் இருதவறுதல்கள் தெரட்டுச் சொல்லப்படும். தவறுத் தாழ்வும் வாருக்குத்தான் ஏற்படுவதில்லை? வாழ்க்கையில் தவறே இழைக்காதவர்கள் யார்? தாழ்ச்சியே உருதவர்கள் யார்? வீழ்ச்சியே பெருதவர்கள் யார்? ஆனால் ஒன்று; முன்னேற வழி கிடைப்பவன் ஈழமேறி விடுகிறான். தன் தவறுதல் திருத்திச் சொன்னார் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படுபவன். திருத்தி எல்லவன் என்று பெயர் பெற்று விடுகிறான். ஆனால் அதற்கு வகையில் வாதங்கள் என்ன செய்வான், பாவம்? வாழ்க்கையில் வீழ்ச்சி என்பதையே காணாத மனிதன் யார்? அப்படி ஒரு மனிதன் என்னும் ஒரு மனிதன் இருக்கிறான் என்று யாராவது வீரம் மட்டும் முடியுமா? வாழ்க்கையில் வீழ்ச்சி என்பதையே காணாதவன், தவறு என்னும் என்ன என்பதையே அறிவாதவன் மனிதனோடு சேர்த்தியே அல்ல; ஒரு வேளை அவனைத் தெய்வப் பிராணி என்று சொல்வ வாமோ என்னவோ? ஆனால் இந்த உலகமே வெறி வாழ்ந்தவர்களின் உலகம்; மனிதர்கள் வாழும் உலகம். தவறே இழைக்காத தெய்வங்கள் வாழும் உலகம் அல்ல.

தேதி தவறுதலாகக் கண்டு சொல்லப்படுகிறவனின் பண விவரங்கள் அவனுடைய உள் எத்திவையே ஒன்றிடுகின்றன. தேதி தவறியவனின் பணவிவரங்கள் பல! அறிவுப் பசுவாக சர்ப்பியமாக அப்பல மாகி விடுகின்றன. இதைத் தவிர இருவருக்கும் இடையே வேறு ஏதாவது வேறு பாடு இருக்கிறது என்றும், அதை தேதி வழி கண்டு வாழ்ப வர்களுக்கும் கள்ளு அறிவிடுகக்கூடும்.

குரீஸி, குரீஸியைப் போல் வாழ்க்கையில் வழி தவறி விட்ட கணக்கற்ற பெண்கள் இவர்களுடைய வீழ்ச்சி வாழ்வைத் தூய்மையிட்டுக் கொடுத்தும், அவர்களை அழிவின் கையில் சிக்கி மூக்கி விடுகின்ற மீட்பதற்கும், அவர்களைக் காத்து சட்டிப்பதற்கும், உயிர் வேலை செய்து மானமாக உண்டு உடுத்தி உயிர் வாழ வகை செய்வதற்கும், நிறை மிக்க கைத் தொழிற் கையிடுகட்டி அவர்களுடைய வாழ்வைப் பண்படுத்தி வாழ்

வாக்குவதற்காகவுமே, பரமன்குதர் 'தர்ம சந்திரன்' ஒன்று நிறுத்திடுகிறார்.

குரீஸி தன் சொக்கைதையப் பரிதாப கரமான குரீஸி சொக்கி முடித்தான். அதைக் கேட்ட சதாசர் அப்படியே அயர்ந்தபோல் உட்காந்த விட்டான். அவனுடைய இருதயம் இளம்பது; உன்மை உருவியது. பரமன்குதரின் பிதற்றக்கூட்க் கிடையே அன்பும் ஆதரவும், தியாகமும் எவ்வாறு இளங்குந்த பரமன்குதரின் கைகள் என்பது சதாசருக்கு அப்பொழுதுதான் சரிவர விளங்கியது.

"இந்த உலகத்தில் குரீஸியைப் போல் கண் கேட்டுக் கதறறெவர்கள் ஒருவரே, இருவரே? பழிச்சாரா; பங்காரிசுக் கணக் கணவரே, அல்லது என்ன என்னக் கணக்கிற் கூடக்கொண்டவரே?" என்று கணக்கிடத் தொடங்கி விட்டான் சதாசர். "அவர்களோடு இந்த உலகத்தில் அவர்களுடைய எண்ணிக்கையும் அனாதைகளுக்காக இருக்கும்" என்று முடிவுக்கு அவன் வர அதுவே தேதி ஆகிக்கொண்டது.

சதாசருக்கு ஏற்பட்டிருந்த காயம் சிக் கிரம் ஆறுவராயினும், அவன் அங்கே உட்காந்திருந்த வேலைகளில் குரீஸியின் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கப்பிரமமாக ஆராயலானான். ஆராய ஆராய அவனுக்கு உலகத்தின் உண்மை உருவம் புலப்பட்டது.

வாழ்ந்தது. அநேகம் பரமன்குதரின் விசித்திர வாழ்க்கை வேறு, அவன் மனத்துக்கு ஒரு இன்பத்தை அளித்து வந்தது; அறிவை விருத்தி செய்து வந்தது. பரமன்குதரின் வாழ்க்கை அவனுக்கு மனமேறும் உற்சியை வளர்த்து வந்தது. தேவதாஸனின் மனம் என்ன வேண்டும், எது வேண்டும் என்று அடிக்கொரு தடவை கேட்டு அவனைப் பரிசுடன் கவனித்து வந்தான். அவனுடைய சொந்த விட்டாரின் உட அன்பு அவன் கவனித்துச் சிக்குகை செய்ய மாட்டார்கள். மனம் அவ்வளவு தூரம் கவனித்த தொடங்கியே, சதாசருக்கு விட்டின் சினைவுகூட வேறு குறையாகவே வர வந்தது.

குரீஸி அவன் கேட்டுக் கொண்டபடி, அவனுக்குப் பாட்டுக் கற்றுக் கொடுக்க ஆரம்பித்தான். அவர சாதகம் செய்வது எத்தனை கஷ்டமான காரியம் என்பது அவனுக்கு அப்பொழுதுதான் விளங்கியது.

செய்து, இதரக் கணியின் ஆறு ஆவன்கு தெரிவாதகாலத்தில் அவன் ஸ்வரம்பெறாததில் சிக்குக் கிளையாக மெத்திருந்தான். சேஷத்திர கணத்தின் கோட்பாடுகளை கிளைவு கவனித்துக் கொள்வது சிறு சாத்திரமான காரியம் என்பதை அவன் அனுபவ வாயிலாகக் கற்று உணர்ந்தான். காம்புக்கு கிளைக்கத் தெய்வம் ஒன்று கிளைக்கிறது என்பார்களே, அந்தப் பழமொழி சாக் ஞான விருவத்தில் மூன்றிலும் பொருத்தவகைக் கண்டான். அவன் ஒரு சாகம் என்று என்ன அது வேறு ஒரு சாகமாக ஆகி விடுவதைக் கண்டான். கண்ட பொழுதுதான் அவனுக்குச் சந்தேகம் கணியின் பெருமை புலனாகியது. எந்த சாகத்தில் எந்த சாகத்தின் சாகை பிரதிபலிக்கிறது என்பதை அவனுல் எவ்வளவு லுபத்தும் பல தடவைகளில் சரியாகப் புர்த்து சொன்ன முடியவில்லை. அவன் 'ப' போலேவென்று பாடுபட்டான் 'த' தன்னைப் பற்றியும் வந்து விடும். சித்திர சாகையிற் ஸ்வரம்பெறும் தாண்டி எட்டாவது ஸ்வரமாக ஒரு சாகம் ஒன்றிலும், அவன் அருள் பாடுபட்டிருப்பாடும் ஸ்வரங்களை வெவ்வேறு குரீஸி வெகு வகுவாகவும் வாகவாகவும் பாடி விடுவான். ஸ்வர சாதகம் செய்யும் பொழுது அவனுக்கு எங்கேயாவது இடமில்லாமல் ஸ்வரம் தப்ப வேண்டுமோ! கண் குத்திப் பாம்பாகக் கவனித்தாலும் தப்புவதில்லை. அதைப்போலவே தேரில் கண்ட அவனுக்கு, அவனுடைய அந்த ஸ்வரத்தின்

குப்பிச்சே எத்தனை மாபெரும் உழைப்பு மலர்த்திருக்கிறது. அகா சாதகம் ஒளிர் திருக்கிறது என்பது ஒருவாறு புலனாகிறது. அய்வளவு காட்டுகும் சந்தேகத்தை வெகு துச்சமாக விளக்கு வந்த அவனுக்குச் சந்தேகம் உண்டாவியேயே மாபெரும் சாஸ்திரம் தான் என்பது தெற்றென விளங்கியது.

பரமான்ந்தரின் அந்தத் தர்ம சந்திரத்தில் வாரும் வேறு பல பெண்களுடனும் அவனுக்குச் சிறைச் சிறை அறிமுகம் பட்டிருந்தது. அங்கே அவன் பாவச் சகதியில் சிக்கிய பல பெண்டுகளைப் பார்த்தான். பாவச் செயல்களில் ஈடுபட்டுப் பிச்சு அழிந்து கொண்டு பல பெண்டுகளையும் பார்த்தான். தியானத்தில் செல்வத் துணிந்த வேறு சில பெண்டுகளையும் கண்டான். உலகம் பலவிதம் என்பதை அவன் அந்த இடத்தில் தீர்த்தவடிவமாகக் கண்டான். சிற்சிலருடன் அவனுக்கு ஏற்பட்ட அறிமுகம் கெருவியை பழக்கமாகவும் உருப் பெற்றது. அவர்களுடன் கெருவியைப் பழக்கி விட்டிய வாய்ப்பிற் பானாக, அந்தப் பாபா மாக்களுக்கும் இருதயம் என்று ஒன்று இருக்கிறது என்பதை அவனுல் கேள்வி கண்டு உணர் முடிந்தது. அது மட்டும் அல்ல; அவர்களுடைய இருதயம் பூப்போன்றது; மென்மையானது என்பதையும் அவன் உணர் முடிந்தது. ஆஷாடபூதி வாழ்க்கை வாரும் குடும்பஸ்தர்களைக் காட்டிலும், சொல்லளவில் சிறி நேர்மை பேசும் கயகாரியப் புலி

களைக் காட்டிலும், கொழுப்பும் கர்வமும் கலந்து உருவான டாம்பிக் புகுஷர்களைக் காட்டிலும் அவர்களுடைய இருதயம் ஈதாப்பு உடையது; இளமிய கபாலம் படைத்தது என்பதையும் அவன் அறிய முடிந்தது.

பம்பாயில் வாழ்ந்து வந்த அவனுடைய கண்பன் இரண்டொரு நடவை அவன் இருக்கும் இடம் தேடி வந்து அவன் தேச நலத்தை விசாரித்துச் சென்றது உண்டு. அம் மாதிரி பெண்கள் சிறைத் திட்டிலே வயது வந்த வானிபன் ஒருவர் தனியாக வாழ்ந்து வந்தது கதாக்கரின் கண்பனின் நேத்திரங்களில் நுபுத்திரிபுக்கு இடம் இன்றிப் பாவப் படு குழியில் விழுவதாகத்தான் பட்டது. கட்டினான் காரணமான அழகிய வானிபன், சோழிந்த பெண்களின் மத்தியில் தனியாக வாழ்க்கை நடத்துவதென்கும் எவருடைய கண்களுக்கும் விபரீதமாகப் படுவது இயல்பு தானோ? அவன் கண்பனின் உத்தத்தில் நோன்றியதை ஒளித்து மறைத்து எவர்க்கு யிவ்விட, சந்தர்ப்பம் வாய்த்த பொழுது நேருக்கு நேர் சதாசரிடமே கூடத் தெளிவாகச் சொல்லி விட்டான். ஆறும் கதாக்கர அதைப் பற்றி அவ்வளவாக அக்கறை கொடுத்ததும் இல்லை. காதில் வாங்கிக் கொள்ளவும் இல்லை.

ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் பரமான்ந்தர் கூட அங்கே ஆஜராயினுந்தார். அவருடைய நடை உடை பாவனையைக் கண்ணுற்ற கதாக்கரின் கண்பனுக்குச் கதாக்கர சீதாமாதியே காலாடி

கனிக் கூட்டத்தில் வகையாகச் செல்க் கொண்டு செட்டுப் போவதாகத் தோன்றியது. பரமனந்தரையும் அவன் கையாடிக் கனிக் கூட்டத்தில் ஒருவராகவேதான் வளர்க் கிட்டான். பரமனந்தர் உயர்த்தை ஒரு பொருட்டாக மதித்தாய்தானே, அவனுடைய அபிப்பிராயத்தை ஒரு பொருட்டாக மதிப்பதற்கு? அவர் பரிப்பதற்கு எப்படி மதித்தான் என்று? அவர் காரியம் உண்டு, அவர் உண்டு காரியத்தில் கண்ணும் கருத்துமாயிருந்தார். 'பரிப்பிரகாரிக் கண்ணிலே தம் கடை, உடை, பாவனை எப்படி காட்டி அளிக்கும்? என்ன அரித்தத்தைக் கொடுக்கும்? எப்பதைப் பற்றி பெயராய் அவர் எப்பொழுதாவது துணிவாவது சித்தித்துப் பார்த்தாய்தானே?

தாரகரிக் கண்பன், தாரகருக்குப் பாவச் செயலின் ஈடுபடாமல் இருக்குமாறு உபதேசம் செய்தான். பாவச் செயலி எப்பது எது, எத்தகையது என்மெல்லாம் தாரகருக்கு அடுக்கி அடுக்கிச் சொல்லிக் கொண்டு போய்க் கொண்டிருந்தான். பரமனந்தரும் அவன் வார்த்தையைச் செவ்வாய் செட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவனைப் பேச்சின் மட்டுமீட வேண்டும் என்று முடிவு எட்டிக் கொண்டு அவர் அவனிடம் பாவத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொடுத்தார். அவர் பாவத்துக்குச் செய்த விவரங்களைத்தான் செட்டு அவன் கவனமில்லாமல் வாய் அடைத்து சித்தும்படியாய் விட்டது.

"பாவமாவது, புண்ணியமாவது? உகைத்தல் பாவம் என்று ஒன்று இருப்பதாகவேதான் எண்ணியிருக்கிறேன். மெய்யானவர்களை, நீதி நேரி சிவந்தவர்களை என்று தன்மையுடைய சொல்லிக் கொண்டு நிற்கிறேன். அவர்களை மனத்தில் உட்கரும் சித்தத்தைத் தவிரப் பாவத்துக்கு இந்த உகைத்தல் தங்கும் இடம் வேறு கிடையாது. பாவம் தங்குவதற்கு இடம் இருந்தால் அங்கு, பாவம் என்று ஒன்று இருப்பதற்கு!" என்று பரமனந்தர்.

"அட! இதைக் கேள் பேசு! விதண்டாவதம் பேசு! இப்படியும் ஒரு பேச்சு? எத்தன் நீச் செயலும் பாவம் என்று தான் அழைக்கப்படுகிறதா?" என்று தாரகரிக் கண்பன்.

"நீச் சொல்வது வாய்தவம், உன் சொல்லும்படிச் சொன்னால் உன் மேலே பேசுகிறேன். என்னைச் செட்டாக் செட்ட காரியங்கள் செய்வது ஒன்றும் பாவமில்லை. செய்வதையும் செய்வதிலும் அந்தச் செட்ட காரியங்களை ஒளித்து மறைக்கப் பாடுபடுவது இருக்கிறதே. அதுதான் பெரிய பாவம், கொடிய பாவம். அதற்குத்தாறிப்போல் உன்னைக்கே அந்தக் காரியத்தைக் கொடுத்தல் என்று சொல்வது, எதைக் கொடுத்தல் இல்லா என்று சொல்வது எப்பது தான். இது மிகமிகச் சீக்கையான கேள்வி. இதற்குப் பதிலை சொல்ல முடியாது; முடியே எப்பட முடியாது!" என்று பரமனந்தர்.

"நீச் செயல்கள் என்று எதைச் சொல்வீரும் எப்பதைக் என்று பிடிக்க முடியாவிட்டால், நீச் செயல்களைத் தவிரச் செய்வதற்குச் செட்டிப்பதற்கு என் வகுக்கப்படுகின்றன? எப்படி வகுக்கப்படுகின்றன?" என்று செட்டாக் தாரகரிக் கண்பன்.

"அரசியல் எப்பதுவென்றும் சுகி. அதற்குச் செட்ட குழப்பிக் கொடுக்கலை ஆதாரமாகக் கொண்டு அரசாங்கம் என்னும் மானிகளில் அந்தவாறும் காட்டப்படுகிறது. அந்த அந்தவாறில் மேல் படம் என்னும் கண்ணிக் கொண்டு மானிகளே மீளாவிடப்படுகிறது. அந்த மானிகளிலே தான் செட்டங்கம் உருவாகின்றன; நிபந்தனையாகின்றன. அப்படியிருக்கும் பொழுது அரசாங்கங்கள் புண்ணியத்தின் சமீபத்தை கண்ண அறியும்? புண்ணியத்தை அந்தவாறாகக் கொண்டு இன்று வரை எத்தன் சமீபத்தியமானவையும் எல்லாப்பித்தி என்னுதர்ப்பார்க்க உறவாய். அதனால் மீளப் பித்தாய்க் கிடந்து உழவாரே. செட்ட நிபந்தனை எடுத்துக் காட்டி அது புனிதமானது என்று சொல்லி அதற்குப் பதங்கிக் கொள்ள வழி தெடாரே.

"ஒரு குறியிட்ட செட்டம் உருவாவதற்கு ஒரு வகையே உரையுண்டிருப்பார். அதுதான் செட்டம் ஏறியிட்டால் அவர் அதற்கு ஏற்றவாறும் புரிந்து செட்டத்தைத் தென் தென்க்கெடு புது விவரங்களை எப்பவார். அவருடைய வாக்கு ஐயம் அவர் வழக்காகும் நிறையவீதும் உண்மையானதாகத் தோன்றும் அளிக்கும். அதேபோல் ஒரு சிறிய வழக்குக்கு சிவடம் வழங்குகிறது என்று வைத்துக் கொள். பல பொய்கள் வைத்துப் பேசுவதன்மேல் சிவவந்ததற்கும் பல அரித்தங்க்கைக்கெல்லும்படியாகத்தான் பேசியிருப்பார். ஏனென்றால் உகைத்தை ஏமாற்றி அவர் அவர்களை பிழைக்க வழி தேடிச் சென்ற வேண்டாமா?

"வழக்கையே வெற்றி கொள்ள வேண்டும் என்று வழக்கு மன்றம் ஏதும் கட்டிக்காரன், வக்கீல்கள் வாக்கு எதுவந்ததையும், சிறியபிதின் மனிலாக்கும் தீர்ப்பையும் செட்டு மிழ்க்கிறதா? அல்லது மதிக்கெட்டுக் கூண்டு ஏறியதற்கு வகுத்திருந்து எப்பதை வர்க்கெட்டாகக்? இம்மாதிரி மனத்தினைப் பித்தாக்கும் சிறி நேரம் முறைக்குத்தான் செட்டம் என்று பெயர். இப்பொழுது புரிந்து கொள்!" என்று பரமனந்தர்.

பரமனந்தர் மூக்க விடாமல் போகிறது தக்கியத்தைச் செட்டமும் தாரகரிக் கண்பனுக்கு. இந்தச் சிறுவர் ஒரு வேளை கொஞ்சம் மறை மறைவாக இருப்பாரே என்று தோன்றியது. அப்படி வீசுகிறார், இத்தம் கைத்திப்பக்காகச் சிறுவனாக, வீசுக்கு செட்டக்கடிய வகையிலே விடுவந்ததை என்னுடைய மிக மிகச் சிறு சாத்தியமான காரியம் எப்பதை உணர்ந்தான். எனவே, அவரை ஏதாவது செய்யும் சொக்கத்துடன்

அவ்விவரமாக ஒரு முறை ஏற இறங்கப் பார்த்துவிட்டுத் ததாசனிக் கண்பன் பேராயக் உட்கார்க்கு விட்டான். அதற்கு கண்ட ததாசனிக் கிரித்தான். ஏனெனில் அவந்தான் பரமனாதனை கங்குலப் புரித்த கொண் டிருந்தானோ! ததாசனிக் கிரிப்பதைக் கண்ட அவனுடைய கண்பன், அவன் இத்தத் துஷ்டக் கிழவனின் கவராக நோவுத்தல் கித்திக் கெட்டு விட்டான் என்று எண்ணி னான். ததாசனிக் காத்து நின்றே வேண்டும் என்று பகவானு மனத்தன் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டு, கண்பன் அங்கிருந்து விடை பெற்றுக் கொண்டான்.

அங்கிருந்து சென்றவனுக்குச் சம்மாரிக்குக் குடியவில்கு. ததாசனிக் விருப்பத்தை வாரிட மாவது சொல்வாவிட்டால் அவனுக்கு உயிரே வேடித்து விடுமென்பதைத் தோன்றியது. தன் கண்பன் ஒருவனை அழைத்த வேறுவாரிட லும் சொல்வதில்கு சந்த வாக்ருத்தத்தம் வாய்க்கிக் கொண்டபின், "ததாசனிக் கெட்ட கவராகத்தின் கடுப்பட்டான். கவராகின்கின் கூட்டத்தில் கலந்து கருத்திழங்கு விட்டான். மனம் போன போக்குப்படி வேல்வரம் கற்று கிருன். ஊர் கத்தியாகத் திரிசெருன். அவன் போய்க் கொண்டிருக்கிற போக்கைக் கவனித் தால் கொடு கவருக்குக் கூட கருச் மாட்டான் போகத் தோன்றுகிறது!" என்று சொல்லி வைத்தான்.

அதற்கு கென்யிப் பட்ட அத்த கண்பன் ததாசனிக் கிங்கு இருக்கி மிகவும் மனம் வருத்தினான். பிறகு ஒரு பெருமூர்க் கிட்டுக் கொண்டே, "பகவானே, நீதான் ததாசனிக் காத்தருள் வேண்டும். இம்மாதிரிக் காரியங் களில் இதற்கு விட்டால், சிறைக் கப்பிதன் எண்ணுகிறாடு மட்டுமா? துக்குத் தண்டனைபு விடைத்தால் கூட ஆசிரியப் படுவதற்கு இங்கியே!" என்றான். வாய் வருத்தம் தெரிவித்துக் கொண்டவதைத் தவிர அவன் வேறு என்ன செய்வான், பாவம்!

நீட்டெனக்கு மேல் வாட்கன் துணை. ததாசனிக் வாயம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஆறத் தொடங்கியது. அவனுக்குப் பரமனாத் தனிக் வாழ்க்கை மிகவும் பிரித்திருக்கிறது; அதுமே மிகவும் உயர்வானதாகவும் தோன் தியது. காரும் இப்படியே வாழ்க்கையைக் கழித்தால் என்ன என்றுகூட அவன் எண்ண வானான். இவ்வளவு வாட்கனாக அத்த வாழ்க் கையில் ஊறி விட்ட அவனுக்கு அப்படித் தோன்றியதில் என்ன விவப்பு?

ஒரு வான் பரமனாதிக் அவனைப் பார்த்து, "உன் உடம்புதான் இப்பொழுது கங்குலக் குணமாகி விட்டதே போகிருக்கிறதே! உனக்கு எங்கேபோவது ஒரு கங்க உத்தியாக மாகத் தேடட்டுமா?" என்று கேட்டான்.

"எனக்கு உத்தியோகமும் வேண்டாம், ஒன்றும் வேண்டாம். என் உங்களுடையே இருக்கிறேன். வாழ்வான் முழுதும் காரும் உங்களைப் போலவே உழைத்து வாழ விரும்பு

சாதிவம் ஒழியும்

நீட்டெனக் அவர்கள் கொண்டு வந்தவன் புதிய கென்யித் திட்டம் சாதிவத்திற்கு ஆக்கமளிக்கும் என்ற அபத்தக் கத்தரன் தவிர வாட்டிக் கிங் பம்பிட்டுன்னது.

கன் வாட்டிக் பெரும் பாலான மக்கள் ஏழை விவசாயிகளும் தொழிலாளர்களும் மூலம். இவர்கள் தங்கள் பாவனையை பன்னிக்கு அனுப்பி கத்தி பெற்றிருக்காராம். ஐந்து வருப்பு முடிவா ழும்க் காலம் பன்னிக்கு அனுப்ப முடியாத நிலையில் இருக்கின்றனர். காரணம் தங்கள் தொழிலுக்கு உதவியால் கப்பல்களை விட்டு வேலையில் கணம் கொடுத்த கண்கள் என்னும் கொள்வீதே பாலும்.

இந்த கண்கள்தான் விவசாயிகள் தொழிலாளர்கள் குடும்பத்தில் உள் குழந்தைகள் என்ற குழைப் பட்டியில் தங்கள் கவி வாழ்வை ஒடித்துக் கொண்டு அவிபுறவாயின. உட்க் உழைப்பை கிரும்பாத கூட்டம் தங்கள் பிள்ளைகளைக் கவிவீதித் தித்க்க் செய்து உயர்த்த பதவி களைக் உயர்த்தி உயரிய வாழ்வு வாழ்த்த உத்தது; தங்கள் பதவிக் காரணமாகப் பரம மக்கள், மக்களாக மறித்து எஞ்சப் போக்த ஏமாத்த வேலுபால் மறையும்காக் கண்டல் கூடவிக் உத்தி வத்தது படித்த கூட்டம். இத்த கார க்க் போய்க் கருத்துகித்தித் சாதாரண தொழி லாளர், விவசாயிகள் கிட்டுக் குழந்தைகளும் உய ரிய நிலையில் தங்கள் தாய் தந்தையருக்குப் பாதி வேலையில் உதவி செய்த மிதியுள்ள தேர்த் திக் கவி கத்தித் கிவ பண்புபெறு சாதாரண வாழ்க்கைக்கு இப்படியே திட்டம்.

இவர் பரமனாத உண்கத்தியே தொழிக் அறிவை கூட்டுவதில் மூலம் தொழிலிக் உயர்வு. தாழ்வு பாராட்டிக் கூடாது என்ற எண் ணத்தோன்றி, சாதிவத்தைச் சாடிக்கும் கருத்தை வளிக்க இத்தத் திட்டம் பெரிதும் உதவுகிறது.

கன்னா மண் வக்கோகவும், கன்னா மண் கெண்டாசவும் கற்பாட்டுமித்தத்திட்டத்தாக பரம மக்களைக் வாழ்க்கைப் பொருளாக உயர்வு கற்பட்டு அதன் மூலம் சாதிவம் சாடிக்கம்பும்.

சுட்டி 29-7-32 ஏ. எம். ஸுரதாராசு

இதற்கு. தவறு செய்த உங்களுக்கு கத்தாசன வா இருக்க எனக்கு அதுமதி அளிப்புக்கள்!" என்றான் ததாசன.

"அங்குறக்கு என்னவோ, என் கட்டாசு படுவாகப் போகிறேன் என்று கொள்ளுயி! என்னை இருத்தால் உனக்கு எங்கே காசு விடைக்கும்! என்னைக் கேட்டால், கிழம் என்னைப் போல் வாழ்க்கை கூடத்த என்று என் உனக்கு ஒரு காரும் ஆகிராசனை கூற மாட்டேன். தெரித்ததா?" என்று கொ ளு பரமனாதிக்.

"என்?"

"ஏனா? மூதனில் கத்தருக் கக்கிப் போல் உட்க் வேண்டும். உன் உடம்பு அப்படி கிங்கு; பூப்பொன்றிருக்கிறது. கத்தாசனக் கட்டிதும் கருணமாக இருதயம் வேண்டும். உன் இருதயம் அப்படியில்கு, உன் இருதயம்

சொம்பையும் இவ்வெத: உருவிவிடக் கூடியது. நீ என்னதான் நினைத்தும் உன்னும் ஒரு கொலை செய்ய முடியாது. எதிர்பின் மார்பில் சுத்தியைப் பாய்ச்ச முடியாது. கழுத்தை இரண்டு தண்டாக்கும் வேகத்தில் வான விச முடியாது. உன்விடம் ஒரே ஒரு குணம்தான் இருக்கிறது. அது என்ன குணம் என்று சொன்னால் கோபித்துக் கொண் வதாவிருந்தால் சொல்ல மாட்டேன். கோபித் துக் கொண் விடுவதற்கும்தான் தான் சொல்ல வேண்டும். அந்தக் குணம் என்ன தெரியுமா? உனக்கு என்னுடைய அழகம் தெரியுமா? ஆனால் அழகம் தெரிந்திருந்தால் மட்டும் போதாது. ஏனெனில் அழகமே அனைத்தும் ஆகிவிட முடியாது. பாரீ! இன்னும் நீ உயக அது பங்கத்தைப் பெறவில்லை. இனித்தான் பெற வேண்டும் உயக அது பங்கத்தைப் பெற்ற பின்னும் நீ என்ன வாழ்க்கை போன்ற வாழ்க்கையைத் தேர்ந்தெடுக்கத் துணிந்தால் உன்னைக் கடுக்க வாருமே முன் வர மாட்டாய். உன் வாழ்க்கை கம்பிக்கைபற்ற தாவி விட்டால், என்னை விடுவது வைத் துக் கொண், அதற்கு முன் என்னைப் பற்றி எம்மரிக்கவே எம்மரிக்காதே!" என்று போதனை சொந்தப் பரமான்னத்தி.

பரமான்னத்தி உறுவது அவ்வளவும் கதா கருக்கு உண்மையானதாகவே பட்டது. அவ்விடத்தில் உதரகமும் உணர்ச்சியும் ஒன்றையொன்று மேலிக் கொண்டு பெருக் கெடுத்து ஒடிக்கொண்டிருந்தன. அவன் பணக்காரனாக ஆக விரும்பினான். அவன் மனோமாயுக்கு இன்பம் சேர்ப்பிக்க விரும்பி னான். 'முதலில் மனோமாயின் காலடியளில் பணத்தை அரித்துக்கொண்டு போய்க் குவிக்க வேண்டும். அப்பிறகுதான் மற்ற எல்லாக்

காரியங்களும்!" என்று எண்ணியிடத் தொடங்கி விட்டான்.

ஆனால் அவனுடைய மனோமாய எங்கே வீருத்தான்?

மனோமாய தனக்காகத் தன் வரவை வயி் மேல் விழ வைத்த வண்ணம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டு உட்கார்க்கிறப்பதரகவே கதா கருக்குத் தேடிநின்று. அவன் உன்னத்தில் ஏதோ ஒன்று. அந்த எண்ணத்தை ஆயிர தித்து உறுதிப் படுத்திக் கொண்டும் இருந் தது. சிறைச் சிறை அவன் பணத்தைச் சேர்த்து மனோமாயின் காலடியளில் கொண்டு போய்க் குவிவதாகக் கொட்டு வான். கதாசரீர திடமான பேரக்கத்தைக் கண்டு மனோமாய முதுவலிப்பான். கடைக் கண்ணால் கோடிக்க குறுகவை புரிவான். அவனுடைய உழைப்பு அவ்வளவும் பயன் பெற்றதாக ஆகிவிடும். அவன் ஐம்மே மாரபல்யம் அடைந்து விடும்.

அவன் கற்பனை மேலும் ஓடியது.

அவன் வேறும் குறுகவை மட்டுந்தான் புரிவானா? அல்லது அவனுக்கே கிடைத்து விடுவானா? அதாவது அவனுக்கே சொந்த மானவளாக ஆகிவிடுவானா?

மனோமாயை அடைந்தே த நிருவது என்ற கம்பிக்கையை வயி் எடை உணவாக அதாவது கட்டுச் சாதமாகக் கட்டிக் கொண்டு கதாசர் உயக வாத்திரை செய்வது என்று தீர்மானித்தான். தீர்மானத்தைக் செயலாக்குவதற்குச் செயற்களத்தில் இருங்கி விடுவது என்றும் தீர்மானித்துக் கொண்டு அதற்கான ஏற்பாடு செய்வத் தொடங்கினான்.

ஆனால்.....?

மனோமாய எங்கே இருக்கிறான்?

இக் கேள்வி அவனைச் சுற்றிச் சுற்றிச் சதா வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தது. (தொடரும்)

கல்வித் தொண்டுக்கு உதவி நடனக் கச்சேரி

தமது மயில் நடனத்தினால் ஐரோப்பா, இங்கிலாந்து, அயர்லாந்து முதலிய தோ மக்களை ஆச்சரியத்தில் மூழ்க வைத்த ஸ்ரீ கோவிந்த கோபால் தாய் தாடு நிகழ்பி வீருக்கிறார்.

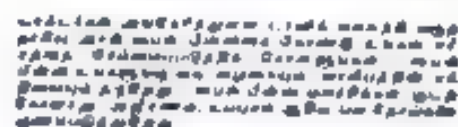
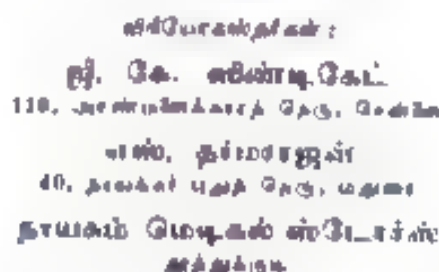
ஸ்ரீ கோபிதாத் அவர்களிடம் தாட்டியக் கலை பவித்த இந்த இளைஞர் ஸ்ரீ சாமிகோபாலுக்குச் சகாவாக மேற்கு தாடுகளில் சுற்றுப் பிரவாணத்தை வெற்றி கரமாகச் செய்து நிகழ்பி வீருக்கிறார்.

அவர் தாய் தாடு நிகழ்பிய பின் தமது முதல் நடனத்தை, 1842ம் ஆண்டில் துவக்கப்பட்டு இன்று வரை கல்வித் தொண்டு செய்யு வரும் ஸேவிக் மெரிஸ் பன்னி ஏழைக் குழந்தைகளின் கண்ணி நிதிக்காக உதவ முன் வந்திருப்பது போற்றத் தக்கதாகும். நடனம் செய்பவர்கள் 13த் தேதி ஐரவது மாலை மணிக்கு ஸேவிக் மெரிஸ் துறையில் (அண்மணிக்காரத் தெரு) தடைபெறும்.

கலையுபயோகம் இத்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு உண்மையான நடனங்களாகக் கொண்டு களிப்பதோடு, ஒரு உண்மையான எட்சிவத்திற்கும் உதவிய்ப்படி கோரப்படுகிறார்கள்.

புலகம்படுத்தும் மனோ ஹம்ஸன்
நதுமன முன்னது.

地址: 廣東省廣州市東莞道 10 號 10 樓 1001 室

கள்ளிக்கோட்டை பண்டிஸ் லிமிடெட்

(இந்தியாவில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது)

விசை ஆபீஸ் : 9, செம்புதாஸ் தெரு, மதுரை-1

டீயான்: 55556

தபால் பெட்டி எண். 1395

தந்தி: KALLIFUNDS

பிற்காலத்திற்குச் சீராகச் சேமிப்பவர்கள்

30 மாதங்கள்

30 சந்தாநாட்கள்

3-வது ஞாயிறு ஏலங்கள்

சந்தா செலுத்த கடைசி தேதி
முதல் ஏலத் தேதி ...

18-9-63 |

உடனே

20-9-63 |

விண்ணப்பிப்பவர்கள்

1. நீங்கள் எங்கிருந்தும் சந்தாநாட்கள் ஆகலாம்.
2. தபால் அல்லது வேறு யார் மூலமோ ஏலம் கேட்கலாம்.
3. சேமிப்பாகக் கருதுகிறவர்களுக்கு குறைந்தபட்ச வட்டி உத்தரவாதம் செய்யப்படுகிறது.

வகுப்பு	மாத சந்தா	30 நாட்கள் சந்தா
C	100	3000
D	50	1500
E	25	750
F	20	600
G	15	450
H	10	300

சமத விதிகளும்
கிபத்திரர்களும்
சோசலிசமயிகள்
பேரிடத்தெளிவான
விவரங்களுக்கு
அனுப்பப்படும்.

(பேர்டால் உத்தரவுப்படி)

எம். வி. வி. சந்தாநாட்கள், மாதாந்திர கட்டடம்.

ஆஸ்திரேலியா, பிரேங்கைட்டிஸ் இருபடல் மற்றும் மூச்சுத் திணறல் 3 நிமிஷங்களில் ஒழியும்

உங்களுக்கு ஆஸ்திரேலியா அல்லது பிரேங்கைட்டிஸ் மிகக் கடுமையானது. மூச்சுத் திணறல், தூக்கமின்மை நமிக் கிழிக்கலா? உங்கள் விவாதி எவ்வளவு தான் பட்ட நாயினும் சரி, மெண்டாகோ (Mondaco) புதிய நம்பிக்கையளிக்கும் மயக்க மருத்து. புனை, இஞ்செக்டன், ஆடமைரை ஒன்றும் தேவையில்லை. குடியிற்ற இரண்டு மெண்டாகோ மிகக் கடுமையான பிரேங்கைட்டிஸ் உட்கொள்ளும் கள் போலும். மெண்டாகோ (Mondaco) எத்தனாடல் பரவி 3 நிமிஷத்தில் திணறலுக்குக் காரணமான கபத்தைக் கரைத்து அகற்றி. கவரத்ததை எகுவாக்கி, முதலிரவியேயே கூட நித்திரை வரக் செய்யும். சிகிச்சாத்தில் அநேக வருட இரவையும, வறுமும் பெருவீரிகள்!

இரண்டு வருடங்களுக்கும் ஆஸ்திரேலியா ஆர். என். ஆர். 40 பவுண்டு குறைத்து, இருமலும் திணறலும் பிரதி இரவிலும் தூக்கத்தைக் கிழித்து. முடிவில் சரவையே எதிர்பார்த்திருந்தார். மெண்டாகோ (Mondaco) முதல் இரவியே ஆஸ்திரேலியா இரவியை நினைத்தி யது — பிரேங்கைட்டிஸ் திரும்பவேயில்லை.

பயன் எவ்வளவு உத்தரவாதம்

மெண்டாகோ முதல் மெண்டாகோ ஆஸ்திரேலியா விவாதினை ஒழிக்க தியற் கையுடன் உதவுகிறது. பயன் இல்லையெல், காரைப் பெட்டியைத் திருப்பி முழு விவாதினையும் திரும்பப் பெற

Mondaco

மெண்டாகோ

காரம். இந்த உத்தரவாதம் உங்களுக்குள்ள பரதுகாப்பு.

★ ஆஸ்திரேலியா ★ பிரேங்கைட்டிஸ் ★ மூச்சுத் திணறல் 3 நிமிஷங்களில் ஒழிக்கிறது

"என்னம்மா, 'பிரின்ட் ஸார்' வா? உங்களை போங்க! ஏய், ஆறுமுகம்! இவங்களுக்கு வேண்டியதை எடுத்துக் காண்பி!"

ஒருவர் பிதாயில் மொர் மூன்று மணி இருக்கும். வானிலே தொங்கிக் கொண்டிருந்த எலியிட்டுதலாயும் தாண்டி வெப்பிலே வெப்பம் கடைத்துத் தாக்கிக் கொண்டிருந்தது. உலுங்காதத் தனிப்பதற்கு வானிலும் பருவத்திலும் தன்னிலைத் தெளித்து விட்டு உங்களை சென்று அன்னதயத் திரைகள் பற்றிக்கொண்டிருந்தன. விளம்பரங்களில் புட்டிக் கொண்டிருந்தேன். புழக்கத்தால் மொகொகை கடைகளைக் கிட்டுப் பிள வித்தியை மெதுவாகச் சுழற்றிக் கொண்டிருந்தவாறில்லாத அளவுத் தாக்கத்தில் ஆழ்ந்திருந்தேன். டெய்லர் பாது எதோ பாவனை உட்காண ஏட்டிக் கொண்டிருந்தேன்.

"ஓம் ஓம்" வென்ற பெண்ணின் பெயரையும் கடைக்கு வெளியே கேட்டது. "இங்கிட்டு வாங்க; சீலர் அடித்தேன் அங்கே இவன் மெதுவாக வந்தேன்!" என்று அழைத்த 'பொய்யின்' வயத் தொழிந்த ஒரு பிராமத்தப் பண்ட உங்களை அழைத்தது. தாக்கி வந்த கடை பிரித்துப் போடப்பட்ட புடவைபோல் வித்திக் கொண்டது.

அரை மணி போத்திற்குப் பிறகு அவமாரித் தனிகள் சேத வந்து குவித்து கிடக்க சீதாலை சட்டிக் கெயித் துணிவோடு, ஒரு தோடி கைரேயுடியும், சரவத் துண்டும் விலை போயின.

வந்திருந்த கட்டித்திடலே நியாயப் பரிசை வடிக் காட்டி அவித்த பெண் என் மனத்தினைப் பெரிதும் கைத்திட்டு விட்டாள். இப்பக்கத் ததிலில் வெப்பப்பட்ட எருப் ஈன அங்கங்கள்; வெப்பெய்துணர் போன்ற மொழி; உதரப் புடவையின் அகன்ற பரட்டி போல் செறித்; கைக் கோக்காலும் குழை போட முடியாத ஆழமான கண்ணின்; கவன வென்ற மொழி; வெண் துணிக் கவிதாங்கும் கண்கள்; சரவம் போலாத உதர்புத் துணியில் 'காப்பியின்' வயத்தத் தைத்தது போல, எடுத்துத் செருப்பிட்ட கொண்டளவைச் சுற்றி மலிகைக் கரம்; 'பிங்' துணியிலே துண்டிக்கப்பட்ட பரவம் போல என்னுடைய மனம் விட்டு விட்டது.

"இந்தக்க, கெய் தட்டியே இருக்கிற அந்தச் செவ்வை எடுக்கப் பரக்கலாம்."—பட்டுப் புடவையின் கவலையு போல அவக் குரல் குவித்தது.

உடல், பரட்டி, தங்க்பு என்ன அங்கம் அங்கமாக ஆராய்க்க அவளுக்கு கை வலங்கித்த புடவை மிகவும் பிடித்து விட்டது. கெய்க் பிடித்து விடுவதைக் கறிவதும் 'அடி ஆத்தா! இம்மான் விடுவா' என்று கத்தித்திட்டு விட்டாள்.

"இந்தக் குட்டி, உனக்கு வேண்டியது! அந்த விடுவிலே செல் வாங்க இங்கு பண்டம் கொட்டிக் கிடக்குதா" வேறுபுறம் சென்று சட்டிக் துணிவைக் கிளிக்கிட்டு வரவருவாள்.....

மிகுவிக்க சொற்களாக குடைத் துணிபோல் அவன் மூலம் இதுண்டு விட்டது. "பெரிவாரே, குழந்தை ஆளாய்விடு. வாங்கிக் கொடுக்க, புடவை கவிய இதைக் கெட்டிக் சரவம், பண்டத்துக்கு என்ன, முதலாளி முதலாய் பிண வாங்கிக் கிடுவாங்க....." என்று அழைக்காய் பரிந்து போயினாள். "உங்களுக்குள்ளே இனிப்பாத்தான் பேசுவீர்கள்" என்று சொல்லிக் கொண்டே அவனையும் இழுத்துக் கொண்டு அப்பால் சென்றாள்.

வானிலே நீண்ட வில் வண்டியில் கட்டும் குறித் கொண்டது. அவமாரிக்குப் போன ஐயுறியோலும்,

அவரும் அதற்குக் கைத்திட்டு விட்டாள். மிகும் கடைவிலே பழைய அகலி. டெய்லர் கெய்க் துணி இக்கைப் பரவம் பரவமாக வெட்டிக் கொண்டிருந்தாள். அந்தப் பெண் போக்கித்தெடுத்த புடவைகைப் புறமாக எடுத்துவைத்தேன், வித்தியை ஆவிடலாய் இருக்க. ஆக வித்தியையும் போலாத உத்தரவாதமாக வெட்டிச் சரவம் போல், அவளது கவன கிளவுமட்டு என்ன என்னத் ததில் விட்டு அவைகொடுக்க!

".....முத்துமாரி, அந்த 'கோ பாக்'மீலே இருக்கிற துணியை எடுத்து விட்டு நேற்ற வந்த கைத்திட்டு ஐயுறியை அடுக்கி வை....!"

இதன் ஒரு வார்த்தை எழித்து கிடுவாங்கலாக கிணர் பொன்னுமாரி பிண்கைப் பரக்கச் சென்றிருந்தேன். வகுத் கைதரம் முடிந்தபின்னர் பெண்க் கொண்டிருக்கலாய் விட்டிக் துணைத் பெரிவாரை 'இவருதான் இந்த ஒரு அங்கம் பிண்க' என்று அறிமுகப்படுத்தினார், பொன்னுமாரி. "தம்பி வாரு, சரவங்கு கவல்கு கடைவிலே கெட்டாய்வினே இருக்குதே!" என்று அவர் கறிவதும் எனக்கு கிளக்கி விட்டது. மூக்கு கடைக்கப் பெண்ணுடன் கிணம் சென்ற மூலிகை தாக்க, அவர்.

பிறகு அவர் என்னை விடவே இல்லை. அவளது இவ்வத்திற்கு இழுத்துச் சென்று ஊர் உபாசம் சென்றார். பரவாரை புடவைகையப்போல் அவர் பெண்க் வளர்க்கு கொண்டே போய்விற்று. கைமாரிக்கட்டிக் துணி கிடைப்பது மாதிரி கண்களுக்கு அப்பாவித்த அந்தப் பெண்ணின் கை கிளக்கக் குறி குழை எனக்குக் கெட்டன. அத்தகுப் பிண்க் கிணர் கிணர் சென்றதும் பண்ட வகு துக்கு அடிக்கடி கை போவதைக் கண்டு என் முதலாளிக் கொஞ்சலிமாரைப் போய்விட்டது!

சுத்திரத்தில் அருகிலே கிணர் பெண்க் ஆரம்பமாகி விற்று. "எனக்கு ஆகியோரை எதையுமில்லை. முதலாய் வயம் ஒத்ததன்..... இருக்காள்"

சுதந்திரமற்ற குடியரசு!

ஜெயமணி

இரும்புத்தாதுக்கு உட்பட்ட பல நாடுகளைச் சுற்றிக் கொண்டு இப்போது விதவானியாவுக்கு வந்துள்ளோம். பாண்டிக் கடற்கரையில் உள்ள சோலியத் குடியரசு என்ற விதவானியா. ஸ்டீயியா, எஸ்டோனியா இந்த மூன்று நாடுகளும் 1940-ம் வருஷத்திலிருந்து சோலியத் யூனியனைச் சேர்ந்த குடியரசுகளாக இருந்து வருகின்றன.

விதவானியா ஒரு காலத்தில் சக்தியும் பெருமையும் வாய்ந்த பெரிய எம்ராஜ்யமாக இருந்தது. அது கருங்கடலிலிருந்து பாண்டிக் கடல் வரையில் பரந்து விரிந்தது. ஆனால் இன்று அது ஐரோப்பாவில் உள்ள மிகச் சிறிய நாடுகளில் ஒன்றாக இருக்கிறது.

ஐரோப்பாவிலேயே விதவானியா பாஷாநான் மிகப் புராதனமானது. பாஷாநான் அப்போதாத் கப்போது எப்படி மாறுகின்றன என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்காக அபுனாக்கன் விதவானியர் பாஷாநான் ஆராய்ச்சி செய்வது வழக்கம்.

இன்று பல வெளிகாடுகளிலும் ஏராளமான விதவானியர்கள் இருக்கின்றனர். அமெரிக்காவில் மாத்ரிசம் இருபது லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட விதவானியர்கள் சக்தியை வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

விதவானியர்களும் சிரேக்கர்களும் ஆரியர்களின் வழி நோன்றியவர்கள் என்று சில சரித்திராசிரியர்கள் கூறுகின்றனர். ஆதியில் ஆரியர்கள் காலப்பின்பு கடற்கரைப் பிரதேசத்துக்கு அருகில் வசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பிறகு அவர்கள் பிரித்து விரிவாகப் பிரபல விதவானியாவுக்கும் சென்றதாகப் பிரபல ஐரோப்பிய சரித்திராசிரியர்கள் குறிப்பிட்டுக்கொள்ளர்.

பத்தாயது நூற்றாண்டிலிருந்து விதவானியா மன்னர்களின் ஆட்சியில் இருந்து வந்தது. 1880-ம் ஆந்த நாட்டில் அரசு செலுத்திய டிபுக் தொகையோ, போவந்து தானி நெறப்பிக்கை மணம் புரிந்து கொண்டார். அதிலிருந்து நாளுக்கு வருஷ காலம் வரையில் போலாந்தும் விதவானியாவும் அவர்களுடைய ஆட்சியில் இருந்து வந்தது.

ஆனால் 1795-ம் விதவானியா பூகோள பதத்திலிருந்து மறைந்தது. அந்த காலகால ருஷ்யாவும் ப்ரஷ்யாவும் பங்கு போட்டுக் கொண்டு விட்டதே அந்தகால விபரீதத்துக்குக் காரணம். ஆகும்.

ருஷ்யாவில் ஏற்பட்ட புரட்சிக்குப் பிறகு விதவானியா பொதுவுடைமைக் குடியரசாகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. எனினும்

மேற்படி சர்க்காரை விழ்த்துவதற்கு வேச நாடுகள் ஜேர்மன் துருப்புகளை உபயோகித்து வேந்தரி பெற்றன.

அதன் பின் அந்த நாட்டில் ஐந்தாய்க அசியல் திட்டம் அமுலுக்கு வந்தது. 1920-ம் ஆண்டில் விவ்று நாள் உட்பட விதவானியாவுக்குச் சேர்ந்தமான சில பிரதேசங்களை அடுத்துள்ள போலந்து கைப்பற்றிக் கொண்டது.

இரண்டாவது உலக மகா யுத்தம் ஆரம்பமான போது ஜேர்மனி விதவானியாவைச் சேர்ந்த மிமெல் பிரதேசத்தைக் கைப்பற்றியது. மிமெல் விதவானியாவின் மூக்கியத் துறைமுகம் ஆகும்.

அப்போது ருஷ்யா கிழக்குப் போலாந்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டதால், விவ்று நாள் மறுபடியும் விதவானியாவுக்கே திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டது.

அவ்வமயம் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தின்படி விதவானியா எங்கிலாந்த தான் பாதுகாப்பதாக ருஷ்யா உறுதி கூறியது. அதற்குப் பிரதியாக, விதவானியாவில் ருஷ்யா ராணுவ தளங்களை அமைத்துக் கொள்வதற்கு விதவானியா சர்க்கார் இசைந்தனர்.

பிறகு கடந்த பொதுத் தேர்தலில் விதவானியா ருஷ்யாவைச் சேர்ந்த பிரதேசமாக இருப்பதற்கு விதவானிய மக்கள் துரதிர்ஷ்டவசமாக இசைந்து விட்டனர்.

1941-ம் ஜேர்மன் துருப்புகள் விதவானியா மீது படையெடுத்து, அதை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டன. பிறகு 1945-ம் ஆந்த நாட்டை ருஷ்யா ஜேர்மனியிடமிருந்து மீட்டது.

அப்போதுதான் விதவானியா ருஷ்யாவைச் சேர்ந்த பதினாறு குடியரசுகளில் ஒன்றாகியது. எனவே, விதவானியாவை ஒரு சுதந்திர நாடு என்று கூறுவதற்கில்லை.

முப்பதாவதாம் சதா மையம் பரப்புகள் விதவானியா, மங்கன் இல்லாத எம்வெனிப் பிரதேசமாகும். மிகச் சிறியதான அந்த நாட்டில் இரண்டாவதாம் ஏரிசுளுக்கு மேல் இருப்பது அதன் விசேஷ அம்சமாகவும் கபிச்சத்துக்குக் காரணமாகவும் இருக்கிறது.

விதவானியாவில் உள்ள ரதிகள் எல்லாம் மறைந் காலத்தில் பலிக் கட்டியாக உறைந்த விடுகின்றன. ஆனால் கோடை காலத்தில் அவ்ரு ஏராளமாக மறை பெய்வதால், பூமி மிகவும் செழுமையாகவும் சதுப்புப் பிரதேசமாகவும் இருக்கிறது.

விதவானியா சுரங்கச் செல்வம் எதுவும் இல்லாத நாடு. எனினும் அந்த நாட்டில் உள்ள காடுகளின் மூலம் அதற்கு ஏராளமான வருமானம் கிடைக்கிறது.

எவ்வளவு காலம் உழைக்கிறது...

என்ன

புதுமை

501 ஸோப்புக் கொண்டு சலவை செய்யப்படும் துணி மணிக்ரீடித்துமறப்பதுடன் புதுமையும் அடைகின்றன. இந்த ஸோப்புகள் பார்க்கலாகவும், நெறு தூங்கலாகவும் விற்கப்படுவது தவிர, 501 ஸ்பெஷலுமாகக் கிடைக்கும். இவை பணம் மிச்சப்படுத்துகின்றன. துணிகளை மிகவும் பாதுகாக்கின்றன. வீட்டுச் சலவை வேலையை உங்களுக்கு எவ்வளவோ கலபமாகவும் செய்கின்றன.

501

சலவை ஸோப்புகள்

இவை LPL நவாபுத்கள்

LPL ஆயில் மிக்ஸ் கம்பென் லீமிடெட்

ஆரோக்கியமான
வெண்மையான
பற்களுக்கு

COLGATE
RIBBON DENTAL CREAM

கோல்கேட் ராத்திராங்கை எவ்வாறாவதில் சி. மீட்டர் பாண்டில்
பிரதிவெள்ளத்தினாலும் சிவ வண்ணத்தினாலும்!

மண்டையைப்
பிளக்கும்
தலைவலியா?

ஸாரிடான்
உட்கொள்ளுங்கள்

நினைவுகூர்ந்து எவ்வாறு படுத்த
கொள்வதோ - உட்கொண்ட
பின் பாதகவிளைவுகளும் ஏற்படாது.
ஸாரிடான் வலியை ஒழிக்கிறது!

நிதிபதி ஏ. எஸ். பி. அய்யர்

அவருடைய சக மாணவியைத் தோ தோய்ப வும் குடிவைக்கவன்வன். சென்னை கெடூரி லுள்ள செர்த்த மாணவ - மாணவி வர்க்கு வந்தமைப் போட்டியில் தோ, இருவர் லுத்திக்குத் தோற்றுப் போனும், அந்த காலத்திலிருந்து அவர் இருவருளுத்தியிற் வாக்குச் சாதுரியத்தில் ஒரு மோகம் கொண் டான். இருவருக்கும் பொதுவாகத் தெரிந் துள்ள வண்பர்களின் இயல்புகளில் தோவும் இருவருளுத்தியும் அடிக்கடி சர்தித் த வந்தார்கள். செர்த்தியில் ஒருவர்மீது ஒருவர் காதல் கொண்டார்கள். அவர்களுடைய பெற்றோர்கள் உட அவர்கள் இருவரும் உயர்வானம் செய்து கொள்வதற்குச் சம்மதித் தார்கள். அதன்பேரில் 1923-ம் ஆண்டு வெகு விமரிசையாகத் திருமணம் நடத்தேறினார்.

இருவருளுத்தியின் தந்தை திருவாளர் சுப்பிரமணியம், அவருடைய இளம் பருவத் தில் பெரிய புரட்சி வாழியாக விளங்கினார். அவர் தீண்டாமை ஒழிப்பு இயக்கத்தில் முன்னணியில் கின்று பிரசாரம் செய்தார். அவர் இருவருளுத்தியிடம் அடிக்கடி சொல்லி வருவார்: "உடவுள் என்னுள் அவர் ஓய்வோரு மனிதருக்கும்தான் தந்தை. அப் படியில்தான் என்னுள் அவர் யாருடைய தந்தையுமில்லை. மனித குலத்தின் தந்தை வென்றும், மனிதர் யாவரும் சாந்தர்கள். அவர் மனித வர்க்கத்தினர் எல்லோருக்கும் தந்தை யல்லவென்றும் நாம் மிக வர்க்கத்தின் சிபா யத்தைக் கடைப் பிடிப்போம். நாம் வரும் கோருவர் எழுத்தை தெரிந்து கொள்ளப் பார்ப்போம் என்று இருந்தாலும் தீண்டாமை என்பது நிரீது தரிமத்துக்கு ஒரு கணக்கம். சந்தை அளவணப் படுத்துபவர் களின் காலடியில் விழுந்து வளங்கும் படியும், தஞ்சை சந்தைச் சாணமாடத்த வர்களை அவமானப்படுத்துப்படியும் நிரீது தரிமம் ஒருவரையும் கூறியிருக்க முடியாது. தவறிய போல் அத்தகைய அபிப்பிராயம் வைத்துள்ள நிரீது தரிமம் உடனே சர்தி திருத்தியாக வேண்டும். அல்லது அது உடனே அதிப வேண்டியதுதான்.

"மற்ற மதத்தைச் சேர்த்தவர்களையும், நிரீது மதத்தையிட்டு இல்லாமலிய மதத்தை யும் சிறிந்தவ மதத்தையும் தழுவிவர்களையும் மிக்க அன்புடன் நடத்துவோது. ஆனால் தன் மதத்தைச் சேர்த்தவர்களை மிகவும் வேல மாக நடத்துவதற்கு இரீது நிரீது மதம்"

அவர் காலத்தில் ஹரிஜனங்கள் அகரணா ரத்தில் துறைய அனுமதித்தார். அவர் நம் வீட்டில் ஹரிஜனங்கள் சர்திவர்க்கவும் அனு மதித்தார். விருகு வெட்டவும், கரை வேல வும், கைத்திரிந்து தண்ணி இழுக்கவும் விவரித்தார். ஆய், இரீதென்கைகளினும் அவ ருடைய உறவினர்களும் உன்னு் பிராமணர் களும் அவர் மீது கோபம் கொண்டனர். அவரிடம் பல ஹரிஜன வேலாபர்கள் பரம்பரை பரம்பரைவாக வேல செய்த வர்களர். அவர்களில் ஒருவந்தான் பெரி

யாண்டி. அவனைப் பற்றி ஏராளமான கட்டுக் கதைகள் உண்டு. ஒருதடவை திருவாளர் சுப்பிரமணியத்தின் விசேஷி ஒரு வன் அவருடைய தென்னர் தோய்பிற் நுகழ்ந்து தாதுதேங்காக்கித் திருடி விட் டானும், உடனே பெரிபாண்டி அவர்களை தோட்டத்தில் ஒருவன் இரவு நுகழ்ந்து ஹரிஜன தேங்காக்கிப் பறித்தானும், மத்தெரு சமயம் வயதுக்குத் தண்ணிர் பார்க்கவது சம்பத்தமாக ஏற்பட்ட தகரா றில், சுப்பிரமணியத்தின் விசேஷிகள் அவரைக் கொல்லப் பார்த்தார்கள். அப் போழுது பெரிபாண்டிதான் கடுமிய் புகுந்து கொலை விழாமல் தடுத்தத் தனது எஜமான கைக் காப்பாற்றினான்.

இருவருளுத்தியின் உயர்வானத்துக்கு, பெரிபாண்டியும் அவன் மனை கிண ஆண்டியும் சேர்த்திருந்தார்கள்.

உயர்வானத்தின் போது ஒரு வயதில் குடுக்கை தோலின் தரிசுதையிலிடம் "அவர்களை தீண்டத் தகாதவர்கள்" என்று.

"ஆனால் அவர் அவர்களைத் தோடுகிறார். ஆகவே, அவர்களை தீண்டத் தகுந்தவர்களா விட்டார்கள்" என்று சிரித்துக் கொண்டு உறியார் அந்த டாக்டர்.

"நாம் எப்படி அந்தக் கீழ்ச் சர்தி ஹன் கனுடன் கைத்து பழகலாம்?" என்று அந்த வயதில் மனிதர் மறுபடியும் கூறினார்.

"அவர்களை எம்முடன் இயல்புகில் காழ் வதனும் நானும் அவர்களுடன் கைத்து பழக வேண்டியதுதான். ஏன் சிங்கம், கால்சன், எலிகன், பம்பிகன், கரப்பான் பூசிகள் இவற்றுடன் விட்டதும் வெளியிலும் பழக வில்லையா என்று? பிணர் மனிதர்களில் மட்டும் ஒரு வெகை ஒதுக்குவானை? அவர்களை உடம்போதும் எம்மோ சத்தம்போல் சிவப்பு சத்தம் தானே பார்க்கிறது" என்று கூறிய பெர்கை அத்துடன் முடிந்தார்.

கிவ்வானமான செ காட்கனிவேயே தோ தன் உணவரிடம் போய்ச் சேர்த்தான். அவர்களை எப்போழுதும் இணைசீராமல் அன்போக்கியமாக வாழ்ந்து வந்தனர்.

ஆறு மாதத்துக்குப் பின்னர் அவன் தன் மாமனார் காரை ஒட்டக் கற்றுக் கொண் டான். ஆனால் அகரணாபாக்கி கற்றுக் கொண்டான். தோவும் என் ஒட்டக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று விருப்பினும். எனவே அவனைத் தன் பக்கத்தில் உட்கார வைத்துக் கொண்டு கார ஒட்டக் கற்றுக் கொடுத்தான். காரில் தன் இரு கைமத்தனி மாரையும் உட்கார வைத்துக் கொண்டான் இருவருளுத்தி. இப்படி ஒருவன் எல்லாம் கழிந்தது. தோவுக்கு ஓரளவு கார ஒட்டத் தெரிந்ததாகவும் தோன்றியது.

ஆகவே அந்த நான் கார ஒட்டக் தோ முற்பட்டபோது இருவருளுத்தி கற்று அரி தந்தவாக இருந்தான். அவன் தோய்பவும் வேகமாக மோட்டார்க் காரைச் செலுத்தி

துள். இப்படி வேலமாகப் போய்க்கொண்டிருந்தபோது, அந்தச் சாலை மூடிக் கன்று வந்ததது. அந்தத் திருப்பந்தைக் கண்டதும் அவன் வகைக் வேல வேலத்தன் போயின. காச வேலமாகத் திருப்பி எதிரில் இருந்த தங்கிக் கம்பத்தை நோக்கி வந்ததது. தோ இதைக் கண்டு பயத்த 'ஓ' வென்று அலறினான். இருஷ்ணமூர்த்தி ஓரே கவலா மண்டத்தான். இந்தக் கவலாத்தில் பிரேக் போட்டுக் காணா விருத்தவதற்குப் பதிலாக 'அக்ஷிஸேரேட்ட'ரை அழுத்தி விட்டான். அதன் விளைவாகக் காச இன்னும் வேலமாகச் சென்று தங்கிக் கம்பத்திலேயே பயங்கரமாக மோதியது காலுக்கு மூன்று பிஞ்சுக்கும் கண்ணாடி கண்ணாடிகளாக உடைந்து சிதறியது. அகில சிவ கண்ணாடித் துகள்கள் இருஷ்ணமூர்த்தியின் கணத்திலும் மூகத்திலும் குத்தி சத்தம் கவறிவாக்கி விட்டன.

குழந்தைகளும் தோவும் வலமுறையில். ஆனும் தோ திக்பிரமை பிடித்து சிங்கும். அவளுக்கு என்ன சொல்வது என்று தோன்றவில்லை. அவன் தங்கித்தானே கொடுத்து கொண்டான். அக்கம்பக்கத்தி விருப்பவர்களை உதவி புரியும்படி கூப்பாடு போட்டான். அந்தப் பக்கமாகச் சென்று கொண்டிருந்த மானவர்களை சிலர் ஓடி வந்தார்கள். இருஷ்ணமூர்த்தியை நேராக ஆய்ந்ததற்கு எடுத்துச் சென்றார்கள்.

அக்கே டாக்டர் இருஷ்ணமூர்த்தியைப் பரிசோதனை செய்தார். தாடைலில் ஏற்பட்டிருந்த காயம் வாய் வரைக்கும் ஆழமாகப் பதிந்திருந்ததைக் கவனித்தார். இந்தக் காயத்தை இப்படியே விட்டு வைத்தால் உயிருக்கே ஆபத்து விளைவிக்கக் கூடியதாகப் போகலாம் என்று பயத்தார். அவர் உடனே இருஷ்ணமூர்த்திக்குக் குணோதபாரம் கொடுக்கத் தீர்மானித்தார். அப்போதுதான் கண்களில் பதிந்திருந்த கண்ணாடித் துகள்களையும், காயத்தைத் தடைக்கவும் முடியும். குணோதபாரம் கொடுக்க ஆரம்பித்த போது இருஷ்ணமூர்த்தி இவிய வாசனையை துள்ள்தான். பின்னர் மூக்கத் திறை ஆரம்பித்தது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சிறி விழக்கலானான். தான் என்ற உணர்ச்சியை மறக்கலானான். தனக்கும் உயக்கத்துக்கும் ஏதற்குமே யாதொரு தொட்பும் இல்லாதது போல் உணர்ந்தான். அவன் தனவின் இடது பக்கம் கொவ்வி முடியாத வலி ஏற்பட்டது. மேலு அதுவும் சிந்துவிட்டது. இப்பொழுது அவன் "என் இடது போனும் என்ன? இதனால் யாருக்கு என்ன கஷ்டம்?" என்று எண்ணலானான். இப்பொழுது அவனுக்கு விழங்க வேண்டும் போல் தோன்றியது. 'விழங்குயதாம் என்ன பிரயாதமாக ஆகி விடப் போகிறது? ஒரு வேளை கால் சேத்துப் போகலாம்! அதற்கும் மேலே ஒன்றும் ஆகிவிட முடியாதல்லவா?' என்று தனக்குள் உறிக்கொண்டு விழங்கினான். அப்பொழுது அங்கிருந்த டாக்டர் ஒருவர்,

அவர்க்கு எங்கே?

இக்காலத்தில் இத்தாலியில் கந்துரிலில் மான விக்ரங்குப் போதிய இடம் இடைக்கெல்ல. மூக் காயத்தின் செரி, கதப்பி. கந்துர் என் பாக்டர் கந்துரிலில் பவீந்தவர்களை! அவ்வது தொழில் முறையில் கந்துக் கொண்டாடலாக கம்பகத் கந்துக் கிடுகிடுக வேண்டுமென்ற, மாபுரம் போயும், ஆவாடலார் கோரில் கொடுக்கை, கந்துக் கந்து. இத்தும் கந்துக் கந்துக் போ வேண்டியாகக் இன்று சொல் முடியாத சிறிய இடுப்பதைப் பார்த்திருக்கும். காவேர் மன் அனை கோழி காலத்தில், 1800 ஆண்டுக்கு முன், தொத்துக்கிடுப் பட்டது. இன்றுள்ள அமெரிக்க இத்தாலியில் அந்த அமெரிக்க அமைப்பைக் கன்று விக்காரர்கள். அமெரிக்க தொழில்கள் கம் கட்டிவிருந்த பெருமையாக கம் கட்டுக் கொண்டவாமெய்ந்த. இன்றுள்ள தொழில் மறந்த—கிணைக் கன்று கன் கண்ட வேண்டி பததார். தருகாரியும், செங்கியிலும் கண்ட கன் கட்டிவிடக் கன்றுமே. அங்குள்ள அழகை வேண்டியாகக் இக்காலத்திலுள்ள இத்தாலியில்க்கை போல் முடியுமா? ஏதோய் பெருமன் உட்குத் தட்டியும், ஏதோயும் கெட்டுமே! அமெரிக்க அமைத்த கந்துர் பார்! அங்குடைய மக்களாவது அதனைக் கந்துக்குதல்கம் மூக்குகந்து மாட்டார்களா?

இவ்வகையில் பாய்க்காத தொழிலும் பவீந்து கந்துரிலிக்கு போகும் மானவன் தொழில் துட்டம் அறிந்தவரு விருப்பவன் என்று கம்புலத்தில் தவற என்ன விருக்க முடியும்! கந்துரில் கம்புலுக்குப் 'புலிய மரம் எங்கெங்கும் பூக்கும்' என்று தெரிவிக்கில். கெருதி ஓரிடத்தில் கிவாவக் கந்துர் மானவர்களைப்போ வேண்டியோ, "கிவன் கந்துரிலில் பவீந்து கல்வான் உண்மையாகவென்று சிறித்துக் கொண்டு பிராம்களின் துள்ள கிவார்களைக்கு ஒன்றும் தெரிவாதென்று கிவ்வார்களும். பழக்கவ முகம் பவீந்து அதுபவ கிவ்வா அகாண்டமூண்டு. அகாண்டம் கந்துக் கொண்டு அகாண்டிக்கு உய்க்க விஞ்ஞான அறிவைப் பகிவாதல்கம்" என்று.

ஆகவே, புதிய கன் மூற மக்களுக்குத் திறம்ப அக்க வகைய கம்பகதப் போது மக்கள் காலகடலில் உணர்வார்கள்.

ஆசனேகம் 21-7-53 மு. கவந்தியநாதன்

"குணோதபாரத்தில் வரலாடு விட்டார்" என்று கூறிவது அகாப் பிரக்கருவி விருத்த அவன் காதலில் விழுந்தது. அதற்குள் இன்னொரு டாக்டர் "இன்னும் இங்கு" என்று கூறிவதும் அவனுக்குக் கெட்டது. அவன் உட "இங்கு" என்று கொல்ல விரும்பினான்; கை ஜாடை காட்ட விரும்பினான். ஆனால் அவனால்க்கைத் தாக்க முடியவில்லை.

அவனுக்கு ஒருவிதமான உணர்ச் கோர்வு ஏற்பட்டது. "சேத்துத் தொங்குதால் தவறு" என்று எண்ணம் எழுந்தது. கூடவே வேண்டாம் போலவும் தோன்றியது. அவன் இகாத்தான்: "ஓ சாமா! ஓ இருஷ்ண! கண்ட இக் கந்துத்தி விருத்த காய்பாத

தங்கள். எனக்கு உயிர் பிச்சை அளி
யங்கள். நான் சாகத்தான் வேண்டுமென்
றும் என் மனைவிகளைப் காப்பாற்றங்கள்!"

இப்பொழுது இன்னொரு குரல் பிச்
வருமாறு கூறக் கேட்டார்கள். "என்
அந்தத் தெய்வங்களை இறைஞ்சுகிறாய்! அந்
தெய்வங்கள் என்னும் இறைத் தொழித்து
எத்தனையோ நாட்கள் ஆயினவா! இனி நீ
இயேசுநாதரை அல்லது அக்ஷாலை அல்லது
லாயி பரபாவை வேண்டிக் கொள்."

இதற்குப் பின் வருமாறு பதில் கூறியதாக
அவனுக்குத் தோன்றியது. "என் தெய்
வங்கள் எல்லாம் இறந்தோழிதான் என்றும்
நான் மட்டும் என் உயிர் காழ்வேண்டும்?
ஏனும் இறந்த தொண்டிறன்."

இப்பொழுது 'கரூக்' என்ற யாதோ
சிறித்த சிறப்போலி அவனுக்குக் கேட்டது.
புல்லங்குழுவின் இன்னொரு கேட்டது.
எங்கெந்தோ அமைதி வந்து அவன் உள்ளத்
தில் பதித்தது. அவன் அருகில் உட்கார்ந்த
ஒரு பெண் இயேசுநாதன் விம்மியழைத்
தவன் அவன் காதில் விழுந்ததுபோலவும் அதற்கு,
"அழாதே தோ, இதில் உன் தவறு என்ன
இருக்கிறது? ஒன்றுமே இல்லை!" என்று
பதில் கூறியது போலவும் தோன்றியது.

பிறகு அவன் மயக்க வீணியிருந்து
தெய்வத்துடன் தோளிடம் மேற்கொண்ட
விஷயங்களை வேல்வாய் கூறினான். மேலும்,
"தோ, நமக்கு ஏற்படும் மீசக் கொடிய
துன்பங்கள் எல்லாம் யாசீடம் நாம் அளவு
கடத்த அன்பும் பிரியமும் வைத்திருந்
தெனினோ அவர்களாலேயே ஏற்படுகிறது
பார்த்தாயா! இது அதிசயமாக இல்லையா?
பார்க்கப் போனால், விண்ணக்கப் பட்ட
தூன்பம் நம்மை அவ்வளவாகப் பாதிப்ப
தில்லை; பாதிப்ப தெல்லாம் தூன்பம் வீண
வித்தவர்களின் மனசு-கொக்கம்-என்னாங்-
கிவைதான் பாதிக்கிறது. அந்நாட்டான் தோ
எனக்கு ஆப்பிரேயன் செய்தபோது, என்
மனைவி அருகில் இருக்க வேண்டும் என்று
கூறினேன். இது விடுத்திராமாத் தோன்ற
லாம். ஆனால் பச்சை உண்ணாமல் என்னை
இறுதான். இதையிட ஆச்சரியமானது
என்ன தெரியுமா, தோ! ஒரு மூன்றுமும்
ஒரு தெரிந்தவரும் என்னை ஆப்பிரேயன்
மேனாழியின் மீது விடத்தீர் பிடித்துக்கொண்
டிருந்தனர். பிராமணர் அல்லாத டாட்டி
ஒருவர் எனக்கு ஆப்பிரேயன் செய்தார், ஒரு
பிராமண டாட்டிதான் ஒரு பார்வீ டாட்டிதான்
அவருக்கு உதவி புரிந்த கொண்டிருந்தனர்.

"ஆகவே இந்தப் பாரத தேசம் துலையுந்
திறும் வெறுப்பிற்கும் மட்டும்தான் ஒன்று
பட்டிருக்கிறது என்றில்லை. தொண்டு புரிவ
திலும், அன்பு செலுத்துவதிலும்கூட ஒன்று
பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்க அதிர்
தேன். தோ, அப்பே, உட்கூள் நாமாகத்
தெரிந்து கொண்க உடியதைவிட என்
வளவோ நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன.

என்னை பார் என்று அறிவாதிருக்கும், மான
வர்கள் உடனே ஒரு கணமும் தாமதமின்றி
உதவி புரிந்தார்களே. அவர்கள் அன்புத்
தொண்டை என்னவென்று கூறுவது! நான்
மற்றொரு விஷயத்தையும் தெரிந்து கொண்
டேன். எனக்கே நான் ஒட்டுவதில் நிற
மையோ, எழியோசிற புத்தியோ இல்லாத
போது, உனக்குக் கற்றுக்கொடுத்து விடலாம்
என்று என்மாம் தெரிந்தவன்போல் நடித்
தேனே அதற்கு முற்றுப்புள்ளி விழுந்தது.

"புத்தனாத்தில் படுகாவம் அடைவது என்
றும் என்ன, பொதுவாகக் கூட்டம் என்றும்
என்னவென்பதை எனக்கு அறிவறுத்தியிட்
டது. நான் அழுகிறேன்; ஆனால் நான் அழுகி
ருக்கக் கூடாது. ஆப்பிரேயன் மேனாழிக்குக்
கொண்டு போனபோதும் அதற்குப் பிறகும்
நான் அழவில்லை. நான் அமைதியாக இருந்
தேன். தோ,--உடவுன் மீசப் பெரியவர்,
அவர் நம் குழந்தைகளின்மீது எவ்வளவு
அன்பு வைத்திருக்கிறார் தெரியுமா! அவர்
அன்பு வைத்திருப்பதனாலேயே அவருடைய
குழந்தைகளுக்கு எவ்வித தீங்கும் இத்தகைய
தூரக் கம்பலங்களில் நேரவில்லை. அவர்,
ஒவ்வொருவருடைய தோள்களும் சுமக்கக்
கூடிய அளவுக்குத்தான் பாரத்தை வைத்
தெனார். அவரை அடைய முடியாது. பார்த்த
முடியாது. நான்கு தலைவாசலில் இருக்கும்
போதுகூட அந்தக் கட்டிலைக் காண முடிய
தில்லை. உடவுன் ஓயாமல் ஒழியாமல் நன்
காரியத்தைச் செய்து கொண்டதான் இருந்
தெனார். ஆனால் நாம் உணர்வதில்லை. நான்
மேலே இத் தூரக் கம்பலம் எனக்கு ஒரு
வாரத்துக்குத் தாங்க முடியாத வலியையும்,
மீச விசாரமான வடுவையும் என் மூகத்தில்
ஏற்படுத்தி விடுகிறதென்றாலும் எனக்கு
சொம்ப சொம்ப சந்தமாமலையே புரிந்திருந்
தெனார். என்னுடைய அட்டும் பிரதாபங்கள்
என்னும் இறந்தோழிதான், எனக்கு உண்மை
அறிவு வந்தது. இனி நீங்கள் நீங்கள்
சொய்கள் என்னை ஒன்றும் செய்துவிட
முடியாது. ஏனெனில் நான் மாபெரும்
கஷ்டத்தை அனுபவித்த விட்டேன்.

"இவ்வேழம் நான் மூன்றளவு சுயலக்கார
னாக இருக்க மாட்டேன். முன்னிவிட பாவ
கீட்டும் அன்புடன் கூட்டி கொள்வான்.
பேர்ணாக் குறைத்துக் கொள்வான், காரியத்
தில் கருத்தா விருப்பென். தோ இனி நாம்
இருவரும் நம் கடைசி மூச்சிருக்கும் வரை
அருளுக்காவே எக்காரியமும் செய்வோம்.
ஏனெனில் நாம் என்னும் என்னமெல்
லாம் அந் என்னங்கள். காமோ அந்
கூடவ கருவிகள். அவ்வளவுதான்."

இதைக் கேட்டு வந்த தோவின் கண்களில்
கண்ணிர் தரும்பி வீன்றது. ஒன்றும் பதில்
கூறாமல் அவளை அன்போடு பார்த்தான்.

"மறுபடியும் நான் எப்பொழுது நான்
ஒட்டத் தொடங்கப் போகிறேன்!" என்று
கேட்டான் இருவருமூர்த்தி. (தொடரும்)

தீர்மானம்

ஏழு நாட்களில்
குணமாகும்

இறு நிரில் அதிக சர்க்கரை இருப்பின் **DIABETES** என்று சொல்லப்படும் இப் பயங்கர விபாதிவுள்ள நோயாளி நானுக்கு நான் தன் மூடிவு நெருங்குவதைக் காண்டிருள். இதை நிவர்த்திக்க டாக்டர்கள் இன்ஸூலின் இன்துக்கவுன் ஒன்வறத்தான் கண்டு பிடித்தார்கள். இதைக் குத்திக் கொள்வதால் பூரண குணம் ஏற்படுவதில்லை; இன்துக்கவுன் மருத்து உண்வற சர்க்கரை தற்காலிகமாக மறைந்து விடுகிறது.

அபரிமிதமான தாகம், பசி, அடிக்கடி சிறு நீர் சர்க்கரையுடன் போதல், எரிச்சல் ஆகியவைகள் இந்த விபாதியின் முக்கிய அறிகுறிகள். விபாதி முற்ற சாதுப் பேனவை கட்டிகள், சாலேஸ்வரம் இதர கொடிய விபாதி கள் ஏற்படும். வினஸ் சார்ம் & வீன் பிஞ்ஞான அசிசயமாகும். இதை உபயோகித்ததால் பலர் மரணத்தி னின்று தப்பியுள்ளனர்.

வினாச் சாரம் உபயோகித்த விவர அல்லது விவரநாளில் சிறுநீரில் சர்க்கரை குறைந்து அடிக்கடி போகும் சிறுநீரம் குறைகிறது. விவர அல்லது 4-வது நாளில் விவரத் பாதிக்குமேல் குறைமடையும். இந்த மருத்துக்குப் பந்தியம் கிடையாது; இன்னுக்குள் கிடையாது. நன்கு வினக்கும் இவ்வகைக் கிடைக்கத்தக்க மருத்திக்கு கிடைக்கம்.

50 வீல்சைகள் கொண்ட
பட்டி 1-க்கு ரூ. 6-12-0
(பரக்கிம், தபாத் ஸெலம் இரம்)

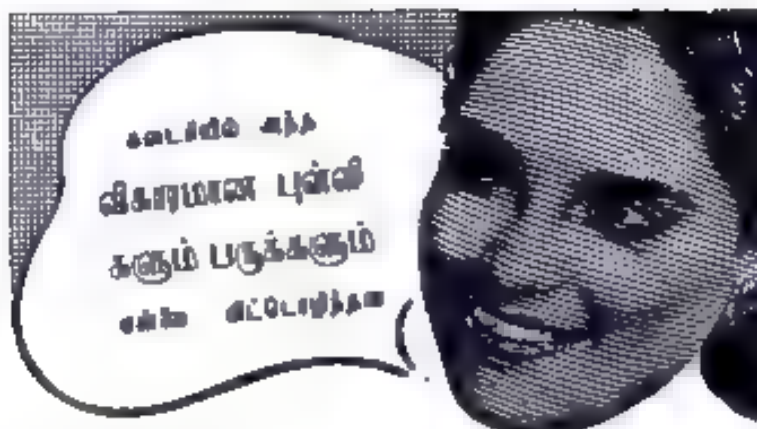
வினஸ் ரினார்ச் ரொபர்ட்டு (K.M.)
தயால் பெட்டி. செ. 587, கங்கத்தூர்

1960 22 1961 23 1962 24 1963 25
 1964 26 1965 27 1966 28 1967 29
 1968 30 1969 31 1970 32 1971 33
 1972 34 1973 35 1974 36 1975 37
 1976 38 1977 39 1978 40 1979 41
 1980 42 1981 43 1982 44 1983 45
 1984 46 1985 47 1986 48 1987 49
 1988 50 1989 51 1990 52 1991 53
 1992 54 1993 55 1994 56 1995 57
 1996 58 1997 59 1998 60 1999 61
 2000 62 2001 63 2002 64 2003 65
 2004 66 2005 67 2006 68 2007 69
 2008 70 2009 71 2010 72 2011 73
 2012 74 2013 75 2014 76 2015 77
 2016 78 2017 79 2018 80 2019 81
 2020 82 2021 83 2022 84 2023 85
 2024 86 2025 87 2026 88 2027 89
 2028 90 2029 91 2030 92 2031 93
 2032 94 2033 95 2034 96 2035 97
 2036 98 2037 99 2038 100 2039 101
 2040 102 2041 103 2042 104 2043 105
 2044 106 2045 107 2046 108 2047 109
 2048 110 2049 111 2050 112 2051 113
 2052 114 2053 115 2054 116 2055 117
 2056 118 2057 119 2058 120 2059 121
 2060 122 2061 123 2062 124 2063 125
 2064 126 2065 127 2066 128 2067 129
 2068 130 2069 131 2070 132 2071 133
 2072 134 2073 135 2074 136 2075 137
 2076 138 2077 139 2078 140 2079 141
 2080 142 2081 143 2082 144 2083 145
 2084 146 2085 147 2086 148 2087 149
 2088 150 2089 151 2090 152 2091 153
 2092 154 2093 155 2094 156 2095 157
 2096 158 2097 159 2098 160 2099 161
 2100 162 2101 163 2102 164 2103 165
 2104 166 2105 167 2106 168 2107 169
 2108 170 2109 171 2110 172 2111 173
 2112 174 2113 175 2114 176 2115 177
 2116 178 2117 179 2118 180 2119 181
 2120 182 2121 183 2122 184 2123 185
 2124 186 2125 187 2126 188 2127 189
 2128 190 2129 191 2130 192 2131 193
 2132 194 2133 195 2134 196 2135 197
 2136 198 2137 199 2138 200 2139 201
 2140 202 2141 203 2142 204 2143 205
 2144 206 2145 207 2146 208 2147 209
 2148 210 2149 211 2150 212 2151 213
 2152 214 2153 215 2154 216 2155 217
 2156 218 2157 219 2158 220 2159 221
 2160 222 2161 223 2162 224 2163 225
 2164 226 2165 227 2166 228 2167 229
 2168 230 2169 231 2170 232 2171 233
 2172 234 2173 235 2174 236 2175 237
 2176 238 2177 239 2178 240 2179 241
 2180 242 2181 243 2182 244 2183 245
 2184 246 2185 247 2186 248 2187 249
 2188 250 2189 251 2190 252 2191 253
 2192 254 2193 255 2194 256 2195 257
 2196 258 2197 259 2198 260 2199 261
 2200 262 2201 263 2202 264 2203 265
 2204 266 2205 267 2206 268 2207 269
 2208 270 2209 271 2210 272 2211 273
 2212 274 2213 275 2214 276 2215 277
 2216 278 2217 279 2218 280 2219 281
 2220 282 2221 283 2222 284 2223 285
 2224 286 2225 287 2226 288 2227 289
 2228 290 2229 291 2230 292 2231 293
 2232 294 2233 295 2234 296 2235 297
 2236 298 2237 299 2238 300 2239 301
 2240 302 2241 303 2242 304 2243 305
 2244 306 2245 307 2246 308 2247 309
 2248 310 2249 311 2250 312 2251 313
 2252 314 2253 315 2254 316 2255 317
 2256 318 2257 319 2258 320 2259 321
 2260 322 2261 323 2262 324 2263 325
 2264 326 2265 327 2266 328 2267 329
 2268 330 2269 331 2270 332 2271 333
 2272 334 2273 335 2274 336 2275 337
 2276 338 2277 339 2278 340 2279 341
 2280 342 2281 343 2282 344 2283 345
 2284 346 2285 347 2286 348 2287 349
 2288 350 2289 351 2290 352 2291 353
 2292 354 2293 355 2294 356 2295 357
 2296 358 2297 359 2298 360 2299 361
 2300 362 2301 363 2302 364 2303 365
 2304 366 2305 367 2306 368 2307 369
 2308 370 2309 371 2310 372 2311 373
 2312 374 2313 375 2314 376 2315 377
 2316 378 2317 379 2318 380 2319 381
 2320 382 2321 383 2322 384 2323 385
 2324 386 2325 387 2326 388 2327 389
 2328 390 2329 391 2330 392 2331 393
 2332 394 2333 395 2334 396 2335 397
 2336 398 2337 399 2338 400 2339 401
 2340 402 2341 403 2342 404 2343 405
 2344 406 2345 407 2346 408 2347 409
 2348 410 2349 411 2350 412 2351 413
 2352 414 2353 415 2354 416 2355 417
 2356 418 2357 419 2358 420 2359 421
 2360 422 2361 423 2362 424 2363 425
 2364 426 2365 427 2366 428 2367 429
 2368 430 2369 431 2370 432 2371 433
 2372 434 2373 435 2374 436 2375 437
 2376 438

வைட்கஸ்
மயிலை வளர்த்துவிடுது

சிதம்பரம் திருவிழா 8-30 மார்ச்சு
25-5 மீட்டர்கள் "தேவதீபம்" வர
லாசர் பதிவு அமைப்பு திட்டம்"
மற்ற அமைப்புகள் பற்றி திட்ட
கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“இரண்டு வருடங்களாகவாற முகத்திற்குப் பருக்களும், தடிப்பு களும் திறந்தது இருந்தன. கைக்குக் கைடத்த எங்காவித மான கதையகளைவும், கீழ் களும், கைம்புகளும் உப யோகித்தும் யாதொரு பதனும் சீர்தும் காணாததும் பெரிதும் கவையுற்றேன். கடைசியில் அறிவிட்டவாமாக “க்ருஷன்” உபயோகிக்கத்தீர்மானித்தேன். ஆச்சரியம்! ஆறு வாரங்களில் எனது முகம் யாதொரு களம் கருமின்றி ஆனதொடு இது வரை ஒருநிதமான பருவே, புள்ளியோர் கத்த நிற்க. தினந்தோறும் “க்ருஷன்” உபயோகனும் தாம் அது தீர்வாகம் ஒரு தாளும் இருக்க மார்ட்டென்.” —Mrs. J.A.

முகத்திலுள்ள பருக்களைப்போ அவைட்டானாமா புள்ளி களைப்போ மறைக்க மூலமாக தீர்க்க. இரத்த அசத்தியே இயற்றிற்றுக் காணாமாத வால் உட்புற கிவிரையே இயற்றின் மூல காணாத தைத் தாக்கும். “க்ருஷன்” இரத்தத்திலுள்ள அசத்தப் களை வெளி யெற்றட்டும்; உடனே சருமத்தின்மேலுள்ள சகல வித களங்களையும் அகன்றுவிடும். தினந்தோறும் உபயோகனும் ஒரு சிறு அளவு “க்ருஷன்” உங்களை இரத்தத்தைச் சுத்தமாய் வைத்திருப்பதொடு சருமத்தை ஆரோக்கியமாயும், தெளிவாய் வைத்திருக்கிறது.

“க்ருஷன்” உங்கள் ஆரோக்கியத்திற்கும் ஆனந்தத்திற்கும் உத்தம உதவி

2. **சுயாதாயன திட்டமிடல் முறை**

2. Current Alexander Cancers

67

அனேகவியல் ஏற்பட்டால் அதன் காரணத்தை அறியும் ஆற்றல் இருக்க வேண்டியது சிக்னாலியஸ் மானது. அப்பொழுதுதான் மனது கவனத்தையவை உணர்ந்து உணர்வு, ஆனந்தமாய், துன்பம், துக்கமியன்றி கடத்த முடியும், அப்படிக்கின்றியும் உட்கூர் மந்தவர்க்கு வாய் துப்பாடப்படுதல் உச்சமாயை மந்தவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு முடியும். இவ்வொருவருக்கும் தன்னைப் பற்றியும், தன் உட்கூர் பற்றியும், தனக்கு வந்த வேதமாய் பற்றியும் அறியவும், சித்திக்குவாய் உரியவை வேண்டும். இவ்விதமான அடிமை பண்பு பரந்தமாய் தன் உட்கூர் பற்றிப் பிறர் கொண்டு வந்த எதிர் பார்ப்பது வெட்டிக் கொள்ளுவதும், எதிர்விடைய மனம், முறையிதரம், சமஸ்தம், விடைய கொள்வது உட்கூர். கோபாலி எதிரையும் மறைக்கக்கூடாது. பரிசாரம் செய்பவரும் மறைத்துக் கூறக்கூடாது. உண்மையில் அபாவ கரமாய் இருந்து அதன்பற்றி வேயாவிக்குத் தெரிந்தால் மேலும் அபாவம் செய்யுமா என்ற சிந்தனை தவிர மந்தவையகோவாய் தவிர மந்தவையகப்படுகியவாய் வேயாவி அறிய வேண்டும்.

இவ்வாறு வைத்திய உலகம் அப்படியிடுகின்ற வேயாவிடைய உட்கூர் இருப்பது என்ன வேயி என்ற கோவையிட மாட்டாது. எல்லாம் ஒரு மந்திரமாயே இருக்கும். காரணமாய் மருத்துக் கடைகளில் கெட்டிக்கூடிய மருத்துவியே அகோடகடிகளில் கருமாத்திரிக் காலம் அதிவயை வாய்முடிவர்க்கு. அந்த மருத்திக் பெயரைக்கூட அறிய முடியாது. அது மருத்துக் கடைகளில் ஏதோ இரண்டு அபாயக்குக் கெட்டிக்கூட கூடியவாய் இருக்கும். அது மருத்தியை இரண்டு கருமாத்திரிப் பண இரண்டு குராய்க்கால்க்கி விடுவார்களே. எல்லாம் வலித்துப் பாலாடல் போலவிட்டதே தவிர உண்மையில் விவையுரை மிகக் குறைவு.

"ஸ்ரீ மதராஸகங்குமி ரகசிய"

3 மணி. 10 நிமி. (45 நிமி.)
முகை கோலும்
ஆயன் புரையும் பலன் தரும்
வெள்ளி ரகசிய
ரூ. 43-12-0

ஸ்ரீ மதராஸகங்குமி ரகசிய வேண்டியவர்க்கு. தங்கள் தாய்மொழி கோவில்களில் எழுதி ரூ. 5-15-0 மனியாடல் கோவையும். மேற்படி கோவையே வேண்டி, விவையுரை, தயாக வேண்டித்தயாரத் தெவை. மீது ரூ. 15-0 ரகசிய அளித்த 155 நிமி.க்குப் பணம் அடைந்து அனுப்பி வைக்கவும்.

R. B. (1) ஆட்டி விடைத்த 5-ம் தன் ரகசிய ரகசியத்துடன் அனுப்பியும். (2) வேண்டித் தெவைகள் இரட்டிப்புத் தெவை கோவில்கு போகட்டை ஆட்டி வாய் அனுப்பியும். (3) V. P. P. வேட்டையா. (4) அபாயமும் தருகின்றனும் தருகின்றனும்.

★
கோட்டமருதுர்
ஸ்ரீ மதராஸகங்குமி ஜியோதிக் ஆயன்
அகாண்டத்தார் P. O. (S. A. Dt.)

அப்படிக்கே வந்தால் இவ்வாறு இத்த வேயாவி செஞ்சுவைய என்னோரும் அறியும் வகையில், அபாவம்கூட உட்கூர் விவைய அபாவம்கூட உணர்ந்து அபாவம் அபாவம்கூட வேயாவி செஞ்சுவைய செய்த கோவில்க் கூடிய வகையில் இத்த வேயாவி செஞ்சுவைக் கட்டுவார்களில் விவையுரை எப்பது என் அபிப்பிராயம்.

மேல் இத்த அபிப்பக் விவையத் தம் கோவில்க்கு வந்துகூட விவையுரை மறைத்தும், இவ்வாறு மனமையினைப் புத்தியும், தன்மையே ஏதாவது, பணம் பணியுடன் கோவில்க்கு வந்துகூட விவையுரை விவையுரை செஞ்சுவைய அளித்தும் வருகின்றனர். இவ்வாறு கோவில்க்கு மறைத்தியே கோவில்க்கு வேயா ஆரத்தாக வாய் ஒரு மருத்துவமும் இவ்வாறு. எல்லாம் தன்முறையே ஏற்பட்டது என்ற கூட கோவில்க்கு தயக்கமாட்டார்கள். அது உலகம் மிக வேயா மாய் குற்றமாதம் அடைந்து வருகிறது. அந்நிக் உண்மையுக்குதான் இடமிருக்க முடியும்.

இவ்வாறு வைத்தியத்தின் மக்கள் மாறு வாய்க்கக் கோவில்க்கு விட்டார்கள். அதனால் டாக்டர்கள் என்ன முடியும், மருப்பிடுதலும் அதனால் அதற்கு ஒரு குறைவும் ஏற்பட்டு விட்டது. அதற்குப் பதில் மனமையுடன் அறிவித்தும், ஆனால் பணியை வகுக்கும் முடிவு விட்டது. இப்பொழுது தான் மீது தவிர்த்தி வரும் இத்த வேயாவி செஞ்சுவையத் தம் கோவில்க்கு வந்துகூட, அதை மந்தவர்க்கு வளர்க்கவிட்டமையின்மேல் முத்திரை செப்புகின்றனர். ஆனால் இவ்வாறு பற்றி உலகம் வாய்ப்பு மருப்பிடுதல் கோவில்க்கு தான் போகும்.

ஆன செஞ்சுவையத் மந்தவர்க்கு செஞ்சுவைய விவையிடுகின்றனோம் என்ற கோவில்க்கு. மந்த மருத்துவம்கூட மருத்துவியே பிரதானமாகக் கோவில்க்கு கோவில்க்கு போகின்றன. இதற்கு மருத்துவம்கூட வேயாவி கோவில்க்கு போகும், மருத்திக் வேயாவி மேலும் பண கோவில்க்கு வர ஏதாவதிருந்த எப்பது கோவில்க்கு டாக்டர்க்கும் விஞ்ஞானிக்கும் முடியக் கோவில்க்கு மருப்பிடுதலும். ஆனால் கட்டிப்படுதல் வேயாவிக்கு வேயா மாரிக்கால்க்கு மருத்தியை உபயோகிக்க வேண்டியதான இருக்கிறது. இதற்கு உட்கூர் கோவில்க்கு தயக்கமில்லும், அதற்குப் பண வந்த ஒரு கூடு பார்ப்போம் என்ற பணியைத் தான் இவ்வாறு வைத்திய உலகம் உணர்ச்சியின்றி செய்து கோவில்க்கு விட்டது.

ஆனால் வேயாவி செஞ்சுவைய அப்படியும். கோவில்க்கு போகும்போதுடன் மேலும், மேலும், புதுவித கோவில்க்கு வாய் தருகும் கத்தியுண்டு. இவ்வாறு செஞ்சுவை இடமிடும், தவிர வேயாவி செஞ்சுவை பெறும் வாய் வாய்விடுப்பதும், அதற்கு உட்கூர் கோவில்க்கு செஞ்சுவை உணர்ச்சியுட்கூர். மருத்துக்கு ஏதோ ஒரு புது உதாரணம் காத்தி, ஆனந்தம் உட்கூர்வாத அறியாமல். இதை அனுபவ பூர்வமாய் கோவில்க்கு வந்து வேயாவி செஞ்சுவை மருப்பிடுதல் குறையாவதற்கு தான் அறிய முடியும், இத்த ஒரு புது மருத்துவம்கூட வைத்திய மருத்துவியே, செஞ்சுவையிடுகிய அடைபடுகியது. அது வேறும் உட்கூர் மருப்பிடுதல் தந்தால் கோவில்க்கு தயாராய் அளித்திறது. வேயா செஞ்சுவையாத உட்கூர், மனம், ஆனந்தம் அத்தியுட்கூர் இத்த அளித்திறது அதனால் தான் வேயாவி செஞ்சுவைய கோவில்க்கு வாய், உட்கூர்வாய், உட்கூர் செஞ்சுவை ஏதாவது இருக்க முடியாது என்ற அது மீட்டிட்டுக் கூற முடியிறது. (மேலதிக)

என்று வரவேற்கும். சகு தலைமையப் பிடித்தக் கொண்டு, "அம்மா! கீழம் சை பிடித்திங் வந்து படுத்தக் கொள்" என்று பிடியாதம் பிடித்து, ஞானி சாலைப் பட ஆரம்பித்தான்.

"என்வரும் செங்கிலுந்தான், என் மல்கட் கொடாக் அழுதென்!" என்று வேட்டு மணி இரு பெரிய மரம்பழங்களை சகுதில் கீட்டினான். சகு அதை வாய்க்கொண்ட மறத்துப் பரும படிபெ ஞானி சாலைப் படித்தான்.

"என்டா! என் சபிலிப் புறப்பட்டா!" என்மே சாப்பிட்டோ என்மமோ! சாத்தா! சாத்தம் இருக்கா! இவ்வாறிட்டான் சேதிரம் கைமேடிக்" என்று சொல்லான்.

"வேண்டாம் தைக்கா ஒன்றும் கைமேட வேண்டாம். வரும்போது தான் டியன் சாப் பிட்டுடன், சிம்மநிலாசன் படுத்தான் போதும்" என்று மணி. அறும் குழந்தைகளுடன் போராடிக்கொண்டிருக்கும் சாத்தாவுக்கு அவ்வத்திம் சிரமம் தர அவன் மனம் ஓங்கியது.

"சாத்திரி சேத்திங் சாப்பிடாது படுப்பா! ணா! கைமேட சத்திங் வாழியாதி விடும்!" என்று சாத்தா கைமையகைத்துப் புத்தகான்.

குழந்தை சகு பழையாக் கத்தினான்.

"என்டா இப்படிக்கத்தமே! போடா உக் கம்மா கிட்டவே" என்று அவ்வாயும் கைமையகைத்திருந்த சாத்தாவிடம் கொண்டு வந்த விட்டு விட்டுச் சென்றான் சொல்லான்.

பேசு உட்கார்த்த மணியும் சொல்லானும் சேரம் போவது தெரியாமல் பேசிக் கொண் டிருந்ததிங் ஆசனியிங்கிங், இருவரும் பரம்பத் தோழிகள். தஞ்சை ஆசனியிங்கிங் சேர்க்க வுடன், பி. ஏ. முடியும் வரை நீர்பயிங்கிங், அதன் பின் மணிக்ரு வேலாயாதி கிட்டது. சொல்லான் சம், ச. கீழம் படிக்க ஆரம்பித்தான்.

சொல்லான் விவரத்திக்கு மணி வர முடிய வியங்கிங், வேலாயாதிங்கிங் திருவள்ளம் அப்படி விருத்தது. சிங் கட்டகங்கிங்கிங், என்யின் இருவருக்குமே சொன் முடியாத வகுத்தம், படித்த மணிக்ரு இங்கிங் என்ற தாப்பத்தடன் கைமல் வராத துக்கமும் சேர்க்கு சொல்ல றுக்கு அருமைபெ வுத்து கிட்டது. "சாத்தக் கையாணமாடா! என் மணிக்ரு ஒரு பி. ஏ வாக இருக்க வேண்டும், குறைத்த பட்சம் இங்கிங் பிடியட்டாவது படித்திருக்க வேண்டும் என்ற உக் கிட்டத்ததை தவிடு போடியபாக்கி சாத்திரிங் கைமேட்ட எட்டாவது படித்த சாத்தா சேரம்பக் கொட்டிக்கொடா இங்கிங் என்று சிங்கி கிறான்" என்று எழுதிருந்தான் மணி.

"சாத்தாங் கத்தரிக்காயும் பத்தி சேர்க்கது, எம்மாய் இருக்க அம்மாவாக் வந்த கிங்கி" என்று சேர்க்கு விழுந்தான் சொல்லான்.

தலைப்போம் மணிக்ருங் ஒரு படிக்காத பெண் வந்திருக்க உட்காடுத என்று சொல்லான் கைமல் பட்டான். மணிக்ரு மணிக்ரு சேடுவதில் அவனுக்கு அதிக சித்ததை இருத்தது. கொன் அவன் மணிக்ரு. அவன் கைமலாயிங் சேர்க்கத்திருக்கு அவன் அவன் அறிவான். கொன் கைமலாயிங்கிங், சாத்தா சிர்க்கு குகமராக இருப்பான். படிப்பில் மிகவும் கெட்டிக்காரி. மணிக் கைமலாயிங் வரை சங்கமராய் பெண்கள். சாத்தாணவாய் கொன் கையுங் ஓப்பிட்டுப் பார்த்து சங்குதான். வரைவ கொள் ஓழம் சேரக்காயிங் போய் கது கதுப் புடன் சாணமராக ஆகியும் பேசிக்கொண்டு பதும் கொன் என்மே! கெட்டதற்குப் பதில் சொல்லிக்கொண்டு புரிப்போல் கைய வரும்

சாத்தா என்மே! என்று பெருமிக் விடுவான். மணியாவது கைமலாயிங்கிங் கைமல வேண்டும் என்று என்மலிக் சொல்லான் மணி - கொன் கிவாய் உட்காடுவது மெத்தி மெத்தி பெருகும்.

"கொன் இங்கிங்கிங்கிங் கொமலிக்கிங் கைமல வுதல் வகுப்பில் சேர்க்கிடுவான் என்று கொன் சிங்கிங்கிங்கிங்கிங். அவ்வம் பாராட்டி பேசிய வரவேண்டுமென்று பார்த்ததே முடிய வியங்கிங்" என்று சொல்லான்.

"கைமலங் ஆகி அதாமணி சேரமகிறதே. சாப்பிட்டுகிட்டுப் போலாமே" என்று மணிக்ரு வது தட்டையாகக் கப்பிட்டான் சாத்தா.

"கீழம் உட்காருடா!" என்று மணி. இரு வரும் பேசிக்கொண்டே சாப்பிட்டு எழுதிருக்க மணி பதினென்று ஆகிவிட்டது. கைமல அவன் பித் கொண்டிட மணி, "போடியாதம் சாம்பாகும் அபாசம். பச்சடி சேரம்ப தோர். உக்கன் கைமலாய் சாப்பிட்டுகிட்டுக் கொடாக் உடம்பு பருப்பதில் அறிவியங்கிங்" என்று மணி.

சாத்தா கெட்டகத்தடன் சிர்க்குக்கொண்டான். மணி கிடியத்தையிங் புறம்படுவதாகக் கத்தி றுக், மறவான் அவனுக்குக் கைமலாயிங்கிங்கிங். கைமல் பச்சாத்தக்குப் புரிவதற்கு அவன் இடித்து வது கைத்தவிட்டுச் சாத்தா படுக்கக் கொண்டுபோது ஒரு இரவு ஆகிவிட்டது.

கிடியத்தையிங் கட்டகக் கொக்கி கையாணும், ஆகி போய்க்ருங் சாப்பிடிங், குகியாண புரிவதும் மணிக்ரு மெல் மறக்கச் சாத்தான். "சொல்லா! அம்மா கைமலக்குத் தஞ்சை! போய் போகி ருக்க, அகளுகிடம். அத்த வரம் சாத்தா கையுங் அதமத்தக் கொண்டு வகுத்து வாயென்" என்று அன்புடன் அதமத்தான் மணி.

"அப்படிச் சொல்லு. ஐயா முதல் முதலாகத் தனிக் குடித்தனம் நடத்தப் போகிறார்களும் அடுத்த வாரம் காது என் ரெக்டார்போல் கிழிசை மெடலாது. அங்கே வந்து விடுவோம். வெளியிடம் சொல்" என்று சொல்லுகிறார்.

"ஈர்தா இவ்வளவு தனியாகவே புறப் பட்டால் சொல்லுக. அவருக்கு காது பேருடல் காசியிலாகப் பழகலா தெரியும்!"

"வாங்கோ, புரோபரர் சரி! ஏன் மீண்டும் காது வரவில்லை?" என்று வரவேற்கிறார் வெளி.

"சார்தா வரவில்லை!" என்று மணி.

"குழந்தைகளை எடுத்துக் கொண்டு வரவும் போகவும் தெரிகிறார் என்று வரவில்லை. 'வந்தாரா' என்று கேள்வி கேள்வி கேள்வி! நீ முதல் வகுப்பில் பால் சேத்து விடுவாய் என்று என் சொல்லவில்லை!" என்று சொல்லுகிறார் வெளிமணி பாராட்டினார்.

மணியும் பேச்சில் வந்த கொண்டார். இவர்களை வந்திருக்கிற சார்தா அரண்மனை வந்த பழகும் பேசி அவள் விமர்சனம் செய்தார்கள். வெளி தன் அப்பிரதானம் போது அழகாகவும், திடமாகவும் கூறினார். சார்தா மோகனே தெரியவில்லை. வெளியில் 'கன்'கென்று ஏதோ எதற்கோ வந்துவந்து பரி வர்த்தனைக் கிண்டியது.

"கெனரி! பேசிக்கொண்டே இருக்கிறேன் எனமயம் ஆகிவிட்டதா?" என்று கேட்டார் மணி.

"ஐயாவோ! சிவியே வரவில்லை. குழந்தையின் அரிசை கிடைத்து வைத்துவிட்டு, 'கிடல்'யில் பருப்புப் போட்டுவிட்டு வந்தேன். என்னவாச்சோ!" என்று ஓடினார் வெளி. மணியும் கூடவே போனார். சொல்லப் பரி தாக்கவமை கிடைப்புடன் சொல்லியில் சாப்பிடுதல்.

பருப்புக்குத் தண்ணீர் பற்றாமல் தீய்த்து விட்டது. குழந்தை கண்ணைக் கண்டித்தார். சார்தா அடியில் தீய்த்து மேலே வந்த பழகும் அரிசை புடன் காட்டி மணித்தது.

"தண்டம், தண்டம்! எடுத்து எறித்து விட்டு வேறு சார்தா. இனி மேல் பருப்பு எப்போது வேண்டுமோ! அறி கூட்டு எப்போது ஆகிறது! சார்தாவில் துபக்கட இல்லை. மணி பத்திர வாக்சோ" என்று சரித்து விடுகிறார் மணி.

"என் என்ன செய்யட்டும்! ஐயம் கண்ணைக் கொடுத்த பின் தான் அரிசைக் கிடைத்து போட்

டேன். ஒன்றாக உழக்கு ஐயம் விட்டுக் கொடுத்த பின் அதை உழக்குப் பருப்புப் போட்டேன். இப்படியாகி விட்டதே" என்று வெளி.

"சரி, சீக்கிரம் ஒரு சரம் சார்தம் செய்து விடுவோம்" என்று.

"ஆமாம்! எது சாத்திரியில் அவ்வளவுதான் போன எங்குப் போகாமலும், சரம்பாரும் பச்சையும், பாவாசலும், அப்பாளுமாய் போட்டுத் திறை அடித்து விட்டான் சார்தா. நீ விடு தேடி வந்த உன் வர்த்தியாருக்கு சரம் சார்தம் செய்து போட்டு விடு. பெரிய டுன்சன் சாப்பிட்டிருப்பி அடைத்து விடலாம்" என்று மணி.

என்னென்புகை கமறித்து. "சரி! தூர கால. ஒரு அப்பாமை கூடப் போடுகிற தெரியாமல் எப்படித்தான் வந்தித்தாவோ" என்று மணி அந்தினார். வெளி இவ்வளவு கிண்டித்தார்.

சொல்லுக, "என்டா வந்தோம்" என்று ஆகிவிட்டது. "கோபாக், வெளியே ரெடி. குளிப்பதற்கு எழுந்த வா!" என்று அழைத்தார் மணி.

வெளியே அதற்குப் போகும் வழியில், மணி வேண்டியதை தூக்கிக் கட்டிக் கொண்டு அம்பிக் கெனின் ஏதோ அழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

"அடேடே! இந்தியை வெளியில் கூடத் தெரிந்து கொண்டுக்கொண்டிருக்கிறார்!" என்று சொல்லுகிறார் வெளி.

"உன் மானசிகமக் கெளதாம் சேவத கொண்டதற்கு இது என்ன, அப்படி மேலுக்கூடத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதற்கு" என மணி அழைத்துக் கொண்டார்.

ஒரு வழியாக மணியும் சொல்லும் சாப்பிட உடனாகப் போனது மணி பண்ணிண்டு அடித்தது. வெளி பரிமறினார். புடையின் கொள்கை உம் சிறு புரண்டு காணத்தடுக்க, சேருகிறிருக்க புடையத் தப்பிப் படுகின் எழுதின் அவிழ்ந்த பறக்க, தெற்றியில் விபரண அருமயப் பெருமூக்கி விட்டு விட்டார் வெளி. சரம் பரிமறி வந்த வெளி குறு தாக்கவமை பார்த்தித்ததை எழுத விட்டார். "ஐயா!" என்று விழ்ந்த உருண்டை பார்த்தார். சரம் கொட்டி அதை குழுவதம் தெறி பார்த்தது.

"என்ன பென் சீ. என்ன படிப்புப் படித்தாய்! சொல்ல! பொருத்தக் கென்கிறாய், இவ்விரிஷி ஐயம் முதல் வகுப்பு வரவில் விட்டாய் என்று

புரித்துப் போனேன். உன் மானசியில் வட்டணத்தையே பார். காது வகுமும் உன்மீடம் படித்ததற்கு காது மாரம் சார்தாவுடன் இருக்கிறதா ஐயம் உபயோகமாக இருக்கிறதற்கும், விட்டு வெளியே பறக்கி விடுகலாம். என்ன சீடம் எப்படி உட்கு கொண்டு வந்து என்று தெரிந்த கொண்டுக்கலாம். குடித்தனம் என்ன என்பதைப் புரிந்து கொண்டுக்கலாம். ஒன்றுக்கும் உபயோகமில்லாத இந்தக் கண்ணாள் படிப்பாக அவன் கற்றுக் கொண்டது, தான் படித்து விட்டோம் என்ற மனதையும், அசைக்க சாமாக்கொடுப்ப பண விரயமும் தான் என் கூட பணம்" என்று மணி. வெளி கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டே மேல் உயர்ந்தார்.

இருவரும் சாப்பிட்டு முடித்தனர். இரவுச் சாப்பாடு என்ற கெண்டத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு

மேலும் அங்கிருக்கச் சோபாவன் விருப்பமிக்க. மேலும் மணி உதிர்பது அவன் மனசில் பட்டு விட்டது. தன் மோனவியாக இருத்ததற்குக் கெளரி படுகி கவியோன் என்று! சாரதாவைப் பற்றிய அவன் அபிப்பிராயமும் மாறி விட்டது.

ரயில் பிரயாணம் முடிந்தும் சோபாவன் சாரதாவை விளக்கு உருகினான். "பாவன்! சாரதா படிக்கவில்லை என்று ஓரே காரணத்தினாலாக அவளை எப்படி பெய்ஸைப் பெறுத்தேன்! எத்தனை கோபித்துக் கொண்டிருப்பேன்! வாயைத் திறத் திருப்பானா! ஆறும் குழந்தைகளை வைத்துக் கொண்டு திரைகிதாறும் ரேயும் தவறாமல் என் னும்வொரு சோகவிபத்தையும் வணிகரும் அவன் நிறைமையை ஏன் கொஞ்சம் கூடத் தெரிந்து கொள்ளாம விருக்கிறோன்!" என்று எண்ணித் தவித்தான் சோபாவன்.

"வர எதுவாகக் ஆறும் என்நினைவே! என் வந்தி விட்டாக்க! உடம்பு சரியில்லை!" என்று கவிவடிவம் விசாரித்தான் சாரதா.

அவன் அப்படி கவிவ விசாரித்தது அவன் காதில் தென்மாரி போழித்தது. அவன் கண்மூர் ஒரு கணம் கெளரி நோன்றி மறைந்தான். சாரதா நெய்மயமோம் காட்சியளித்தாள். இவ்வகரையில் அவன் மனத்தில் கவிதாசிரிப் படிப்பின் சிறந்த நிகழ்த அறிவாயை அழித்து மறைத்தது.

பொழுது புலர்ந்தது!

"கோபோகம் நிறைந்த நாகரிக சமூகம் என்று கருதுகிற ஒரு கூட்டத்தில் கைத்து கொண்வதற்கு அனுமதிச் சீட்டுப் போன்றது இப் படிப்பு" என்பது மேக்காவே கவி பற்றிக் காதலியருவின் கருத்து. அடிக்க குறிப்பீறும் இத்தகரிக சமூகத் தினே உவழப்பிற்கு இடம் கிடையாது. உவழப்பது கெளரவம் என்று கருதும் கூட்டம் அது. எனவேதான் காதலியோன் கவிவியினே புரட்சி காண விரும்பினார்.

"பேசுவ தந்தைக்கு ஓர் ஆயித் தெந்தது: தீதெனக்குப் பகையிக்கு தெந்தது:

தன் ஓர் சண்டியையும் கண்டுகென், இதை தாப்பதாயிம் கோயித்த சேக்துவேன்"

என்று மகாகவி பாரதி உதும் சோத கவினே அடிமைக் கவி. இருவின் கொடுமை தங்கு புலப்படுகிறது. அந்த இருள் இப்பொழுது நீங்கி விட்டது. பொழுது புலர்ந்து விட்டது. இனி கவி உவகம் பகம் ஒளியினே ஒளியித்தி நிலவும் புதுமுறைக் கவிவியானது காதலியோனின் ஆதரக் கவிவிரகு அடிப் படைவாக இருப்பது மட்டுமில்லி மானவ சமூகத் தினேயே உவழப்பின் மேக்கமையைமும் அறிவுறுத்துவது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

நிழிழி பேகம் உவகமறித்த பழம் கதை ஒன்றுண்டு. ஒரு குடியானவனுக்கு மூன்று குமாரர்கள் இருந்தார்கள். மூவரும் முழுச் சோம்பேறிகள். தகத்தினே மண் படாமம் கவமாக வாழுவதுதான் தாகரிகம் என்று

"சாரு! ஏன் பெரிய மூட்டான். என்னை மண்வித்தாயி. சீ படிக்காதவன் என்று உன்னை சோம்பக் கெய்யப்படுத்தி விட்டேன். உன் மனம் புல்படப் பெய்வதை என்மாம் மறந்துவிடு. சிறுமருமை கெய்யிவிர்தான் தெரியும் என்பது போல், உன் குடித்தனப்பாங்கெ பெருமை, வாழ்க் கைக்கு உதவாத கவிதாசிரிப் படிப்புப் படித்து விட்டுத் திட்டாடும் கெளரியைப் பார்த்தபின் தான் எனக்குத் தெரித்தது" என்றுதான் சோபாவன், சாரதாவின் கவிதைப் பிடித்துக் கொண்டு.

அந்தஞ் தயக்கவரன் ஒரு கவரைப் போட்டு விட்டுப் போனான். சோபாவன் கவரைக் கிழித்துப் பார்த்தான். அது சாரதா மெய்கிருமெயன் தெரிவதற்குச் சரியிவோ!

சீதிரைத்தாறும், ஆர்சிரித்தாறும் பேச மூடியாகம் திரைஞன் சோபாவன். "இத்தனை தெரக்கவிலும் சீ எப்பொழுது படித்தாய்! என்னை பிட்டம் எழுதினாய்! படிக்கிறேன் என்று கூடக் கொல்வக் கூடாதா!" என்றான்.

"பட்டமாத் திருப்ப போய் அக்கா விட்டில் ஒரு மரம் 'முறை'ப் போட்டது எந்தரு என்று கிணத்திருக்கிறிவோ! பிட்டம் எழுத்ததாய்!" என்று குறும்பாகச் சிரித்தான் சாரதா.

"சாரு! சீதான் பேசும். தவிரகத்தின் தாய்க் குவத்தின் வக்க உத்தமமான் பேசும்" என்று உவர்க்கிவோன் கூறி மகிழ்த்தான் சோபாவன்.

கருதியவர்கன். எனவே தங்கள் நிறத்ததை உருது பண்படுத்தவரும்க்க, பவிரிடவு ம்க்க, தந்தைவின் புத்திமதிவன் விழ லுக்கு இறைத்த திரைவின், என்ன தந்தி சம் சேய்வகாம் என்று குடியானவன் ஆயோகித்தான். கடைவியாகக் குடியான வன் மானப் படுக்கைவின் கிடத்தான். அச்சமவத்தின் அவன் தன் குமாரர்க்கிவக் கூப்பிட்டு "என்னருமைப் பின்னாகனே! எனக்கு மான காவம் சமீபித்து விட்டது. தான் பக காவமாகச் சேர்த்து வைத்த பணத்தை தமது வயலின் புதைத்து வைத் திருக்கிறேன். நீங்கள் வயலி ஆழமாகத் தோண்டிப் பார்த்தால் கிடைக்கும்!" என் றான். இதைக் கேட்ட குமாரர்கள் மூவரும் தங்கள் ஆயதங்கிவ எடுத்துக் கொண்டு ஆளுக்கொரு புறமாக வயல் முழுவுகை யும் ஆழமாகவெட்டி விட்டார்கள். ஆறும் புதைவக் கிடைக்கவில்லை. எனவே வேறு வழியின்றி நிறத்ததை எப்பப்படுத்திப் பவிரிட்டார்கள். எந்த ஆண்டிலும் வினை யாத வினைக்கம் வினைத்தது. தந்தை கூறிய உண்மையை அறித்து கொண்டனர்.

அதே போன்று உவழப்பை மதியிடுக் கும் தம் தாட்டு மக்களுக்கு உவழப்பின் பெருமையை உணர்த்தினே தம் தன்னாத வயலின் ராஜாஜி புதுமுறைக் கவிவியைப் புருத்தி விருக்கிறார். இதில் குழ்ச்சியோ கவதவிமோ கிடையாது.

கோகூப்பவியைப் நி. எட்டகமனன்
10-7-53 (சுரத்திரைவ)

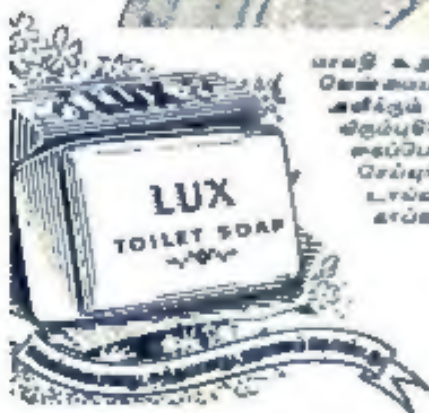
“

எனக்குத் தெரியும்

லக்ஸ் டாய்லட் சோப் ஹங்கள்
சருமத்தையும் எழிலோங்கச்
செய்யுமென்று.”

இவ்வாறு கூறுகிறார்

மாலதி

மாலதி உறுவதாவது: “இந்த உத்தமமான,
மென்மையான சோப் என் சருமத்திற்கு
அளிக்கும் உறுவத்ததை நான் மிகவும்
விருப்பிடுகிறேன். சோப்பமிக்க சரும அழ
கப்பெற என் சோப்பத்தொடர் சிவனும்
செய்யுமென்று. உங்கள் சருமத்திற்கு லக்ஸ்
டாய்லட் சோப்பின் திறவிை யாத
உபகரண அளிவும்கள்.”

**லக்ஸ்
டாய்லட்
சோப்**

சென்னை தட்சத்திரம்மலிக் அழகு தரும் சோப்

L75. 353-Z30 TM

**தினசரித் தொல்லையான அழுக்கிலுள்ள
கிருமிகளிலிருந்து உங்கள் ஆரோக்கியத்தைக்
காப்பாற்றிக்கொள்ளுங்கள் ...**

லேப்பாயின்

**பாதுகாக்கும்
நுரையினால்!**

தங்கள் மயக்கம் இரக்கமற்றவையுடையதாய்
தினசரித் தொல்லையான அழுக்கிலுள்ள கிருமிகளை
அபாயத்துக்குள்ளே நேரிடும். லேப்பாய் சோப்
உபயோகித்த தவறாமல் கிருமிகள் சென்று உங்கள்
ஆரோக்கியத்தைக் காப்பாற்றிக்
கொடுக்கப்படும். லேப்பாய் சோப்
பின் பாதுகாக்கும் நுரை அழுக்கி
யிருக்கும் கிருமிகளை விட்டுக்கொடுக்க
உங்கள் தாய்நாட்டினம் புத்துணர்ச்சி
கொண்டு இருக்கச் செய்கிறது.

லேப்பாய் சோப்